

A ZALAEGERSZEGI
ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYV

a 2008–2009. iskolai évről

AZ ISKOLA FENNÁLLÁSÁNAK 114. ÉVÉBEN

2009. JÚLIUS HÓ

ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM, ZALAEGERSZEG
IGAZGATÓ: HORVÁTH ATTILA

← Első borító

A ZALAEGERSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM ÉVKÖNYVE

A ZALAEGERSZEGI
ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYVIE

a 2008–2009. iskolai évről

AZ ISKOLA FENNÁLLÁSÁNAK 114. ÉVÉBEN

2009. JÚLIUS HÓ

ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM, ZALAEGERSZEG
IGAZGATÓ: HORVÁTH ATTILA

Az évkönyv megjelenését támogatta:
Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány

Szerkesztette:
KARÁTH ANITA
NÉMETH LÁSZLÓ

Korrektor:
Kollaricsné Soós Erika

Műszaki szerkesztő:
Juhász Tibor

Kiadta:
Zrínyi Miklós Gimnázium
Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30.
Felelős kiadó: Horváth Attila igazgató
2009. július

Készült: Gura Nyomda Bt., Zalaegerszeg
ISSN 0865-3534

Szalagavató – 2009

Tisztelt ünneplő közönség, kedves végzős tanítványaink!

Az ember életében előre meghatározott, megszokott időben és módon érkeznek el a kiemelkedő események. Egy ilyen ünnepi alkalomnak részesei vagyunk most. A mai nap egyszerre a visszaemlékezés és az előretekintés napja, pillanatnyi megálló a középiskolás évek lassan véget érő útján. Paul Gauguinnel együtt kérdezhetitek: „*Honnan jövünk? Kik vagyunk? Hová megyünk?*” Ma valószínűleg mindannyitokat az a gondolat foglalkoztat leginkább, hogy hogyan tovább? Néhányan talán úgy érzitek, ez a vég kezdete. Én úgy gondolom, inkább a kezdet vége.

A világ kinyílik. Talán elsőre kicsit nagyobbnak is mutatja magát, mint amekkora, de bízom abban, hogy az itt megszerzett tudás jó útravaló, és elkerülittek a vakvágányokat. Eddig elvárták tőletek, hogy tanuljatok, kiválóan vizsgázzatok, nyelveket beszéljete, lássatok világot, jogosítványt szerezsetek, sportoljatok, szépséget, önbizalmat sugározzatok, éljete teljes értékű diákeveket.

Nem volt könnyű megfelelni ezeknek az elvárásoknak. Az iskola az életre szeretné felkészíteni a diákjait, de persze az élet nem csak a könyvek lapjairól köszönt vissza rátok. Az életet tanultátok, amikor megbecsültétek az első kiváló érdemjegyet, mert éreztétek mögötte a munkát, az áldozatot. Így volt ez akkor is, amikor felelősséget vállaltatok egymásért, amikor segítséget nyújtottatok tanulásban, barátságban, szerelemben. Ez történt, amikor felismertétek egy-egy tanár szigora mögött a jó szándékot. Azt az életet tanultátok, amelyet teljes valóságában csak évtizedek alatt ismerhettek meg. Majd akkor belátjátok, hogy az az időszak, amitől most elköszöntök, fontos alapot nyújtott a továbblépéshez. Amit megtanultatok, idővel leülepszik bennetek, bizonyos dolgok átalakulnak, mások elvesznek belőle. Gimnáziumi tanulmányaitokból a legnehezebb két hónap van hátra, ebben a két hónapban még sok erőt próbáló feladat vár rátok. Sokszor fogjátok úgy érezni, szigorúak vagyunk, sokat követelünk, erőtkön felül dolgoztatunk benneteket. De higgyétek el, minden értetek történik, azért, hogy bizonyíthassátok az érettségien, a felsőoktatásban, leendő munkahelyeteken, és bárhol meg tudjátok állni helyeteket!

A mai nap a tiétek. Ma álljatok meg és ünnepeljete! Most gondolatban bizonyára leperregnek előttetek az itt eltöltött évek. Az iskola épülete otthont adott egy világnak, egy külön kis társadalomnak, melyben az „ennesek” 7 és fél, a „bések” 4 és fél évet töltöttek. Sokszor próbára tettétek tanáraitok és egymás türelmét, megértését. Meg kellett kötnötök a magatok kisebb-nagyobb kompromisszumait. Megtanultatok csiszolni és csiszolódni, küzdeni és tűrni. Megtanultátok, hogy a sok megírt – és a még több meg nem írt – házi feladatnál még fontosabbak az emberi leckék. Hamarosan a viszonylagos gondtalanságot a huszonévesek ismerős korproblémája váltja fel. Ezernyi kérdést fogalmaztok majd meg. „Hol van a helyem a világban? Miért ér véget valami akkor, amikor már olyan jól éreztem magam?” Ezek a kérdések is azt bizonyítják, hogy ami van, az sosem jó, az ember mindig mást akar, többre vágyik. Majd lassan világossá válik az is, hogy a zrinyis diákeveitek, a tanulással együtt járó megpróbáltatások ellenére is, a gondtalanság kellemes kiváltóságát jelentették.

A 12. N és a 13. B osztály tanulói és osztályfőnökeik a zsinagóga színpadán

Kedves tanítványaink!

Bizony felnőttek, bár még a szüleitek szavától függök, otthonotok a család, annak melegét élvezitek. Ti, akik még nem mindig értitek a tettek súlyát, a felelősség fogalmát, ti, akik bohém álarc mögé rejtitek létező fájdalmaitokat, ti, akik a világ nagy gondjai elől még ügyesen el tudtok menekülni, ti vagytok az itt ülő több száz ember szeme fénye. Ez a fény soha sem halványul el, 10, 20, 30 akár 40 év múltán sem, de addig is sok fontos feladat vár rátok. Rajtatok múlik, hogy milyen emberré faragnak benneteket a rohanó évek, hányszor buktok el, és hányszor tudtok felállni, újrakezdeni. Az élet törekeny, mint a madár szárnya, ha igazán akarsz és küzdesz érte, a magasba röptet, ha feladod, és a közönybe szürkülsz, a mélybe zuhanhatsz, és összeúszod magad. A törött szárny nehezen forr össze, a sebek nehezen gyógyulnak be.

Kedves szülők!

Önökkel együtt éltük át, ahogyan annyira féltett, kicsi és kevésbé kicsi gyermekeik külsőleg és belsőleg változva, bátoralan kisdíakokból felnőtté cseperedtek, és elérkeztek életük egyik legfontosabb szakaszához. Köszönjük, hogy segítették, segítik munkánkat, s kívánjuk, hogy gyermekeik a sok aggodást, féltést, gondoskodást és szeretetet eredményeikkel igazolják. Nevükben is Márai Sándor szavaival szeretném megköszönni azt a munkát, „...mely nem vár jutalmat, sem babért, sem utókort. Csak éppen megtörténik veled, ha nem térsz ki előle, s nem törődsz sorsával sem. Csak a fáradság a tiéd, a verejték, az áldozat. Minden másnál illanóbb, mint a hajnali köd, törekenyebb, mint a lepke szárnya.”

Kedves tanítványaink!

Néhány perc múlva osztályfőnökeitek feltűzik a szalagot, melyen iskolánk neve olvasható és két évszám: amikor zrínyisek lettetek és amikor az alma mater elbocsát benneteket. A szalag mindenki számára nyilvánvalóvá teszi, hogy ti egy nagy múltú iskola növendékei vagytok. Mit jelent ez a kék szalag? Sok jelentést hordoz, mint minden szimbólum. A szalag elválaszt, leválaszt és összeköt. Elválaszt a gyerekkortól, a középiskolás diákévektől. Ez a szalag összeköt sok ezer végzős diákot, sorstársat. Együttérzést kelt, szimpátiát vált ki. Ez a szalag emlékeket ébreszt a felnőttekben, az érettségizettek nosztalgiájával gondolnak ifjúságukra. A szalag persze figyelmeztető jel is, figyelmeztet a közelgő érettségire, mely újra kérdések hosszú sorát hívhatja elő. „Elég, ha csak annyit tanulok, mint eddig? Mennyit kell majd készülni, ha jelenleg már egy témazáró is kiakaszt?” A kék szalag tovább mutat az érettségire, és a nagy kérdéseket is idézi, az élet nagy kérdéseit. „Jól döntöttem, amikor ezt vagy azt a szakot jelöltem be a továbbtanulási lapon? Ez az, ami igazán nekem való? Rátaláltam arra, amiben igazán sikeres lehetnék?”

Úgy tűnhet, hogy a mai világ a tökéletes teljesítményt várja el tőletek. Ez valóban ijesztő lehet, de elég, ha személyre szabottan tudtok sikeresen élni. A siker fogalma relatív. Nincs különbség a sikeres, a közösségért tenni tudó népszerű államférfi és a gyermekeit becsülettel, tisztességgel, szeretettel nevelő anya között. Mindkettő ténykedése az emberség ígéretét hordozza magában. Nem baj, hogy nem mindenki váltja meg a világot. A világot és a hozzánk közel állókat az érdeklő igazán, hogy az életünk kihívásaival való küzdelmek közben milyen ember vált belőlünk. A szívetek most még tiszta, az érzéseitek ártatlanok, a véretek forró, a gondolataitok frissek. Mi lesz most a nagy feladat az érettségi vizsga mellett? Hogy megtanuljatok úgy élni, úgy öregedni, úgy bölcsé válni, hogy közben megőrizzétek ezeket az erényeket felnőttként is. A karrierépítés közben ne feledkezzetek meg magánéletek alakításáról, a hozzátok illő társ kiválasztásáról sem! Fontos legyen számotokra egy olyan sziget megteremtése, ahova jó hazamenni a mindennapok gondja elől, ahol jó megosztani a sikerélményt. Ezt a szigetet úgy hívják, hogy CSALÁD.

A mai napon lezárul egy korszak. A pillanat mégsem az elmúlásról szól, hanem arról a kezdetről, amelyre eddig készültetek. J.D. Salinger regényének hőse így emlékszik vissza ifjúságára: „*Soha senkinek ne mesélj el semmit. Ha elmeséled, mindenki hiányozni kezd.*” Én azonban azt mondom, hogy ezeknek az éveknek minden pillanatát, minden tanulságát, minden örömét és fájdalmát osszátok meg minél több emberrel, és közben nem baj, hogy mindenki hiányozni kezd. Beszédem zárógondolataként Ady Endre szavait idézem: „*Nem kívánom senkitől, hogy csodás dolgot tegyen, de joggal elvárom mindenkitől, hogy mindig ember legyen.*”

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

Farkasné Perlaki Edit

Kedves tanáraink, családtagjaink és barátaink!

Szeretjük mindennek megadni a kiinduló és végpontját, szeretünk mindent emlékezetes eseményekkel felcímkézni, mérföldkövek közé préselni. Túlságosan bízunk a memóriánkban, és közben nem gondolunk arra, hogy néhány év múlva csak ezekre a kitüntetett pillanatokra fogunk emlékezni. Minden, ami közötté volt, elveszik a beáramló új ingerek és emlékek forgatagában.

Így jövőre ilyenkor a „gimnáziumi éveim” címszó már csak a gólyabál és a szalagavató képeit hívja majd elő fejünkben: egyenfarmer és fekete egyenpóló, osztályinduló, mikrofonba éneklés bedugott füllel, kabalamajom és zalakockatorta, gólyaeskü fél lábbon befogott orral; azután később egyenalj, matrózblúz, fehér ing és zrinyis nyakkendő, Zsinagóga, az ofő megbökött a tüvel, a hajlakk szúrós szaga, a hátsó sorban kidőlt valaki, erre megint másvalaki belesült a versbe, kicsit később keringő, majd pezsgő és dődölle pörkölttel, nekem már nem jutott pogácsa, te viszont nem tudtad behúzni a ruhádon a cipzárt, letörött cipősarok és a már aznap este elvesztett szalag. Milyen szintén csak annyi állt „2001–2009” vagy „2004–2009”.

Mintha mindegy lenne, hogy mi történt a közte lévő nyolc vagy öt évben. Mintha mindegy lenne, hogy az első fogalmazásodra ötöst kaptál, hogy egyik reggel elvették az ellenőrződöt, mert késtél, hogy rossz oldalról kerültél meg a zsámolyt kosárlabdával, hogy térképfelelős voltál, te hoztad fel a közeteket is a másodikra, irtó nehéz lehetett, de persze mi nem segítettünk. Mintha nem számítana az osztálykirándulás, mikor végig zuhogott az eső, hogy azon a bizonyos szódolgozaton pont nem tudtad azt a bizonyos szót, vagy hogy már elsőben eltűnt a függvényábrád, most érettségi előtt nem ártana végre szerezni egyet. Mintha valóban mindegy lenne, hogy te voltál az osztály nyakkenődökötője és blúzigazítója első óta, sajnos hamar kitűnt a tehetséged. Mintha tényleg semmit nem számítának az iskolai rendezvények, a műsor utáni székcipelés, a palacsintasütés diáknapon, az éneklő osztály jelmezestül, az énekkar mézesnegróstul és persze a karácsonyozás, a „kit húztál?”, a rosszullétig evett sütemény és az utolsó pillanatban szerzett adventi koszorú. Emlékszel, mikor véletlenül bezártak a tesziöltözőbe, mert lassan öltöztél át? És arra, amikor kiöntötte a kávé a főbejárat előtt? Vagy arra, hogy mindig húsvétkor szedtük le a karácsonyi dekorációt?

Mintha mindez teljesen érdektelen és értéktelen volna, pedig neked abban a pillanatban sokat jelentett. Az ilyen pillanatokért szeretted ide járni, és ezekre fogsz a legelősebben emlékezni, élesebben, mint a bemagolt könyvoldalakra.

Persze ezekben a pillanatokban soha nem voltál egyedül. A nehéz helyzetekben mindig volt valaki, akivel összepillanthattál, aki kiállt érted akkor is, ha tudta, nem neked van igazad. Az emlékezetes percekben mindig volt kivel nevetned és hallgatnod. Ezért – ha ez most nehéz is – tudom, hogy sok mindenkinek kell megköszönöm a gólyabál és a szalagavató között eltelt időt.

Köszönöm osztálytársaimnak a színt és a változatosságot a hétköznapiakban, köszönöm az iskolarádióra lejtett táncokat, az átkiabált szüneteket, a fájdalomcsillapító humort.

Mindnyájan köszönjük szüleinknek kamaszkori kitöréseink megértését, hangulatin-
gadozásaink elviselését, köszönjük a reggeli ébresztéseket, a tanulásban átvirrasztott éj-
szakákön a fej alól kivett könyvet és az eloltott lámpát.

Végül köszönjük tanárainknak a tudást és a türelmet, köszönjük a különböző lét-
szemléleteket, melykből mindenki kedvére gyúrhatta össze a sajátját, de leginkább
azokat a tanácsokat és bölcsességeket köszönjük, melyeket – ha nem is értettünk vagy
nem akartunk megérteni elsöre – mégiscsak ellestünk és átvettünk akaratlanul.

Én például ezt az idézetet, mellyel megköszönni és egyben elköszönni szeretnék:
„Élj úgy, mintha holnap meghalnál! Tanulj úgy, mintha örökké élnél!”

Jámbor Aliz Laura 13. B

A szalagavatói táncok bemutatóját a 13. B koreográfiája zárta

Ballagás – 2009

Tisztelt ünneplő közönség! Kedves ballagó tanítványaink!

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntök mindenkit az iskolai évek legszebb, legemlékezetesebb ünnepségén, a ballagáson. Köszöntöm az édesanyákat és a nagymamákat, akiknek az ez évi anyák napja sokkal szebb lesz a megszokottnál.

Ebben az ünnepi pillanatban, az ilyenkor természetes családi és egyéni örömök mellett, mi tanárok is büszkén nézünk végig a Zrínyi Miklós Gimnázium 69 ballagó diákján. Rajtuk, akik 5 illetve 8 itt töltött év után búcsúznak a középiskolás évektől, a diák-társaktól, a tanároktól, az alma matertől.

A világhírű magyar tudós, Szent-Györgyi Albert, a következőképpen vall a tudásról, a tudományról: *„Az én nézetem szerint az agy gondolkodásra való és nem csak gondolkodni kell, hanem élvezni, látni a szellemi élet nagyszerűségét, az örömeit is. A tudományokat át kell élni. Én a kísérleteimmel élek. Shakespeare-t sem megtanulni, hanem átélni kell! Arany Jánost is át kell élni. A zenét sem megtanulni, hanem megélni kell. Mindent meg kell élni, teljesen fel kell olvasni benne....”* Hiszem, hogy tanítványaink évről évre ebben a szellemben mélyednek el a tudományok gyakorlásában, és ennek eredményeképpen sokszor egészen az országos hírnévig küzdik magukat különböző tanulmányi, sport és kulturális versenyeken, öregbítve ezzel iskolánk hírnevét. Nem kis büszkeséggel mondhatjuk, hogy a Zrínyi – a felvételi eredmények, az érettségi vizsgák eredményei, nyelvvizsgák, tanulmányi és sportversenyek sikerei alapján – az ország egyik legjobb középiskolája.

Az elmúlt évek remek teljesítményeinek részesei voltatok ti is. A 69 végzős tanuló-
nak 100 középfokú és 47 felsőfokú nyelvvizsgája van. Az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyeken 11 döntős helyezést értetek el. A keddi polgárraavatás után polgármester úr 18 diákot köszöntött kiváló eredményéért. Ezek a teljesítmények azzal a bizakodással töltöttek el, hogy az előttek álló feladatokat is sikeresen megoldjátok, és sikeres felvételi vizsgátok után valamely felsőoktatási intézményben bizonyítjátok, hogy a zrínyisekre ott is lehet számítani.

Kedves ballagó fiatalok!

A mai nappal lezárul életetek egy nagyon fontos szakasza. Elbúcsúztok az utolsó igazi közösséget nyújtó alma matertől, s hamarosan elbúcsúztok a szülői háztól. Lehetőségeitek végtelenek. Bízatok magatokban, tudásotokban. A nagyság ott rejtőzik bennetek. Büszkévé tehetitek szüleiteket, szülőhelyeteket.

*„Előre, föl, miénk az élet,
A széles földnek kerekén
Szemünkben csillog az ígéret
És bennünk ring a jó remény!”*

Így búcsúznak az első nyelvi előkészítő évfolyammal induló osztály tanulói és Monok Zoltán osztályfőnök úr. Az öt év néha hosszúnak tűnt, de teljesítményetekkel

**„Ballag már a vén diák...”
Monok Zoltán osztályfőnök vezetésével búcsúzik a 13. B.**

emlékezetessé tették közös munkátokat. Szemetekben tényleg ott csillog az ígéret, de hogy ne csak remény legyen a jövőtök, ahhoz még nagyon sokat kell tanulnotok. Köszönöm a közös éveket és sok sikert kívánok mindannyiótoknak.

*„A lehetetlent is
szabad lesz remélni!
Meglátod, hogy milyen
Érdekes lesz élni.”*

Ez az idézet az egykori kisgimnazisták ballagási meghívójáról származik. A nyolc év alatt született közös élmények és eredmények mutatják, hogy tartalmas időszak áll mögöttük. Az „n-esek” is reménnyel telve indulnak az életbe, és bíznak annak érdekességében. Biztos igazatok lesz, az élet érdekes, de ez kevés: legyen tartalmas is! Ehhez viszont az kell, hogy ti is akarjátok. Köszönöm az osztály munkáját, és köszönöm osztályfőnökötök, Farkasné Perlaki Edit tanárnő sikeres közösségformáló tevékenységét.

Egy tanárnak, osztályfőnöknek minden osztály kedves, de az első és az utolsó egy kicsit kedvesebb. A tanárnőnek, a mindenki által szeretett és tisztelt Edit néniem ti vagytok az utolsó osztálya. Ő szintén most búcsúzik az alma matertől, ahol először négy évet töltött diákként, majd 36 évet tanárként. Még emlékszem arra az 1973-as szeptemberi napra, amikor az énekórára Gellért Zoli bácsi helyett egy csinos, mosolygós tanár-

Farkasné Perlaki Edit osztályfőnök és a 12. N osztály az alma mater lépcsőjén

nő érkezett hozzánk, és attól kezdve a fiúkból álló dalárdánk lelkesen énekelt a „Te barna lányka...” kezdetű spanyol dalt. Az elmúlt 36 év a gimnázium zenei életének leg-szebb időszaka volt. A létszámban és minőségben egyre fejlődő kórus szereplései, a helikonos eredmények, a színvonalas iskolai, városi rendezvények, a 100 éves jubileu-mi ünnepség zrínyis kórusa, a kiadott CD bemutató koncertje mind-mind örök emlék lesz azok számára, akik résztvevőként vagy nézőként átélhették. Edit megmutatta min-denkinek, hogy az ének és a zene része lehet, része kell, hogy legyen életünknek akkor is, ha mások azt állítják, hogy nem ezen a területen vagyunk tehetségesek. De mi itt is azok vagyunk! Köszönjük és köszönöm a zene szeretetét, hogy együtt dolgozhattunk a mindenkori zrínyis diákokért, az alma materért. Kiemelkedő munkád elismeréseként átadom neked a Zrínyi-emlékérmét.

Engedjék meg, hogy egy személyes emléképpel, vallomással zárjam beszédemet! 1965-ben megszületett egy dal, az Il Silenzio, „A csend”. Ám később átalakult a szó jelentése, így lett a dal magyar címe „A búcsú”. Az idősebbek emlékeznek még egy ár-nyalatra is. A honvédségnél és az úttörőtáborokban ez a dal jelezte a takarodót. Azután jött 2009. február 15., Veszprém. Szól az Il Silenzio, az emberek néhány pillanatra el-csöndesednek, a tömegben sokan gyászruhában állnak, s középen egy csapatra való fiatalember, tucatnyi erős fiú kapaszkodik egymásba. Van, aki lehajtja fejét, mert nincs olyan erő, amivel ki lehetne bírni a szembenézést. Nem zavarja őket, hogy ország-világ, tévénezők százezrei látják, hogy sírnak. Olyanok zokognak a pályán, akik sok éve a leg-

elképzelhetlenebb fizikai fájdalmakat is rezzenéstelen arccal viselték el. Magyarok, szerbek, horvátok, románok, szlovének együtt. Sötétség borul a sportcsarnokra, csak Marian Cozma képe világít a nézők feje fölött.

2009. február 15-én, vasárnap este Veszprémben nagyon is helyén volt minden. Egy olyan világban, ahol amúgy semmi nincs a helyén. Egy csapat lejátszotta azt a nagyon fontos meccsét, amelyet a józan ész szabálya szerint nem lehetett, s nem kellett volna lejátszaniuk. Nem egészen negyvennyolc órával korábban ezek az emberek együtt temettek a bukaresti temetőben. Ez a csapat olyan játékkal nyert, amit soha nem fog senki elfelejteni, aki ennek a mérkőzésnek legalább az utolsó tíz percét látta. Ez nem sport volt, hanem annál sokkal több. A közönség is méltóvá vált a különleges pillanathoz, és a búcsú is így lett teljes. A lejátszott mérkőzéssel, a győzelemmel, a könnyekkel, a méltósággal viselkedő közönséggel. Ekkor még az Il Silenzio is a helyére került, búcsú és takarodó is volt egyszerre. Búcsú, attól és azoktól, akik ezt megérdemlik. S takarodó volt azoknak, akiknek egyetlen feladatuk csak a csöndben, nyom nélküli eltűnés lehet.

A meccs utáni negyedóra az elmúlt évtized egyik legszebb, legemlékezetesebb idejévé vált. Ilyennek kellene lennie az egész országnak. Normálisnak olyankor, amikor már minden, de minden elviselhetetlen. Azon a vasárnapi estén volt egy kézilabdacsapatunk, meg a hozzá felnőtt közönség. Biztató pillanat volt. Hátha egyszer ország is lesz, meg nép is hozzá. A takarodó akkor azoknak szólt, akik mindezt nem értik. Milyen kár, hogy nem játszhat az a veszprémi csapat mindig és mindenütt helyettünk. Amíg mindannyian fel nem nővünk a feladathoz.

Küzdelmes, szép évek vannak mögöttünk. Arra törekedtünk, hogy az állandó, az örök értékeket ismertessük meg veletek, akkor is, ha a minket körülvevő világban nem ezt látjátok. A történelem, a matematika, az irodalom és a többi tárgy számotokra ne egyszerűen tantárgy, hanem a gondolkodás, a világnézet, az erkölcsiség alakítója, a teljes emberi élet forrása legyen. Nehéz, de lehetőségekkel teli időszak vár rátok. Az alapokat a szülői háztól és az iskoláktól megkaptátok. Az, hogy tudtok-e élni a lehetőségekkel, nagyrészt csak tőletek függ. Ha felnőttek a feladathoz, talán országunk is felnő egyszer...

Egy barátomtól származik a búcsúüzenetem. Gyakran éreztem, és egyre inkább tudom, hogy nagy az igazságtartalma: „Akár hiszed, hogy sikerülni fog, akár nem... igazad lesz!”

Viszontlátásra, kedves tanítványaink!

Horváth Attila
igazgató

Kedves tanáraink, diáktársaink, szüleink, hozzátartozóink és barátaink!
Kedves ballagók!

*„Hullatja levelét az idő vén fája,
Terítve hatalmas rétegben alája;
Én ez avart jártam; tűnődve megálltam:
Egy régi levélen ezt írva találtam.”*

Arany János soraival hívok mindenkit, hogy együtt tekintsünk végig azon, mi mindent írtak gimnáziumi éveink az idő vén fájának leveleire. Ezek a levelek a sok-sok szép emléken, osztálytársaink, barátaink és tanáraink vonásain kívül bizonyára őrzik az iskolaépület és az udvar járdáinak, pályáinak, zezzugainak, bokrainak és fáinak képét is. Azokét a fákét, melyek közül az iskola előtt álló öreg hársfák méltán érdemelhetnék ki az idő vén fája nevet, hiszen már egy több mint száz éves fényképen is – ugyan még fiatal facsemeteként – a mai helyükön láthatók. Így a valaha volt összes zrinyis tanuló léptét vigyázták ezek a fák iskolába jövet, iskolából menet.

Mi is: a „bés” osztály öt, az „ennesek” nyolc éven keresztül jártunk-keltünk e fák árnyékában, amelyek jelezték nekünk az évszakok, az idő múlását. Az őszi lombhullatás idejére már tovatűnt a nyári szünet, s lassan természetessé vált számunkra az iskolai mindennapok ritmusa. Telente az épület ablakain át csak kopár ágakat, ám kívülről bepillantva ünnepi készülődést, ajándékokat, közösen eltöltött délutánokat, estéket láthatunk. A tavaszi jó idő egyre több nevetést, élénkséget, kirándulást hozott magával, miközben egyik napról a másikra fakadtak ki a hársfák rügyei. Minden új ős, minden eltelt iskolaév egy-egy évgyűrűvel vastagította ezeknek az „időfáknak” a derekát, s amikor az egyiket egy nyári vihar után ki kellett vágni, a törzséből egy szelet megmaradt. Kiállították a „virágos zsbongó”-ban. Évgyűrűin megjelölték az iskola életének fontos eseményeit, fordulópontjait. Vajon a mi életünket, annak fordulópontjait megjegyezték-e ezek a fák? Látták-e, amikor életre szóló barátságok, szerelmek szövődtek, amikor valami olyan dologról hallottunk a tanórákon, ami megragadta a képzeletünket, és egész későbbi életünkre hatással lett? Észrevették-e, amikor túl voltunk egy-egy fontos dolgozaton, vizsgán, amikor éreztük a közösség, az osztály erejét, kötelékeit, melegét; amikor együtt voltunk, sírtunk, neveltünk, vigasztaltuk egymást vagy éppen ünnepeztünk?

Ha igen, minden bizonnyal látták a legeslegelső alkalmat, amikor idejöttünk, s ugyanígy látni fogják, mikor most utoljára megyünk el az iskolából. Vajon történt-e jelentős változás mibennünk, diákokban az eközben eltelt idő alatt? Erre a kérdésre mindenképpen igen lehetne válaszunk, mert az iskolában és otthon egyaránt facsemeteként próbáltak metszeni minket, vagy igyekeztek óvni kialakuló leveleinket, virágainkat. Tanáraink és szüleink is szerették volna, ha elindulunk valamilyen határozott irányba, amelyben az együtt eltöltött évek miatt óhatatlanul sok lesz a közös pont. Hiszen ez alatt az idő alatt gyökereink láthatatlanul összefonódtak. Ezek a szálak lehet, hogy nem is közös emlékeinkben vannak, valami többet, mélyebbet viszünk annál magunkkal: az átélt események lenyomatát lelkünkön. Így a tanulás-számonkérés végeérhetetlennek tűnő folyamából nem biztos, hogy a megtanult ismereteket, hanem a tudás, a megértés, a felismerés örömeit vagy esetleg nehézségeit. Az énekkari dalokból az éneklést, a zenét,

a sok-sok foci-, kosár- és kézimecsből a sport szeretetét. Tanáraink egyénisége, látás-módja fog bennünk megmaradni, s az osztályból pedig az összetartozás, az őszinteség és a barátság. Márpedig ha ezek a gyökerek részben közösek, a lombunk hasonlítani fog akkor is, ha most még nem tudjuk, mi volt igazán lényeges abból, ami történt velünk; nem tudjuk, a saját fánkon merre nő, hová vezet egy-egy ág, levél, milyen virágot, termést hoz.

A fa ősi jelkép: világokat köt össze, hiszen gyökerei a föld alá, ágai az égig nyúlnak, lehetővé téve, hogy mást is megismerjünk, mint ami közvetlenül körülvesz minket. A Zrínyi is ilyen volt számunkra. Segített abban, hogy ismeretlen területeket fedezzünk fel, hogy mélységekbe és magasságokba irányítsa az addig csak földi távlatokhoz szokott tekintetünket. Ugyanakkor a világfa az egész világ tartószerkezete, középpontja. Ugyanígy épül be a mi belső pilléreink közé az itt eltöltött öt vagy nyolc év, amely a mi „középpontunkban” fog tovább létezni azután is, hogy elballagunk.

A mai nap egyszerre egy egész időszak lezárása és egy másik, egy új kezdete. Ezért ha az őszi lombhullás képével indítottam, tavaszi virágzásával zárom beszédemet. Kívánom, hogy a vers végén levő felszólítást mindannyian vigyük magunkkal, hogy az ne csupán a mai ünnepen szóljon, hanem lelkünkben a gimnáziumi évek emlékeivel együtt visszhangozzék tovább.

*Selymit a barka
már kitakarta,
sárga virágját bontja a som.
Fut, fut az áram
a déli sugárban
s hőkken a hó a hideg havason.*

*Barna patakja
napra kacagva
a lomha Marosba csengve siet.
Zeng a csatorna,
zeng a hegy orma,
s zeng – ugye zeng, ugye zeng a szíved?
(Aprily Lajos)*

Bokányi Eszter 12. N

Kedves ballagó diáktársaim!

Köszöntelek benneteket a gimnáziumban maradó társak nevében. Eljött számotokra az a nap, amelyre minden középiskolás sokat gondol. Vannak, akik várják, mások ha tehetnék, lassítanák az idő múlását. Sokan számolják, hányszor kell még tantermet, folyosót díszíteniük, míg végre arra kerül a sor, hogy nekik díszítik fel az iskolát. Hány-szor álltatok már végig ti is egy-egy ballagási ünnepélyt, szeles időben vagy tűző nap-sütésben?

Most azonban minden megváltozott. Ma ti álltok a figyelem középpontjában, szülők, rokonok, barátok és zrínyisek meghatott körében. Most nektek és rólatok szól minden. A levegő tele van virágillattal, reményekkel, vágyakkal, kimondhatatlan érzésekkel. Különleges nap ez a mai a számotokra. Ezzel a nappal életeteknek egy igen fontos

szakasza ér véget, felnőtté váltatok. Elszakadtok a biztonságot jelentő szülői háztól és a megszokott, ismerős arcoktól. Ezen a napon elbúcsúztok a gimnáziumtól, tanáraitoktól, diáktársaitoktól. Rátok tekintve Goethe szavai jutnak az eszembe:

*„A búcsúzóinak minden emlék drága,
Egy száraz lomb, egy moha, egy kis kavics,
Hogy emlékezzék a távolban is
A helyre, melyre visszavonja vágya,
Tanú lesz érzéseiről haláláig,
S egy semmi így legdrágább kincsé válik.”*

A mai naptól és az iskolai évekből talán ti is éppen a legjelentéktelenebb dolgokat jegyzitek meg. Egy hangulatot, egy pillanatnyi benyomást vagy a napsugarak játékát az osztályterem falán. Apró dolgokat, melyek látszólag nem számítanak. A búcsú perceiben eszetekbe jut minden, ami az alma materhez kötött benneteket. Az együtt töltött tanórák, osztálykirándulások, iskolai ünnepek, előadások, a világmegváltó beszélgetések, a szenvedélyes viták, az első szerelmek. Barátokat, élményt és tudást szereztek. Az iskola részévé váltatok. Amit itt kaptatok, az már a tiétek, egész életeteken keresztül elkísér benneteket. Az osztályfőnökök még egyszer végignéznek az osztályon, az izgott arcokon, és ti minden dorgálást, minden nehézséget elfelejtetek. Csak a szép és boldog együtt töltött évek emléke marad meg a szívetekbe vésve.

De miért fontosak számunkra a középiskolai emlékek? Talán azért, mert életünk olyan időszakában keletkeznek, amikor személyiségünket a legtöbb hatás éri. Nem csak a szülők és barátok formálnak bennünket, hanem tanáraink és az iskola szellemisége is. Ugyanakkor mentesek vagyunk a külvilág bántó hatásaitól, mert környezetünk még védőburokként óv minket. Ezért merítünk újra és újra erőt ezekből az évekből, amikor kihívások előtt állunk. Ezért arra kérlek titeket, hogy soha ne feledkezzetek meg erről az iskoláról, tanáraitokról, hiszen ők azok, akik elkísérték titeket a felnőtt élet küszöbéig. Az itt megszerzett tudás az alapja eljövendő tanulmányaitoknak, hivatásotoknak. A Zrínyiben eltöltött évek során felkészítettek benneteket a jövőre, csak kamatoztatni kell a megszerzett tudást, és a kapott erkölcsi tanítást.

Ahogy rátok nézek, arra gondolok, hogy a ti búcsútok a miénket is magában hordozza. Szeptemberben már mi leszünk a legidősebbek, a „nagyok”. Benneteket és bennünket is hajt a vágy, hogy nekivághassunk a világnak. Ti most megkapjátok a lehetőséget, hogy hátrahagyva a biztonságot nyújtó, tudásotokat megalapozó középiskolát, teremtsetek. Mindegy, hogy családot alapítottok, könyvet írtok vagy feltaláltok egy új gyógymódot, a lényeg maga az alkotás szépsége és öröme, mellyel megteremthettek, megőrizhettek egyéniségeteket és fontos részeivé válhattok a felnőttek világának. Mít is mondhatnék nektek diáktársaim nevében? Tekintsetek bizakodóan a jövőbe, bízzatok magatokban, legyenek álmaitok, céljaitok, amikért érdemes küzdeni! Ehhez kívánok nektek sok sikert, s búcsúzom tőletek Bernard Malamud szavaival:

„Mert nem az vagyok, ami vagyok, hanem ami lenni szeretnék. És én az akarok lenni, ami valójában vagyok, vagyis ember!”

Agg Lili 11. N

**Ursula Mählis asszony átnyújtja a DSD támogatását
Marosiné Kohut Gyöngyi tanárnőnek**

DSD vizsga a Zrínyi Miklós Gimnáziumban

Örömmel számolhatunk be arról, hogy iskolánk is partnere lett a DSD programnak. Horváth Attila igazgató úr 2009. március 6-án már részt vett a Német Szövetségi Köztársaság budapesti nagykövetségén tartott konferencián, amelyet a magyarországi DSD-iskolák igazgatóinak tartottak.

Mit is jelent a „DSD” rövidítés? Deutsches Sprachdiplom der Kultusministerkonferenz, azaz a Kultuszminiszterek Tanácsa Német Nyelvi Diplomája. Olyan vizsga, amellyel akár a felsőfokú német nyelvvizsga (C1) is megszerezhető. A C1 szint tanúsítja a németországi egyetemi tanulmányok folytatásához szükséges nyelvtudás meglétét. A vizsga hasonló feladatokból áll, mint az ECL. Különbség azonban, hogy a szóbelin egy előre elkészített projektmunkát is be kell mutatni. A legeredményesebb tanulók többhetes nyelvi kurzuson vehetnek részt, illetve ösztöndíjban is részesülhetnek, ha Németországban kívánnak tanulni.

A Külföldi Iskolák Központjának (Zentralstelle für Auslandsschulwesen) magyarországi koordinátora, Ursula Mählis asszony többször ellátogatott iskolánkba, találkozott a német nyelvi munkaközösség tagjaival, az érdeklődő diákokkal és szüleikkel. Ezt követően Marosiné Kohut Gyöngyi tanárnő vezetésével elkészült a pályázati anyag. A német állam komolyan támogatja a német nyelv tanulását. Június 10-én iskolánk Ursula Mählis asszonytól technikai eszközöket (projektort és laptopot) vehetett át, melyek nagy segítségünkre lesznek a vizsgára való felkészülésben. A nyár folyamán megérkeznek majd azok a könyvek is, melyekből a vizsgára készülhetünk.

Nagy öröm volt számunkra, hogy ezen az ünnepségen csoportunk, a 10. N is részt vehetett. Elsőként kapunk lehetőséget a vizsga letételére. Még másfél év kemény némettanulás vár ránk, de bízunk abban, hogy a munkába fektetett energia meghozza gyümölcsét, és mindannyian sikeres vizsgát tudunk tenni.

Takács Dóra és Ferencz Boglárka 10. N

LADIK vetélkedő 2009

Május elején osztályfőnökünk kihirdette, hogy 22-én tanítási szünet lesz. Nagyon örültünk neki, azonban hamarosan megtudtuk, hogy akkor lesz a Ladik (LApot a DIákoknaK) országos médiaverseny döntője Szolnokon. Ez már csak „hal” volt a tortán. Péntek reggel 7 órakor indultunk el a Sportszarnok elől. Szombathely felé vettük az irányt, hiszen a Pannon Lapok Társasága közös buszt indított. Onnan Veszprémbe, majd Székesfehérvárra mentünk, ahol már vártak minket ellenfeleink. Bepakolták csomagjaikat, majd elindultunk Szolnokra, vagyis az Alcsi–Holt-Tisza Szabadidőközpontba.

Kalandoz, de nagyon fárasztó utazásunk délután 2-kor ért véget, amikor gyors regisztráció, szobafoglalás és egy nem több mint három perces ebéd után kezdődött is a verseny. Mivel utolsóként érkeztünk, már csak szürke póló jutott nekünk, azonban még ez sem szegte a kedvünket. 17 megye ladikja szállt vízre. Az előzetes feladatot, a bemutatkozót, sorban adtuk elő. Mi majdnem utolsóként léptünk színpadra. A bohóc (Eszti) műsorvezetése, Juli óriási szappanbuborékai, Laura zsonglörködése a focilabdával, Anna kötélpörgetése és Sári kézenjárása nagy hatással volt a közönségre és a zsűrire is. Még az is kiszaladt a szájukon, hogy „húha”... Ezt az elméleti vetélkedő követte, ami bizony nem kis fejtörést okozott. Az újságírói műfajok felismerése nehéz volt, és bizony egy-kettő kifogott rajtunk. Utána a magyarországi kiadókat és napilapjaikat kellett párosítanunk, végül pedig hibákra vadásztunk egy újságcikkben. A vetélkedő utáni szabadidőben felfedeztük a szabadidőközpontot. Fürödtünk a medencében és röplabdáztunk a „Nemadomfel” csapattal, akik kénytelenek voltak feladni. ☺ Este a tábortűz mellett zsíros kenyeret ettünk, játékos feladatokat oldottunk meg egy kis csokiért, majd a táncpályán zártuk a napot...

A LADIK-os csapat bemutatkozása a cirkuszok vidám világát idézte fel.

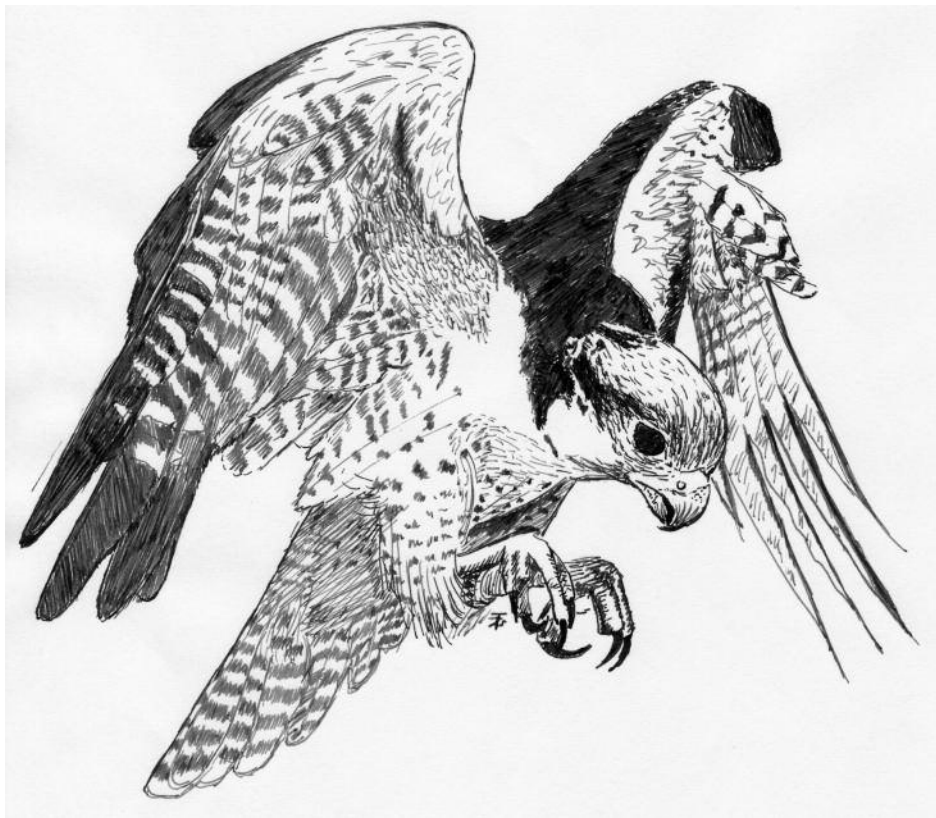
Másnap reggel Juli fogcsikorgatására ébredtünk. Svédasztalos reggeli után kihirdették a verseny állását, s igencsak meglepődtünk azon, hogy vezetünk. Óriási lelkesedéssel vetettük bele magunkat a kreativitást igénylő feladatok megoldásába. Találékony kézbesítőt rajzoltunk, megterveztük és elkészítettük a jövő újsággészítő robotját, zárásként pedig élménybeszámolót írtunk, amelyért különdíjat kaptunk. Ebéd után egy kisfilmet tekinthettünk meg a két nappal, ez mindenkinek elnyerte a tetszését. Délután lufikat engedtünk fel az égbe, melyekhez üzeneteket is csatol-

tünk... Azonban hiába volt ez a sok érdekes program, már mindenki az eredményhirdetést várta. Végre eljött a pillanat! Minden csapat kapott egy ajándécsomagot, majd elkezdtek szólítani a megyéket – három kivételével. Na, ekkor már rájöttünk, hogy „valami” lesz! De még mennyire! Miután Tolna megye csapata elnyerte a harmadik helyezést, megfogluk egymás kezét, és addig szorítottuk, míg ki nem mondták, hogy Heves megye lett a második. Meg sem vártuk, hogy kihirdessék, hogy az első pedig a „Tiltott gyümi” Zalaegerszegről, vagyis mi, ujjongásban törtünk ki!

Sugárzó mosollyal fogtuk kezét a díjat átadó zsűrivel és büszkén tartottuk magasra a táblát, ami bizonyítja, hogy nem álom, tényleg megnyertük a versenyt, és vele együtt a 250 ezer forintot. Leírhatatlan érzés volt... Hazafelé gyorsan elrepült a hét óra, s újra a Sportszarnok előtt találtuk magunkat.

Ladikunk kikötött, utunkat Sétálva folytatjuk...

A csapat tagjai: **Domján Júlia, Kondákor Anna, Molnár Sára, Müller Eszter és Pesti Laura** 8. osztály

Feldegg-sólyom (tollrajz)

Takács Zsanett 8. osztály

A fák ajándéka

Életünket a 21. század digitalizált, gyors üteméhez hangoltan éljük. Nem sok szokásunk maradt fenn a régmúltból. Szerencsére népdalainkat, népmeséinket, mondáinkat még őrizzük, ezzel életben tartjuk őseink egyes szokásait. Ezekben a történetekben is felbukkan olykor egy olyan jelkép, melyet már több mint ezer éve ismertek és tiszteltek elődeink. Egy szimbólum, melyet a Géza fejedelem és Szent István idején felvett kereszténység sem tudott kitörölni kultúránkból. Mindmáig kódolva van minden magyar ember szívében, lelkében. Ez az életfa.

A szó önmagában is elénk tárja azt a képet, melyben honfoglaló őseink hittek. Egy fa, hatalmas lombokkal, tiszta levelekkel és óriási tekintéllyel, hiszen ágai között nem csak a Hold, de a Nap is eljár. Azt már az ősi kultúrák is tudták, hogy a fa az isteni rendet szimbolizálja, de ez a jelkép az ősi magyar hitvilágban sokkal összetettebb.

Az égig érő, vagy „tetejetlen” fa – ahogy a régi meséinkből ismerjük – a magyar mítoszteremtő képzelet szerint háromszor hét részre bomlik. A fa lombkoronája az első hét szint. Ezt minden ember csak próbálja elérni. Ez az isteni rend, a tökéletesség, a mennyország és a fény színhelye. A jó lelkek világában kapják csodás fényüket a csillagok, s állnak pályájukra a bolygók.

Ezután következik a középső hét szint, az emberek világa, mely átmenetet képez a legalsó és legfelső réteg között. Minden, amit bolygónkon látunk és érzünk fizikai valójában, ezen a helyen foglal helyet, az élet fájának legnagyobb részén, a törzsön és annak ágain. Őseink szerint itt élnek a szellemek, a betegségdémonok és mindenféle hiedelemlények.

Míg az életfa teteje, ágai az égboltot és a csillagokat tartják, addig alsó része a föld alatt gyökerezik, és egyenesen a pokolba, a hűvös, ismeretlen sötétségbe vezet. Ez a pokol a második halál színtere. Az ördög, a rossz és a gonosz állandó otthona.

Büszkék lehetünk hitvilágunk különös és egyedülálló jelképére. Maga a világfa, melynek tetején bal oldalt a Hold és jobb oldalt a Nap helyezkedik el, a már több mint 2000 éves hun sziklarajzokon is fellelhető. Kisgyermek rajzaiban észrevehető jelenség, hogy a Napot jobbra, a Holdat bal oldalra rajzolják, néhányan egy fával az alkotás közepén. Kódolva van bennünk, minden magyar emberben. Többek között ezzel is bizonyítható, hogy ez egy ősi szimbólum. Elődeink ennek a fának különleges jelentőséget tulajdonítottak. Nem csak hittek benne, hanem eszerint éltek az életüket, tisztelték, életük egyik alappillérvé vált. Hiszen az istenfélés, a meghajlás a hatalmasság (a fa lombkoronájában élő szellemek és a világ rendjét alakító istenek) előtt záloga volt a győztes hadjáratoknak, a megélhetőnek és a mindennapi sikerek elérésének.

A kereszténység felvételével életünk is kereszténnyé vált. A monoteizmus (egyistenhit) bevezetése hirtelen és „hagyományömlő” volt a magyarság körében. Nehezen fogadtuk el. Ezt bizonyítja több lázadás is. De áldozatot kellett hozni azért, hogy a nép fennmaradhasson, ez pedig többek között az ősmagyar hitvilágunk elvetése volt. A keresztény Nyugat már alig várta, hogy beavatkozhasson a pogánykodó magyarok életébe. Magyarország azóta is keresztény állam, mégis mélyen él lelkünkben egy hatalmas fa, a világ- vagy életfa. Fontos ismernünk a múltat, a hagyományainkat, gyökereinket. Bár-

csak mi is úgy tekintenénk minden fára, ahogy azt őseink tették! A fa bölcs, erőteljes, régmúltat idéző titokzatos élőlény. Gyökerei a hűvös földben nyugszanak, ágai pedig egészen az égig érnek.

Sághegyi Diána 10. B

Még nem szeretnék felnőtt lenni

Sokan mondják a velem egykorúak közül, mennyire jó lesz majd felnőttnek lenni. Alig várják például, hogy legyen saját lakásuk. Azt gondolják, a felnőttek mindig azt csinálják, amit akarnak. Nem kell azt tenniük, amit mások mondanak, nem kell senki-nek sem engedelmeskedniük.

Ennek ellenére még nem szeretnék felnőtt lenni. Nagyon jól megvagyok gyerekként. Néha elképzelem, milyen leszek néhány évtized múlva, milyen lesz a lakásom, mennyi filmet fogok nézni, nem kell majd tanulni, iskolába járni... Sok szép helyre megyek majd kirándulni, senki nem mondhatja meg, mit kell tennem... Én parancsolgatok a nálam kisebbeknek.

A baj csak az, hogy nem látom a felnőtteken, mennyire örülnének felnőttségüknek. Mindig rohannak, idegesek, rosszkedvűek. Azért sem szeretnék felnőni, mert félek, én is ilyenné fogok változni. Nem szeretek majd filmeket nézni, kirándulni, csak dolgozom, és ideges leszek, ha szólnak hozzám.

A felnőttek mindig azt mesélik, milyen jó volt gyerekkorukban. Amikor azt mondom, hogy milyen boldogok lehetnek, mert ők nagyok, azt válaszolják: csak ne akarjak felnőni. Majd meglátom, visszasírom még a gyerekkort... A gyerekeknek mindenük megvan, nem kell dolgozniuk, mindig ráérnek, szórakozhatnak, hát csak ne panaszkodjak. Mindig azt mondják, mennyivel jobb volt gyerekeknek lenni. Amikor megkérdezem tőlük, hogy gyerekkorukban mit gondoltak erről, azt válaszolják, akkor felnőttek szeretek volna lenni. Nem tudom, miért van ez, de mindenki elégedetlen azzal, ami.

A felnőttek megbotránkoznak azon, ha egy másik felnőtt gyerekes, játszik, ugrál. Azt mondják rá, bolond. Szerintem szeretnének ők is ugyanúgy viselkedni, de félnek mások véleményétől.

Olvastam valahol valamit, amire már nem emlékszem szó szerint, csak nagyjából. A gyerekek 12 éves korukban kezdenek el butulni, azután ezt később sem hagyják abba. Nem szeretnék felnőtt lenni, egyáltalán nem tudom magamat felnőttként elképzelni. Így is nagyon jól megvagyok magammal.

Nauratyill Eszter 7. osztály

Az én alma materem 2009

Jelige: Kockás Liliom

Ha egy zrinyist „lekokáznak”, többnyire elhúzza a száját, fintorog, és úgy csinál, mint aki megsértődik. Azonban mindannyian tudjuk, hogy a gúnyolódás mögött némi irigységgel vegyes tisztelet bújik meg. És igen, félre az álszerénységgel! Büszkék vagyunk rá, hogy bekerültünk ide, mert a felvételi valóban nem könnyű. A tudat, hogy egy ennyire jó iskolában végezzük tanulmányainkat, már önmagában tartást ad. Észrevették, még a nagymamák is a kelleténél kicsit hangosabban újságolják a buszon, hogy az unokájuk zrinyis, és a szemük sarkából figyelik, ki hallotta a hírt? De vigyázat! Az, hogy a diákigazolványunkra iskolaként a Zrínyi Miklós Gimnázium van feltüntetve, önmagában még semmit sem jelent.

A mai nap minden percére pontosan emlékszem. Reggel fáradtan álltam az iskola, a Zrínyi Miklós Gimnázium méltóságáteljes, talán kicsit ijesztő kapuja előtt. Nos, valljuk be, a hétvége, illetve a hajnalig tartó olvasás és gépelés megtette a hatását. Állva el tudtam volna aludni. De menni kellett, így is elkéstem. Szerencsére az ügyeletes tanár éppen néhány diákkal beszélgetett, nem tűnt fel neki, hogy néhány perccel az első óra kezdete előtt értem be.

Indultam volna az énekerem felé, de mégsem vitt a lábam. Néztem a diáksereget. A csoportokat, akik egymástól nem túl távol a folyosón ücsörögtek, fociztak, a leckét ismételték, esetleg házi feladatot másoltak, vagy egyszerűen csak beszélgettek a fiúkról, a lányokról, a legújabb trendekről, a manikűrösről és a fodrászról, a szoknyákról, a hétvégi bulikról, az „undok szülőkről”.

Valaki füttyült. „Jön az ügyeletes tanár!” A labdázók hirtelen eltűntek, szaladtak a lépcsőn, és a tanár úrnak esélye sem volt, hogy utolérje őket. Vajon egykor, amikor a tanár urat ezeken a folyosókon még nem tanár úrnak szólították, részese volt ennek a hajszának, üzött vadként is? Ő is cigarettázott titokban a vécében? Rágózott az órán? És előfordult vele, hogy „elfelejtette” megírni a házi feladatát?

Furcsa, hogy mennyi egykori diák néz le ránk minden nap a tablóról, és csak néha vesszük a fáradságot, hogy rájuk pillantsunk. Vajon mit csinálnak most? Hogyan élnek? Mivel keresik a kenyerüket? Ők is a mosdóban másolták a házi feladatot? Hogyan emlékeznek a zrinyis évekre? Akkoriban is megvoltak az iskola bálványai, a fiúk és a lányok, akikbe a gimnázium fele, meg a másik fele szerelmes volt? Megszólalt a csengő. Szívesen néztem volna még a tömeget, a mosolygó arcokat, a karikás szemeket, de mennem kellett, mint mindenkinek. A büfé előtti aula kiürült, a termeinkbe siettünk.

Nyolcadik éve járok zeneiskolába, így most megengedhettem magamnak, hogy kicsit lazítsak énekórán. Míg a többiek a hangközökön törték a fejüket, hátradőltem, és egy rég nem hallott dalt dúdoltam halkán. Talán sikerült volna álomba ringatnom magam, ha az a bizonyos éles, a diákseregnek örömet adó hang nem ébreszt fel. Csak lassan kapcsoltam. Összehúztam a táskám zipzáráját, felkaptam a könyveimet, a tolltartómat, és nekivágtam a lépcsőnek. Az osztálytermünkig, ahol a következő óra, az irodalom volt, nem túl egyszerű eljutni. Aki csak teheti, a keskeny hátsó lépcsőn tolakodik a büfé felé. Mire átvergődünk a tömegen, kipakoltunk az asztalra, ittunk pár korty vi-

zet, be is csengettek. A hetes csendre intett, letörölte a táblát, és miután az „előőrs” sutogva végigküldte az információt a termen, miszerint jön a tanárnő, néma csend telepedett az osztályra.

„És a házi feladat legyen a tankönyv százkettes oldalán az egyes, a kettes, a hármas és négyes. A négyeshez egy kis fogalmazás kell. Csak röviden, de a lényeg benne legyen. Viszontlátásra.” A kezünk gyorsan járt, sietve jegyzeteltük az instrukciókat a házi feladatot illetően.

Azután hirtelen feléledt az osztály. Mint minden szünetben, zszibongva, nevetve beszélgettünk, a szerelmesek egymás nyakába borultak, a legtöbb fiú valamilyen új számítógépes játékról beszélt vagy matematika háziért könyörögött, és csókokat dobált, ha megkapta a hón áhított füzetet. Mi pedig a mosdóba szaladtunk, hogy megigazítsuk a hajunkat, az elkenődött szempillafestéket, a félrecsúszott miniszoknyát, az övet a csónadrágon. A folyosó ismét megtelt étellel. A picik fel-alá futkostak, a lányokat kergették, a copfjukat cibálták, és ha egy-egy tanár rájuk is szólt, kacagva rohantak tovább a második emeletre, majd ismét le az elsőre, a földszintre és így tovább. „Gyere már!” – nógatott a barátnőm. Az osztályteremben a jól ismert hangok szóltak: „Itt a füzeted!” vagy „Ugye nem volt német házi?” vagy „Felelünk föciből?”. Egy pillanatig nem tudtam, hol vagyok. Mire minden kérdésre válaszoltam volna, a csengő újra megszólalt, jelezve, hogy itt az ideje lenyugodni, leülni és várni a tanárt, remélve, hogy jó kedve van, és nem fog sem röpdolgozatot írni, sem pedig feleltetni.

Az órák után hangosan korgó hassal rohantunk a menzára, akár egy csorda. A lépcsőn szerencsére senki nem esett le, bár bőven lett volna rá alkalmunk, hogy közelebb-ről is szemügyre vegyük a kőpadlót. Az ebédlőügyeletes rosszalló pillantásait ismételtelen nem kerülhettük el: „Ez itt egy ebédlő, nem pedig a játszótér!”. Pedig alig idősebb nálunk.

Végre odaértünk az ablakokhoz, ahol a konyhás nénik bőszen lapátolták a gőzölgő ételt a tányérokra. Leves, rizs és hús, pár szelet kenyér, és a süteménynek már alig maradt hely a tálcán. Sajnos a diákok megszokták, hogy villámsebességgel kell magukba tömni az ételt, ha el akarják érni a buszt, vagy nem szeretnének elkészni a következő óráról. És levest sem nagyon eszünk. Nem túl egészséges, igaz?

Szeretem a könyvtárunkat. A zszibongó aulából mintha egy másik világba csöppennék. Amíg a többiek a büfé előtt hangosan beszélgetve emésztettek, én a könyvek társaságát választottam. A régi regények illata betölti a termet, és a fa asztalok igazán barátságosak. Tavaly még a leckémet is itt írtam. Ez az iskola legnyugodtabb terme.

Egy fiúhang zökkentett ki az olvasásból: „Hát te mit csinálsz? Gyere ki kosarazni!” (Már mindenki tudja, hol keressen?!). „Persze, persze, megyek. Pillanat.” Visszapakoltam a polcokra, a táskámat bedobtam a ruhatárba, és rohantam az udvarra. Gyönyörű idő volt.

A sportpályán ötödikesek fociztak, a gólok után mindig hangos üdvrivalgásban törtek ki. Nagyon helyesek voltak, ahogy ott játszottak: semmi viszály, semmi veszekedés. A meccs végére teljesen leizzadtunk, mindenkiről folyt a víz. Itt az ideje hazamenni.

Mire itthon kinyitottam a kertkaput, besötétedett. Beköszöntem a nagyszüleimnek, nagy nehezen felmásztam a lépcsőn, ledobtam a kabátomat, a táskámat és a sálamat, szüleim kérdéseire a megszokott, semmitmondó válaszokat adtam, és nekiláttam a tanulásnak, de nem sokra jutottam. Elkézdtem “Az én alma materem”-ről írni...

Mit ad nekünk az iskola? Barátokat? Fel fogom ismerni húsz év múlva a régi osztálytársaimat? Mit fog akkor jelenti az alma mater? Milyen érzés lesz belépni a terembe, átlapozni a könyveket, a füzeteket? Milyen lesz hivatalos ügyben, munka közben volt diáktársakkal találkozni? Húsz év múlva talán ismerni fogom a válaszokat is. Abban azonban biztos vagyok, hogy sok minden megmarad egymásról az emlékeinkben.

Kiseb irigységek, háborúk, összetűzések és szurka-piszka mindig is volt, mindig is lesz az osztályokban. De azt nem állítanám, hogy állandó csatázás folya. A lényeg, hogy mindezek ellenére egy közösség vagyunk, segítjük egymást a bajban. Természetesen jó tartozni egy közösséghez: barátokra lelünk, akikkel moziba és vásárolni lehet menni, és sok minden mást is, de ezen a héten nekem ennyi elég is lenne.

Az iskola kemény, és mi büszkék vagyunk a hagyományainkra. A falakról mégiscsak száztizenhárom év története tekint ránk. De amikor holnap felnézek a tablókra, arra fogok gondolni, hogy szerencsére még sok időm van, mielőtt én is felkerülök a falra.

Kovács Judit 8. osztály

(Az írás Zalaegerszeg önkormányzatának pályázatán az első helyet szerezte meg.)

Perspektíva

Horváth Petra 12. A felvétele

Elvisz minket a szél...

Nem ölelhetlek magamhoz, ó világ: végtelen eged dúlt viharát s a ködöt, mely lassan felszállt. Egy halvány alak rajzolódik ki az ősze ájult fák tövében. Azt hiszem, én vagyok. Furcsa érzés arról beszélni, amit az emberi szem nem láthat. Nem simogathatja meg, nem ölelheti szorosan magához.

Apró mosolyt látok, s néhány könnyecseppet, mely egy lélegzetvételnél leheletbe tömörülve a vállamon ül. Vajon ez lennék én? Mik vagyunk mi, emberek? Pillangók a bezárt üvegajtó mögött? Vagy sebesen suhanó madarak, melyek felhőket karcolnak az égre?

Nem kívánom senkitől, hogy megfejtse, csak érezze, tudja, hogy az a benne lévő lágy, puha, törékeny füst ... önmaga.

Tehát amikor azt kívánjuk, hogy mások megértsék és szeressék ezt a törékeny világot, arra kérjük őket, hogy keressék meg bennünk azt a csodát, amiről magunk sem tudjuk, hol lebeg. Elvárunk, s végül rájövünk, ha megszűnik lebegni, kiszabadul a test üvegfala mögül, akkor lesz igazán szabad.

Apró titok vagyunk, egy kicsi sziget. Vízben táncoló földdarabka, homokszemek láncja, melyet ha felkap a furfangos északi szél, egymásba ölelkezve repül tovább messze-messze a végtelenbe. Suhan puha felhők felett, erdők zöldillatú fái között, látja az első tavaszi virágok ébredését, és megérinti apró ujjaival a szunnyadó tó víztükrét.

Ugye, milyen csodálatos a világ? Csak még nem vettük észre. Hisz borzasztóak tudunk lenni és mégis milyen nagyszerűek. Összetett szerkezetek, akik belül valami különlegeset cipelnek. Megértjük, hogy a szárlátó üveg mégiscsak gyémánt, s hogy a szeretet az egyetlen, amit ha szétszatanak, csak több lesz belőle.

A halvány alak eltűnni látszik az ős kavargó leveli között. Megértette; a világ csoda, a benne lebegő szél hegyeket épít, vizet kísér a medrében, hajakat kócol össze a réteken, fűszálas álmokat hajlít meg a végtelenben. Azt hiszem, megértettem... elvisz minket a szél, s csak sodor, sodor valami új felé, valami olyan felé, amit csak az érthet, aki kitárja üvegajtóját, és szabadon ereszti törékeny létének gondolatait.

Repülj kismadár te is messze, s karcolj vidám felhőket az égre!

Hátakt (grafit)
Pecsics Tibor 12. N

Horváth Petra 12. A

Németország 2008

2008. május 31-én, péntek reggel indultunk el a tíznapos csereprogram helyszínére, Rockenhausenbe. Már régóta vártuk az utazást. Sokat készültünk rá. Egyszerre volt bennünk félelem és izgalom. Izgalommal vártuk, hogy milyen családhoz kerülünk, hogyan érezzük majd magunkat egy hétig egy idegen helyen. Féltünk attól, sikerül-e megértetnünk magunkat és megkedvelnek-e majd minket? Ezekkel az érzésekkel gondoltunk az egész napos utazás végére.

Megérkezésünkkor a német családok már ott voltak a megbeszélt helyen. A program kezdetén e-mail címet cseréltünk német partnereinkkel, és így könnyebben megismerhettük egymást. Az első este még mindenkinek nehezebben sikerült, de hétfőn, a családi hétvége után, már mindannyian örömmel, boldogan meséltünk magyar társainknak élményeinket.

A hét első napján Rockenhausen megismerése volt a „kitűzött cél”. Míg partnereink az iskolában tanultak, mi a gyönyörű, napsütéses időben sétáltunk a városközpontban. A hét további napjain más-más helyszínen „látott vendégül” minket: Heidelberg, Bad Kreuznach. Számomra a rajnai hajóút volt a legszebb élmény. A hajóról csodás kilátás nyílt a dombokon épült várak sokaságára és a folyó habjainak kék mélységére.

A rockenhauseni cserediákok vidám társaságával az iskola lépcsőjén

Pénteken mi is bementünk az iskolába partnereinkkel. Először kémiai kísérleteket végeztünk, majd pedig főzőtudományunkat fitogtathattuk. Az utolsó napunkat a vendéglátó családdal tölthettük. A tíz nap, amit egész évben annyira vártunk, egy szempillantás alatt elrepült, és már indulnunk is kellett haza.

Nagyon jól éreztük magunkat. Megismerhettünk egy teljesen más kultúrát, embereket, akikben új barátokra leltünk. Mindenki nagyon sok szép élményt szerzett. A sok program mellett esténként beszélgettünk, játszottunk partnereinkkel és testvéreikkel. Utolsó nap nehéz szívvel búcsúztunk, ám már nagyon vártuk az augusztust, hogy ismét találkozhassunk. Remélem mindenki hasonlóan, élményekkel, új barátságokkal, ismeretekkel tért haza!

Nyár végén ismét találkozhattunk partnereinkkel. Augusztus végén repülővel érkeztek Magyarországra a már jól ismert barátaink, akikkel nagyon sok szép közös élményt szereztünk nyár elején. Az első négy nap családi nap volt, ami azt jelentette, hogy különféle programokat szerveztünk nekik, és próbáltuk minél több helyre elvinni őket. Szeptember elsején ők is jöttek velünk az iskolába, ám nem maradtak bent a tanórák alatt, hanem német társaikkal és kísérő tanáraikkal minden nap más települést látogattak meg. Először Zalaegerszeget térképezték fel, majd Budapesten és a Balaton-parton is eltöltöttek egy-egy napot. Esténként, miután hazaértek, nagyon fáradtak voltak, de azért próbáltuk rábírnunk őket egy kis játékra vagy beszélgetésre. Utolsó nap délelőtt még együtt lehettünk, de délután már indulniuk kellett.

Szomorúak voltunk, hogy elmennek, hiszen a tíz nap alatt már teljesen beilleszkedtek közénk és szinte új családtagoknak számítottak. Nagyon örültünk annak, hogy jól érezték magukat nálunk! Reméljük, találkozunk majd még velük valamikor. Úgy hiszem, mindenki egy igaz baráttra lelt partnerében.

Sőre Virág és Takács Alz 10. B

Tündér az erkélyen

rímekbe font csokrot adtam
a holdfénybe öltözött tündérnek
ez lenne a csodás éj
mosolyog a porcelán tányér
amin ettük tündér-étünk
az asztalon szavak szuszognak
ígéző szép tündér-szemek

ezernyi csillagot bolygót
rendszer mozgatunk
egy kacskaringós erkélyen
minden érzelmem érezd
vékony és mézédés hangodon
szólj hogy igen
mindenem elfogadod

Gróssinger Olivér 10.N

Te iubesc!

Amikor a 10. osztályt kezdi el az ember zrínyisként, és ráadásul olyan szerencséje van, hogy nyolcosztályosba jár, tudja, olyan május elé néz, ami valamit örökre megváltoztat. Két hétig tart. És nem válogat. Csak magával ragad. Remélem, kitaláltatok, hogy mire céloztam ebben a bekezdésben. Ez nem is kérdés, hiszen miről másról is szólhatna, mint az erdélyi osztálykirándulásunkról. Az élményeinkről szeretnék írni nektek, amit közösen átéltünk.

Ebben az évben mindent úgy emlegettünk, hogy Erdély előtt meg Erdély után, mintha egy teljesen új időszámítás venné kezdetét. A hónapokat izgatottan számoltuk vissza, amiből lassan hetek, napok, majd órák lettek, végül elérkezett a várva-várt utazás pillanata. Még fel sem eszméltünk, és a Hortobágyon találtuk magunkat. A síkság hibátlan volt, és bölcsen megállapítottuk, hogy a kilenclyukú hídnak tényleg kilenc lyuka van. Este Debrecenben szálltunk meg, persze előtte megnéztük a város nevezetességeit. Megismertük a debreceni vendégszeretetet, ugyanis zárás után soron kívül beengedtek minket a Nagytemplom tornyába. Az estét egy kimerítő sétával zártuk a Nagyerdőben, de sajnos annyira elfáradtunk, hogy nem láttunk semmit belőle. Ez a mi formánk, nincs mit tenni.

Másnap nem volt megállás az országhatárig. Amikor átértünk, nem éreztem, hogy egy idegen országban lennék. OTTHON éreztem magam. A hortobágyi síkság után a szemnek felüdülés volt a magas hegyekkel tarkított táj. Feltűnt, hogy milyen sok állat bóklászik szabadon a domboldalakon, és hogy annyi lovas szekér cirkál az autók között, amennyit még életemben nem láttam. Aki nem járt még Erdélyben, azt gondolhatja, itt népi ruhás emberek élnek, szalmatetős házikóban, mint a mesékben. Hatalmasat téved. Ezeket az embereket nem csak elérte a modernizáció, de sokkal előrébb tartanak, mint bárki hinné. Minden modern és gyönyörű. A korszerű városokat pedig érintetlen táj öleli körül. A falvakban székely kapuk és kedves emberek vártak minket, vagy kutyák szegődtek a nyomunkba. Rengeteg templomban tettük tiszteletünket, ahol aztán tényleg semmi nem utalt arra, hogy külföldön vagyunk, minden magyarul volt feltüntetve. A kolozsvári fagyíz és a nagyváradi eltévedés után végül megérkeztünk Marosvásárhelyre. Kellemes hangulatú város volt, de mi egy kissé kellemetlenül éreztük magunkat, mert nagyon izgultunk, hogy milyen lesz találkozni cserepartnereinkkel. Énekléssel tereltük el gondolatainkat. Enikő néni azzal nyugtatott minket, hogy nem lesz rossz, csak más...

Amikor megláttuk egymást, némi feszültség volt a levegőben. Aztán szép lassan közeledtünk egymás felé, végül mindenki megtalálta a „párját”. A családok nagy szeretettel fogadtak minket, általuk közelebb kerültünk az ottani mindennapi élethez. A csoportban mindenki megtanulta a többiek nevét, mert előtte a „csaj”, a „kölyök” és egyéb magasröptű megnevezésekkel illettük egymást. Magyarul, angolul vagy kézzel-lábbal kommunikáltunk, idővel megtanítottuk egymásnak az alapkifejezéseket egymás nyelvében. Közben sokat neveltünk, összebarátkoztunk. Kiderült, hogy jó kis csapatot alkotunk így közel hetvenen. Felkerekedtünk, megnéztünk a Kultúrpalotát, az ősi köteteket őrző Teleki-tékat, bepillantottunk az iskolájukba is, ahol az alsóbb évesek bemutatásával kedveskedtek. Másnap buszra szálltunk, és megcsodáltuk a híres Csíksomlyót, Csík-

A 10. N osztály és tanáraik az aradi Szabadság szobornál

szeredán pedig éppen egy filmforgatás folyt. Segesváron Petőfi rejtélyes eltűnésére kerestük a választ. Fantasztikus volt annak a helynek az atmoszférája. Furcsa érzések kavargtak bennem. Olyan közel voltunk hozzá, de mégis nagyon távol... Hazafelé Korondon bezsebeltünk pár szuvenírt az otthoniaknak, én még ajándékot is kaptam egy nagyon kedves bácsitól.

Így teltek a napok zötykölődéssel, nevetéssel, elmélkedéssel, városnézéssel, feltöltődéssel, amit a tájból merít az ember. Az utolsó napot a vendéglátó családokkal töltöttük, így mindenkinek más élménye van, nem beszélhetek a többiek nevében, csak a magaméban. Mi a Gyilkos-tavat, a Békás-szorost és Parajdon a sóbányát látogattuk meg. Ezek a helyek mutatják meg Erdély valódi arcát az utazónak. Különösen a Békás-szoros nőtt a szívemhez. A patakot körülölelő sziklák alatt aprócska hangyának érzi magát az ember, akire bármelyik pillanatban rázuhanhat a tonnás sziklafal. Hús forrás tör elő a kövek rejtekéből, ami csobogó patakká szélesedik a szerpentinek mentén, vígan szeli át a tájat. Borzongatóan szép látvány. Egyszerűen gyönyörű! A sziklákon megpihelve a természet részének éreztem magam, előtört a végtelen nyugalom és az öröm érzése.

A következő állomás a Gyilkos-tó volt, a haragos, vibráló zöld színű tükörsima állóvíz. Az élesre tört fatörzsek sebezni készülő kardként fenyegettek a túlpartról. A távol-

ban álló magas hegy tetején hatalmas kereszt tárta szét karjait. Senki sem tudja, hogy hogyan kerülhetett fel oda, és valószínűleg már nem is fogja megtudni. Végül a sóbányába mentünk le, meggyőződünk róla, hogy tényleg minden sóból van. Bemásztunk a „Somokozóba”, és azért a hintát is kipróbáltuk, ha már ott voltunk, élveztük a jó levegőt. A hazafelé tartó úton életemben először láttam délibábot, és megkóstoltam a micscset (erdélyi grill kolbászka) is. Egy szokatlan jelenségnek is szemtanúja voltam. 26 fok volt, de mellettünk foltokban megmaradt a hó a fák között, és visszaverte a nap fényét. Hihetetlen látvány!

Másnap korán reggel indultunk haza, nehéz volt a búcsú, de tudtuk, hogy nem örökre szól, hiszen két hét múlva ők érkeznek hozzánk. Fájt a szívem, de egy darabját képzeletben ott hagytam. Nagyon nagy élmény volt, szívesen időztem volna még, nagyon megszerettem a közösséget, meg magát Erdélyt is. Lenéztem a lábam elé. Egy bani hevert a földön. Elmosolyodtam. Abban a pillanatban megérett bennem az elhatározás: vissza fogok jönni! Én el akarom költeni ezt a kis banit. Veszek belőle egy jó miccset... Legfeljebb egy kicsit kipótolom.

Bakony Alexa 10. N

A London Eye kabinja a Temze fölött
(Juhász Tibor felvétele egy zrinyis csapat 2007-es útja során készült.)

Seprűnyélen Londonban

Mikor megtudtuk, hogy az iskola kirándulást szervez Angliába, sokunk szeme felcsillant, hiszen az volt az álmunk, hogy egyszer eljuthassunk Londonba. Most itt volt a kihagyhatatlan lehetőség. Szeptembertől fogva vártuk a nagy kalandot, s az utolsó napokban már mindenki lázban égett. Április 8-án este, az induláskor, az arcokon látszódtott az izgatottság. A buszozás ugyan nem volt könnyű, de nem adtuk fel.

Első nap Brüsszel főbb látványosságait tekintettük meg, és a kihagyhatatlannak mondható belga édességboltokba is bementünk. Nem időztünk sokat, hiszen estére egy tengerparti tranzitszálláson kellett lennünk Franciaországban. A másnap hajnali ébredés nem hagyott nyomot a csapaton, hiszen mindenki kíváncsian várta az átkelést a La Manche csatorna alatt. Reménykedtünk abban, hogy nem lesz szükségünk fürdőruhára.

Mikor átértünk Angliába, az első döbbenetet a közlekedés okozta. A sofőrök pont az ellenkező oldalon ültek. Először a Canterbury katedrálisát néztük meg, ám sajnos csak kívülről, majd a Leeds Castle következett. Ott a csodálatos kastélyt és annak parkját járhattuk végig. Lenyűgöző látványt nyújtottak. A következő utunk már Londonba vezetett. Először elmentünk Greenwichbe, ahol megoldottuk, hogy a zrinyis diákok uralják a Föld mindkét féltekéjét. Este fáradtan, de várakozással telten érkeztünk meg a találkozás színhelyére. Mindenki azon töprengett, hogy milyen helyre kerül. Szerencsénkre mindenki kedves családot kapott. Mint utólag kiderült, izgalomra nem volt oka senki-nek sem, mindenki nagyon jól érezte magát. A tipikus angol ételek és a hangulat is remek volt.

A reggeli találkozó után a Towert és a London Bridge-et jártuk végig. Sok érdekes információval gazdagodtunk, és megnyugodtunk, hogy a monarchia még sokáig állni fog Angliában, hiszen a Towerben dolgozók mindent megtesznek azokért a hollókért, amelyek a királyságot jelképezik. A londoni sétánk során végigjártuk a parlament környékét, felültünk a London Eye-ra is. Szerencsénkre jó idő volt, és egész Londont láthattuk.

Húsvét vasárnapján belvárosi séta következett. A Trafalgar square és a Piccadilly circus után elindultunk a királyi palotához. Útközben találkoztunk a királyi lovasság őreivel, megnézhettük az őrségváltást is. A délutánt a Kings Cross pályaudvaron kezdtük, ahol a híres 9 és háromnegyedik vágányra is majdnem sikerült bejutnunk. Innen indultunk Oxfordba, ahol mindenkinek az az érzése támadt, hogy ő is oda szeretne járn egyetemre, hiszen a 13. századi kollégium hangulata lenyűgöző volt.

Hétfőn reggel elbúcsúztunk vendéglátóinktól, és utolsó Londonban eltöltött napunkat Madame Tussauds panoptikumában kezdtük, ahol mindenki csak ámult, hiszen a viaszfigurák tényleg olyanok voltak, mintha igaziak lennének. A következő állomásunk a British Múzeum volt, ahol a múmiák és az athéni ógörög vázák között megnéztük a Rosette-i követ is. Végül az Oxford streeten, London legnagyobb bevásárlóutcájában költhettük el megmaradt pénzünket.

Este, miután magunk mögött hagytuk Angliát, boldogan gondoltunk arra, hogy gyönyörű, élményekkel teli napokat tölthettünk el a szigetországban, és megfogadtuk, Londonba még visszatérünk.

Sőre Virág és Tóth Fanni 10. B

A X. Borbély György–Borbás György
Kerékpáros Honismereti Vándortábor

Akik nélkül dögösebb lett volna

Búcsúpaci Zalalövő

Búcsúesti csoportkép

kerék. pár

zs-nek

akkor is amikor a nadrágra
foltot kell varni már
mert minden jel arra mutat
hogy a dolog fokozottan
igénybe veszi az antik formájú
combokat a varrás mentén
egy idő után az anyag
a cipzárral együtt fárad el
holott az ügy komolyan
említést sem érdemel mégis
lámpaoszlophoz láncolt
biciklidet megfigyelés alatt tartják
páran a szomszédaim közül
és ezzel egyidőben furcsállják akik
nem ismerik a csillagállás
pontos paramétereit

a kitisztult ég felé emelem
vadiúj kaleidoszkópmat
és az alakzatokat nézegetem
a tükrökből látni hogy sírtam
ez csak ront a helyzeten
a forróságban az erkély vasának
dőlve felgyorsulnak a molekulák
a térfogatom a többszörösére nő
megint metaforákkal mondom hogy
köztünk mindennek vége ha
nem érted szó szerint

Karáth Anita

Magyar nyelv és irodalom érettségi dolgozat

Mutassa be, miként alakult át Lázár Ervin: Csapda című novellájában a kocsmá játéktérré! Hogyan válik „felnőtt mesévé” a novella?

A XIX. század utolsó harmadát leszámítva a magyar irodalom vezető műneme a líra. Természetesen ez nem jelenti azt, hogy a többi korszakban nem születtek kiemelkedő értékű és jelentőségű prózai alkotások, gondoljunk csak Örkény egyperceseire, vagy a XX. század egy másik fontos szerzőjének, a nagy mesemondónak, Lázár Ervinnek a műveire.

Az ő egyedisége abban áll, hogy elragadó stílusú meséivel és novelláival nem csak a gyerekek, hanem a felnőttek figyelmét is képes lekötöni. A Csapda című novellában jól megfigyelhetők Lázár Ervin sajátos stílusjegyei. A mű cselekménye is különös. Egy kisfiú a kocsmában is folytatja a játékot édesapjával, melyhez később a többi jelenlévő is csatlakozik, s így a kocsmá játéktérré alakul. Ez a változás jól nyomon követhető a mű olvasása során.

A novella az események közepébe vágó kezdéssel (in medias res) indul, hiszen csak annyit tudunk meg, hogy belépett egy kisfiú, de azt nem hogy hova. Csak a következő mondatból ismerjük meg a történet helyszínét, a kocsmát. Kezdetben a vendégek észre sem veszik a belépő fiút, ezt bizonyítja az alábbi idézet: „*A kocsmában lévők tekintete elsurrant a srác feje fölött*”.

Az apa megérkezése és viselkedése annak ellenére sem vonja kettejükre a figyelmet, hogy az apa a szabályokat betartva játszik, azaz keresi a fiút, de tudja, hogy nem szabad megtalálnia. A változást az apa „csapdába esése” hozza, hogy rálép a fekete köre, melyet addig a többiek észre sem vettek. Ekkor már apa és fia vannak a figyelem középpontjában, s azzal, hogy a fiú kiszabadítja apját, a szabályok mindenki számára ismertté válnak.

A játék közös élménnyé alakul, s együtt várja mindenki a következő áldozat csapdába esését, és együtt örülnek a felnőttek is a sikernek: „*...felrivallt a kocsmá*”.

A csapdába esett férfi a kisfiú apjának magyarázkodásából érti meg a helyzetet, s ő is bekapcsolódik a játékba. Ezt igazolják a fiúhoz intézett szavai: „*Ojjé – mondta –, kiszabadítanál?*”

Nem csak csatlakozik a játékhoz, hanem a csapda visszatételével utasítja is a fiút annak folytatására. A játékot a felnőttek is teljes lelkesedéssel élik meg. Ezt bizonyítja, hogy a csapdába esett pincér „*szinte nem is tettett réműlettel*” kéri a fiút, hogy szabadítsa ki, a katonát pedig elsősegélyben kell részesíteni, hiszen „*megsérült*” a bokája. Az egyetlen ember, aki visszautasítja a játék lehetőségét, egy kövér, kopasz úr. Ő lenéző, elmarasztaló hangon csak annyit mond: „*marhák*”. Később azonban belátja hibáját, sajnálja, hogy rontott a hangulaton.

A mű zárásaként az apa és a fia távoznak a kocsmából, ahonnan a fiú viszi magával a láthatatlan csapdát. A következő párbeszéd hangzik el távozásuk után:

„– *Úgy megy ez a gyerek, mintha cipelne valamit.*

– *Hát persze, hogy cipel. Nem látja, egy csapda van nála? – mondta szomorúan a malaclopós.*”

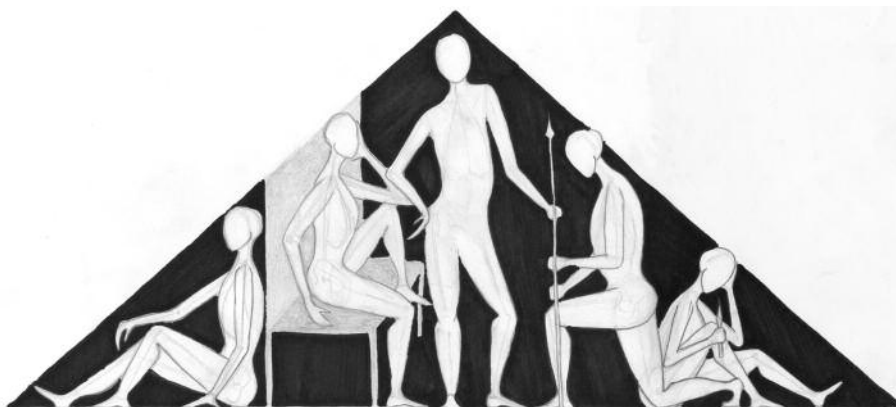
De miért is volt a férfi hangja szomorú? Mert vége a játéknak? Mert a másik férfi nem vette észre a láthatatlan csapdát? Talán azért, mert ráébredt arra, hogy a felnőttek

mindnyájan csapdában vannak. Egy olyan csapdában, melyből nem tudnak kiszabadulni, a felnőtté válás csapdájában. Így értelmezhetjük a mű címét szimbolikusan is, nem csak a játékban megjelenő csapdaként. S hogy mi az, amit a gyerekek tudnak, de a felnőttek nem? Úgy játszani, hogy elhiszik, amit ők gondolnak és megélik, az a valóság. Ők nem szerepeket játszanak, ők azok, akiknek hiszik magukat. Ezt igazolja, hogy a kisfiú valódi nevét nem ismerjük meg, csupán annyit tudunk meg, hogy a játék során ő Al Capone. A gyerekek figyelnek minden apró részletre, így lehetséges, hogy a fekete kő, melyet addig senki nem vett észre, a fiúnak fontossá vált. Ők teljes odaadással játszanak, s közben minden másról elfeledkeznek, ezt bizonyítja ez a részlet is: „*arcára egy csapdával vadászó indián törzs összesített ravaszága sűrűsödött*”.

Az idézet jól mutatja Lázár Ervin kitűnő stílusérzékét is, mellyel a gyermek és felnőtt olvasókat is megmosolyogtatja. Szívesen használ hangulatfestő szavakat (*elsurrant, ripityára*) megszemélyesítéseket („*a füst ... szégyenlősen a mennyezet felé sompolygott*”), költői kérdéseket, melyeket kivételesen meg is válaszol („*Ki törődött a létezésével? Ki vette addig észre? Nyilván senki.*”) illetve képeket, melyekkel szemléletessé teszi a leírásokat („*egymillió ránc gyűrődött, szép, ívelt, harmonikus rovátkák*”). A mű hangulatához járul hozzá a szereplők megformálása is: nem ismerjük meg nevüket, nem ismerünk meg senkit közelről, egy-egy jellemző tulajdonságukat kiemelve nevezi meg őket („*malaclopós, füles sipkás*”), s a párbeszéd a fontosak.

Érdeemes végiggondolni a mű kapcsán, hogy hogyan válik a novella „felnőtt mesévé”. Szereplői felnőttek, mégis játszanak, s ami ennél sokkal fontosabb, az író ráirányítja a felnőtt olvasó figyelmét a játéknak, a történetnek a tanulságára. Arra, hogy a gyerekektől is lehet tanulni, példát venni róluk. A mű tehát arra világít rá, hogy a felnőttek milyen értékes képességüket veszítették el, a mű stílusa azonban feloldja az emiatt érzett fájdalmat. Lázár Ervin nagy sikerének talán ez a titka: mély tapasztalatokról, érzésekről szól olyan formában, melyet a gyerekek meseként olvasnak, ám a felnőttek megértik valódi tartalmát is.

Molnár Patrícia 12. N

Timpanon-terv (tusrajz)

Szloszjár Valéria 11. C

Történelem – emelt szintű érettségi dolgozat (részlet)

Mutassa be a források és ismeretei alapján a nagyvárosi életmód sajátosságait a dualizmus korában! Utaljon a budapesti életmódra ható tényezőkre!

A dualizmus időszakában (1867–1918) Magyarország az Osztrák-Magyar Monarchia részét képezte. A korszakban egyre inkább fejlődésnek indult Pest, Buda és Óbuda. A három városrész 1873-as egyesítése után a fejlődés még inkább felgyorsult. Kialakult a tipikus városi életforma, a nagyvárosi életmód, a nyugat-európai fejlődéssel szinte egy időben. Megkezdődött Budapest tervszerű fejlesztése, kialakultak a különböző funkciójú negyedek (munkásnegyed, gyárnegyed). Ugyanakkor az egyes negyedek között jelentős eltérések, különbségek mutatkoztak (például munkás- és elitnegyedek voltak egymás mellett).

A gazdasági fejlődéssel párhuzamosan nőtt a munkásság és a nagypolgárság lélekszáma is. A kereskedelmi, gyáralapítási szabadság hatására egyre több, főként zsidó származású ember fektetett be az iparba, gazdagodott meg belőle. Így kialakult a nagypolgárság rétege, amely főként Budapesten koncentrált. Fejlődtek a higiéniai- és a lakásviszonyok, általánossá vált a víz-, gáz- és villanyellátás a fővárosban. Megjelent a telefon, amely megkönnyítette a kapcsolattartást. Csökkent a munkaidő, így nőtt az emberek szabadideje. Megjelent az igény a szabadidő színvonalas eltöltésére, elterjedt az olvasás, a tánc, a színházba és moziba járás és egyre népszerűbbé váltak a különböző sportágak. Terjedt a turizmus is, egyre többen mentek el hétvégén kirándulni vagy nyaralni. Változás állt be a nők viselkedésében, szerepében is, sokkal nagyobb szabadsággal rendelkeztek, mint korábban. Ekkor kezdődött meg a harc a női egyenjogúságért, ekkor indult el a tradicionális családmódel megváltozása is. Az új szórakozási formák közé tartozott a kávéház, a kávéházak lettek az irodalmi élet központjai.

A dualizmus kori tervszerű Budapest-fejlesztés hatására már villamos és földalatti is közlekedett a városban. A cél Bécs megelőzése volt, ezért jelentős építkezések indultak a korszakban, elsősorban eklektikus és historizáló stílusban. Az 1873-as egyesítés és az 1896-os Millennium megünneplése tovább fokozta a város fejlődését. Ekkor épült többek között a Parlament, az Operaház és a Halászbástya. A fejlődés hatására megjelent egy új generáció; egyre nehezebben értettek szót a felnőttekkel, egyre több befolyást akartak szerezni maguknak.

A nagyvárosi életmód egyik jeleként nőtt a várható életkor a korszakban és csökkent a halálozások száma. Az urbanizáció a városiasodás pedig tovább növelte a városok, főleg Budapest lélekszámát, így Budapest igazi európai nagyvárossá vált a XX. század elejére.

Rákos Szabolcs 13. B

Nyári modellek (akvarell)

Kintli Borbála 10. B

Fizika emelt szintű érettségi dolgozat (részlet)

A fény mint elektromágneses hullám

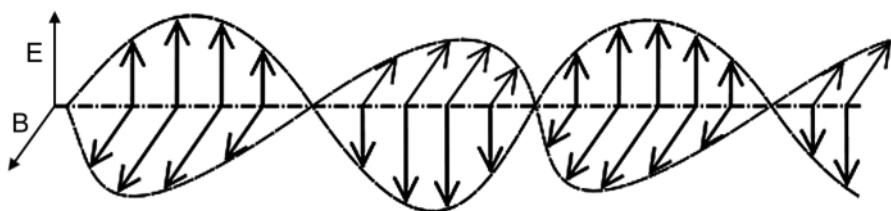
A szemünk az egyik legfontosabb eszköz a világ érzékelésében. Ezért a fény mibenléte, természete, tulajdonságai kezdettől fogva foglalkoztatták az emberiséget. A filozófusok, természettudósok az ókor óta vizsgálták a fényt, keresték a fényvel kapcsolatos látványos és érdekes jelenségek magyarázatát.

A fény hullámtulajdonságaira már a kora újkori fizikusok rájöttek. Megfigyelték, hogy a fény sok tekintetben úgy viselkedik, mint a mechanikai hullámok. Az igazi megismerése azonban csak a XIX. században következett be. Ekkor ugyanis Maxwell levezette, Hertz pedig igazolta az elektromágneses hullámok létezését. Rájöttek, hogy a fény elektromágneses hullám. Maxwell szerint az elektromos és mágneses mező képes „önállósulni”, forrásaikról leszakadva a térben továbbterjedni. Elmélete alapján az elektromágneses sugárzás terjedési sebessége a vákuumban:

$$c = \frac{1}{\sqrt{\mu_0 \epsilon_0}} = 300000 \frac{\text{km}}{\text{s}}$$

Ez éppen megegyezik az akkoriban már ismert fénysebességgel.

A fizikusok sokáig azt hitték, hogy a fény (és általában az elektromágneses hullámok) terjedéséhez szükség van valamilyen közegre. Ezt a közeget elnevezték „éternek”. Einstein azonban elvetette az étert. Kimondta, hogy a fény nem az éterhez képest, hanem bármilyen vonatkoztatási rendszerhez képest terjed 300000 km/s sebességgel. Az elektromágneses hullámokban, így a fényben is az elektromos térerősség vektora és a mágneses indukcióvektor „rezegnek” a terjedési irányra merőleges síkban (transzverzális hullámok). Így nincs szükség közegre, a hullám vákuumban is terjedhet.

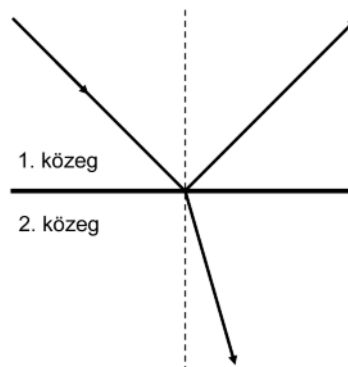

Elektromágneses hullám

A fény hullámként terjed, így frekvenciája állandó, sebessége és hullámhossza viszont eltérő közegekben különböző. A fény egy része új közeghez érve a közeghatárról visszaverődik, másik része „megtörve” bejut.

A fény új közeg határán

A fehér fény összetett fény, sokféle hullámhosszúságú fény alkotja. Prizmával vagy optikai rácscsal színeire bontható.

Ha a fény olyan réshez ér, melynek nagysága akkora vagy kisebb, mint a hullámhossz, akkor elhajlik, bejut a rés mögötti térrészbe is.

Interferenciát akkor figyelhetünk meg, ha az egymással találkozó fényhullámok koherensek, vagyis a fáziskülönbség időben állandó (például lézerefény). Ilyenkor a találkozásnál tartós interferenciakép alakul ki. Interferencia következtében jön létre például a szappanbuborék színes foltja. A nagyon kicsi résen vagy optikai rácson áthaladó fény-sugár egy ernyőn jellegzetes interferencia-mintázatot alakít ki.

Az optikai rácst alkotó kis réseken a fény elhajlik, így koherens fényhullámok találkoznak az ernyőn. Ilyenkor egy-egy pontban „több rezgési parancsnak is meg kell felelni”. Bizonyos helyeken erősítés, máshol gyengítés jön létre.

Az erősítés feltétele: $\sin \alpha = 2k \cdot d \cdot \lambda / 2$

A gyengítés feltétele: $\sin \alpha = (2k + 1) \cdot d \cdot \lambda / 2$

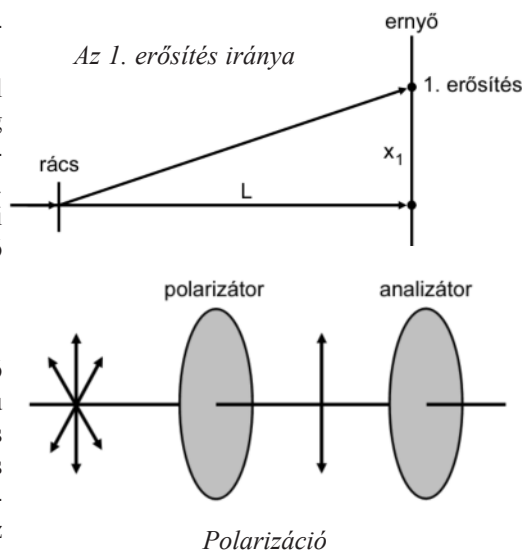
ahol d a rácsállandó (a rések távolsága), k pedig tetszőleges egész szám.

Erősítésnél az útkülönbség a fél hullámhossz páros, gyengítésnél pedig páratlan számú többszöröse. Egy fényes pont helyett tehát pontsor látható. Kis szögek esetén az első erősítési hely (x_1), a rácsállandó (d) és az ernyő távolsága (L) alapján a hullámhossz:

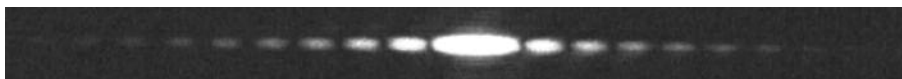
$$\lambda = x_1 / L / d$$

A fehér, összetett fény különböző hullámhosszúságú, azaz eltérő színű fénysugarakból áll. Ezek más-más irányban erősítik egymást. A rács spektrumot hoz létre. Az eltérítés mértéke a vörös fénynél a legnagyobb, az ibolyánál a legkisebb.

A fény transzverzális hullám, így polarizálható. A fényhullámban a rezgés nem csak egy meghatározott síkban történik, hanem a terjedés irányára merőlegesen sokféle irányban. Polarizálás után már csak egy kitüntetett irány marad, ekkor síkban poláros fényről beszélünk. Ha a polarizátort (például a napszemüveget) 90°-kal elfordítjuk, a fény nem jut át az analizátoron, hiszen ez az eredeti rezgést engedné csak át. Visszaverődéssel történő polarizáció esetén akkor jön létre a legnagyobb mértékű polarizáció, amikor a visszavert és a közegbe hatoló (megtört) nyaláb egymásra merőleges.

Lajtai Gergő 12. N

Fényelhajlás résen (Forrás: <http://scripts.mit.edu>)

Célpont: a Föld!

2008. október 7-én Az ezerarcú burgonya címmel sokszínű programot szerveztek a keszthelyi Balaton Színházban. Ezen a napon továbbá a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő visszautasította azokat a vádakat, melyek egy Zala megyei földterület értékesítése kapcsán érték. A Zalai Hírlap másnapi száma azt is megírta, hogy Kálovics Anikó megnyerte Udinében a nemzetközi félmaratont. A Kanizsa KK pedig simán győzött a Budaörs ellen az NB I-es kosárlabda-bajnokságban. Az országos napilapokban sem olvashatunk sokkal érdekesebb híreket. Strasbourgban sikerrel jártak a Baumag károsultjai, Putyin nem fogadta Ohmertet, Izrael miniszterelnökét, a fizikai Nobel-díjat három fizikus kapta az elemi részecskék vizsgálatában elért eredményeiért.

Pedig október 7-én egy izgalmas esemény is lejátszódott, ami elkerülte a szenzációóra mindig oly éhes média figyelmét. Hajnali 2 óra 46 perckor a 2008 TC3 kisbolygó összeütközött a Földdel¹. **Először történt meg, hogy azelőtt fedeztek fel egy égitestet, mielőtt összeütközött volna a Földdel!**

A 2008 TC3

A kisbolygót október 6-án fedezték fel Arizonában, a Catalina Sky Survey program keretében, amely a Földet veszélyes mértékben megközelítő kisbolygók automatikus keresését végzi.

A kisbolygó elmozdulása az égbolton. Az égitestet a nyílak jelzik. A fényfoltok 2 perc eltéréssel mutatják az égitest helyzetét. A felvétel készítésének idején (okt. 6. 21:24) a kisbolygó 150 ezer km-re volt a Földtől (a Hold távolságának kevesebb, mint a felénél).

Fotó: Paolo Beltrame

A becslések szerint 3 méter átmérőjű szikladarab 13 km/s sebességgel² vágódott a Föld légkörébe. A közegellenállás miatt felizzott, és darabokra esett szét. A robbanás energiája 1-2 kilotonna lehetett. Darabjai szerencsére lakatlan területre zuhantak a szudáni sivatagban.

Magát a becsapódást nem sikerült közvetlenül megfigyelni. A felizzó meteort azonban megörökítette a Meteosat-8 meteorológiai műhold. A fényfolt Wadi Halfától délkeletre látható a felvételen.

A Meteosat-8 infravörös felvétele (2008. okt. 7., 2:45).

A fényfolt a nyíl hegyénél látható.

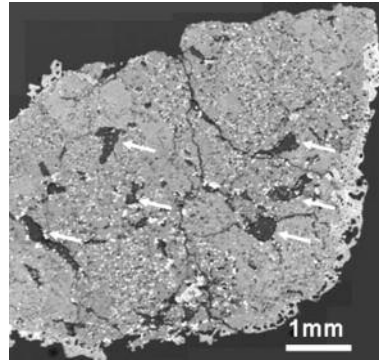

¹ Időpontok a greenwich-i idő szerint (1 órával kevesebb, mint a közép-európai idő).

² 47000 km/h, a hangsebesség 40-szerese!

*Sivatagi csendélet
(a nyíl hegyénél egy új meteorit)*

*Az egyik meteorit metszete
a szén szemcsékkel*

Forrás: <http://www.nasa.gov/topics/solarsystem/tc3>

A Kartúmi Egyetem 45 hallgatója Mauwia Shaddad vezetésével expedíciót szervezett a sivatagba. 4 nap alatt mintegy 280 meteoritot gyűjtöttek össze, 5 kg össz tömeggel. A kémiai analízis feltárta, hogy a szudáni meteorit egy különleges családhoz, az ureilithekhez tartozik, melynek tagjai sötét, szénben gazdag szemcséket tartalmaznak. A meteorithullás „közelében” lévő vasútállomás alapján Almahata Sitta³ névre keresztelt meteorit ultrafinom szemcsézettségű és porózus szerkezete azonban erősen eltér a család többi tagjától.

Katasztrófák a múltban

Naponta mintegy 100 tonna bolygóközi por hull a Földre. Néhány méteres kisbolygó becsapódása egy-két havonta bekövetkezik, de a TC3-mal ellentétben általában észrevétlen marad. 50 méteres égitestek átlagosan 100 évenként ütköznek össze a Földdel. Ezek már okozhatnak helyi mértékű károkat vagy árhullámot a tengerben.

Globális hatásokat eredményező, 1 km-nél nagyobb méretű kisbolygó becsapódására néhány százezer évenként kerülhet sor. Egy 10 km-es égitest becsapódását követően a légkörben szétoszló törmelékfelhő beburkolja az egész Földet. A por a napfény nagy részét elnyeli, továbbá savas esők kialakulásához vezet. Ennek következtében kipusztulhat a növényzet jelentős része, ami a növényevők, majd a ragadozók kihalásához vezet.

Cickányszerű ősrünk a dinoszauruszok pusztulását szemléli (NASA).

³ Arabul: 6. állomás. Az állomás mintegy 36 km-re van a gyűjtőhelytől.

*Meteoritkráterek a Földön (<https://www.dmr.nd.gov>)
Körülbelül 170 becsapódás nyoma ismerhető fel a kontinenseken.*

Hasonló katasztrófa zajlott le 65 millió évvel ezelőtt, amikor a mexikói Yucatán-félszigetre zuhant le egy 10 km átmérőjű kisbolygó. A katasztrófa következtében a fajok mintegy 75%-a kihalt, köztük a dinoszauruszok is eltűntek a Földről. Hirtelen megnyílt a lehetőség távoli őseink, a kezdetleges emlősök előtt, „akik” addig csak cickányokhoz hasonló, éjszakai életet élő rovarrevők voltak a dinoszauruszok árnyékában. Közvetve tehát az emberi faj megjelenését is egy ilyen kozmikus ütközésnek köszönhetjük!

Érdekes módon a dinoszauruszok kibontakozásához szintén egy becsapódás tisztította meg a terepet. A 251 millió évvel ezelőtti esemény a perm és a triász határán a legnagyobb pusztulást okozta az élet fejlődése során. A szárazföldi fajok (növények, rovarok, gerincesek) 70%-a, tengeri fajoknak pedig 96%-a kihalt. Ez az egyetlen katasztrófa a Föld történetében, amely még a rovarokra is hatással volt.

A becsapódások többször vezettek egy-egy újabb geológiai korszak bekövetkezéséhez, és felgyorsították az evolúciót a bolygón. Talán még az élet eredete is ezeknek az ütközéseknek köszönhető. Keletkezése után egy milliárd évig ugyanis a Föld felszínét heves becsapódások érték. Ebben az úgynevezett intenzív bombázási szakaszban jelentős mennyiségű víz- és széntartalmú molekula került a világűrből a felszínre. Az élet éppen az intenzív bombázási szakasz végén keletkezett a Földön, mintegy 3,8 milliárd évvel ezelőtt.

A becsapódások nyomai

A Naprendszer szilárd felszínnel rendelkező bolygói és holdjai tele vannak kráterekkel, melyek jó része az intenzív bombázási szakaszban jött létre. A Földön azonban a kéregmozgások, a tengerek, az időjárás és az erózió következményei eltüntették a legtöbb krátert.

A legismertebb becsapódási nyomok közé tartozik az 50 ezer éves arizonai meteoritkráter, amely egy 50 méter átmérőjű vasmeteor lezuhanásakor keletkezett.

Hozzáink legközelebb, elérhető távolságban és kráterre emlékeztető megjelenéssel Németországban találunk becsapódási nyomokat. A Ries-kráter 24 km átmérőjű, a tőle 40 km-re nyugatra fekvő steinheimi meteoritkráter pedig alig 4 km-es méretű. Mindkét ütközés körülbelül 15 millió évvel ezelőtt zajlott le. Nincs kizárva, hogy egy kettőskisbolygó becsapódása hozta létre az alakzatokat.

A Ries-kráter legnagyobb települése Nördlingen. Késő gótikus Szent György-templomának 90 méter magas tornyából az útikönyv szerint belátni a kráter 99 faluját. Ottjártamkor a templomtornyot sajnos tatarozták, így nem tudtam felmenni. Az útikönyv állítását mindenesetre kétlem.

A nördlingeni Rieskrater Museum ugyan látványos kiállítással szolgál a laikusok számára a meteoritok eredetéről, de nem pótolta az elmaradt látványt. A múzeumban megtekinthetjük a 2002. április 6-án lehullott neuschwansteini meteorit egy darabját is.

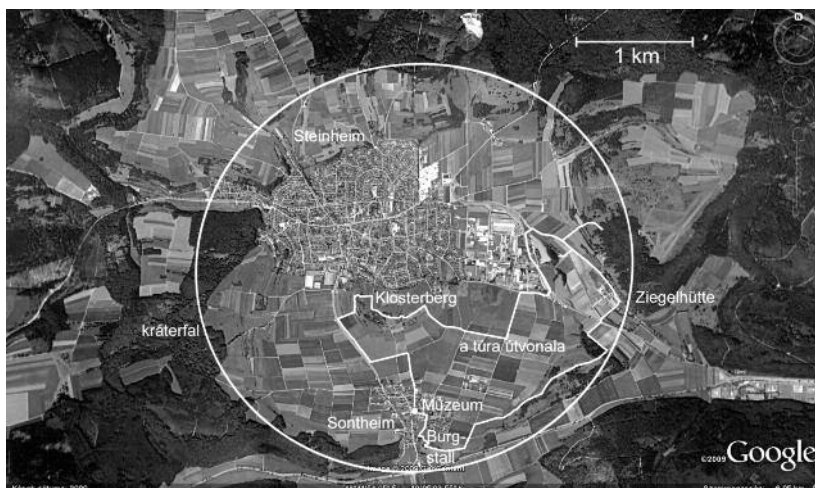
1970-ben az Apollo-14 holdűrhajó legénysége a felkészülés során a Ries-kráterben végezte geológiai gyakorlatait. A csillagászok figyelmét felkeltheti, hogy a kráter becsapódásos eredetét 1960-ban Eugene Schoemaker mutatta ki. Előtte vulkanikus formációnak vélték.

A steinheimi meteoritkráter

Steinheim (am Albuch) Baden-Württemberg keleti határánál, Ulmtól mintegy 40 km-re északra található. A 8700 főt számláló község a kráter belsejében fekszik csakúgy, mint a tőle alig egy km-re lévő Sontheim. A két faluban, illetve a környéken több szálláshely fogadja a látogatókat. Szokatlan élmény volt egy meteoritkráterben aludni.

*A Schäferwanderweg turistajelzése egy fa törzsén
(A szerző felvétele)*

A meteoritkráter és a túra útvonala (a GoogleEarth alapján)

A szerző a Burgstall csúcsán 2008 nyarán.

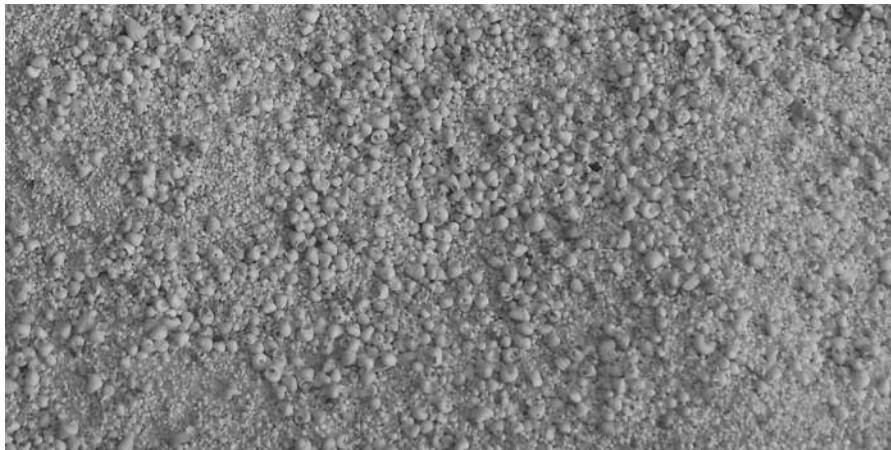
*A völgyben Sontheim házai, mögöttük a központi csúcs dombja (Klosterberg).
A kráter északi fala a látóhatáron emelkedik. (Juhászné Illés Zsuzsanna felvétele)*

A csendes, nyugodt vidéket kijelölt turista- és kerékpárutak, szabadidőközpontok teszik kedvelt kirándulóhellyé. Erre vezet a jellegzetes táblával jelzett Schäferwanderweg túraútvonala is ☺.

15 millió évvel ezelőtt a táj egyáltalán nem volt ilyen békés. Egy 140 méter átmérőjű, 5 millió tonna tömegű kisbolygó 20 km/s sebességgel vágódott a Föld légkörébe. A felszabaduló energia több ezer hirosimai atombombának felelt meg. A becsapódás következtében 4 km átmérőjű, eredetileg 200 méter mély kráter jött létre. A mélyebb rétegekből visszaverődő lökéshullámok kiemelkedést hoztak létre a kráter közepén, a mai Klosterberget. A szétszóródó anyag hatalmas sziklák formájában jelenleg is megfigyelhető a környéken. A megroppant, széttöredezett kőzet több helyen felbukkan a felszínre.

A kráterfal maradványairól széttekintve jól belátható az egész kráter a két falu között fekvő központi csúccsal együtt, amely 43 méterrel emelkedik a völgy fölé. A becsapódás nyomaihoz 9 km hosszú, kényelmesen bejárható geológiai tanösvény vezet. Az egyes állomásokat jelző táblák mára kissé megkoptak, de feliratuk még jól olvasható. A séta során gyönyörű természeti környezetben tekinthetjük meg a medence keletkezésének történetét. A tanösvényről térképpel, fotókkal, illetve az egyes állomások leírásával kiegészítve részletes ismertető olvasható a www.zmgzeg.sulinet.hu/csillag webhelyen.

A túrát célszerű Sontheimben kezdeni, a Meteorokráter Múzeumnál. Bár a nyitvatartási idő meglehetősen korlátozott (hétfő, illetve péntektől vasárnapig), szállásadónk minden gond nélkül elintézte, hogy külön kinyissák számunkra. A múzeumban kapható Heizmann és Reiff könyve a meteoritkráterről.

A homokbányában gyűjtött csigahomok (a szerző felvétele)

A múzeumtól nem messze, a Burgstall-szikla tövében találjuk a túra első állomását. A 30 méter magas sziklát a becsapódás ereje repítette a kráter peremére. Csúcsán állva könnyen elképzelhetjük az iszonyatos erejű robbanást.

13 millió évvel ezelőtt két folyó vize tavat alakított ki a kráterben. A tó 1 millió évig létezett, azután feltöltődött. Ennek köszönhetjük, hogy a kráter mindmáig megőrizte eredeti formáját. A törmeléket 2 millió éve a jégkorszak folyói hordták el. A múzeumban számos kővéletet láthatunk ennek a viszonylag zárt környezetnek az élővilágából.

Az ősi tó sekély vizében élő algák mészkövet választottak ki, és akár 10 méter magas zátonyokat is képeztek. A legtöbb mészkőszirtet azonban a XIX. század folyamán vasútépítésekénél felhasználták. A legutolsó sziklát Ludwig Schäffer mentette meg, akinek emlékművét a Klosterbergen megmaradt szirt tövében találjuk.

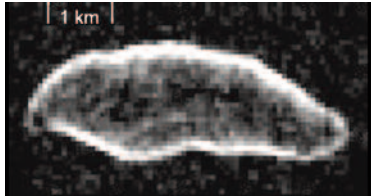
A Klosterberg nyugati tövében éljük el a gyűjtők kedvencét, a homokbányát. A világhírű fosszílialelőhelyen 90 növény-, 50 madár- és 55 emlősfajt azonosítottak. A híres csigahomokban mintegy 100 csigafaj maradványait gyűjthetjük össze. Vigyünk magunkkal műanyag tasakot a homok számára!

A tanösvény 19 állomás után visszakanyarodik a krátermúzeumhoz. Túránkat így a kiindulópontnál fejezhetjük be.

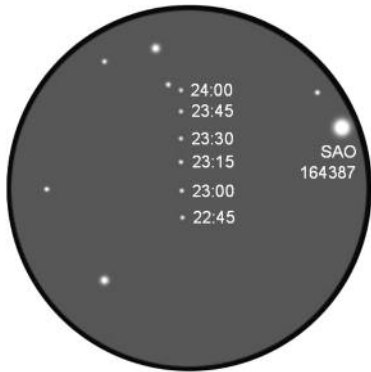
Potenciálisan veszélyes kisbolygók

A kisbolygók (vagy aszteroidák) általában a Mars és a Jupiter pályája között keringenek a Nap körül. A bolygók gravitációs hatására az ellipszispálya elnyúlhat, és metszheti a Föld pályáját. A csillagászok azokat a kisbolygókat tekintik veszélyesnek, amelyek a Hold távolságának a hússzorosánál közelebb kerülhetnek a Földhöz, és legalább 100–150 méter átmérőjűek. Ezek alkotják a potenciálisan veszélyes kisbolygók (az angol rövidítés alapján: PHA-k) csoportját. Jelenleg (2009. június 1-jén) 1061 PHA-t ismerünk. Az 1000. PHA-t 2008. november 26-án fedezték fel.

A Földet megközelítő égitesteket általában nehéz megfigyelni, mert viszonylag kicsik, ezért eléggé halványak. 1994. augusztus 31-én azonban az 5×2 km-es Geographos kisbolygó került földközelségre. Alig 12-szeres holdtávolságra haladt el mellettünk. Vi-

Radarkép a Geographos kisbolygóról. A kisbolygó az egyik legelnyúltabb égitest a Naprendszerben. (NASA)

A szerző rajza a Geographos mozgásáról. (időpontok helyi időben). A távcső látómezeje megfelel a Hold átmérőjének.

Ole Nielsen felvétele 12 másodpercenként mutatja a 2002 NY40 helyzetét a csillagok között.

szonylag nagy mérete miatt már kisebb távcsövekkel is jól látszott. Néhány perc alatt kivehető volt az elmozdulása az égbolton a környező csillagokhoz képest.

Távcsövem teljesítőképességét a 700 méter átmérőjű 2002 NY40 kisbolygó tette próbára 2002. augusztus 17-én. Alig 2,3 holdtávolságra haladt el a Földtől. Nem tudtam rajtot készíteni róla, mert szemmel láthatóan mozgott a látómezőben. Folyamatosan követni kellett, hogy ne veszítsem szem elől. Hátborzongató látványt nyújtott!

Becsapódások a jövőben

A kisbolygókat ma már több automatikus obszervatórium figyeli. Közöttük található a 2008 TC3-at felfedező Catalina Sky Survey is. A felvételeket számítógépes programok értékelik ki. Az előzetes pályaszámítás alapján veszélyesnek nyilvánuló kisbolygók adatait közzéteszik az Interneten. A listában megadják az ütközés valószínűségét és a becsapódás várható következményeit, az úgynevezett Torinói-skála alapján (lásd például: www.zmgzeg.sulinet.hu/csillag).

A médiában időről-időre felröppen egy-egy újabb kisbolygó felfedezésének a híre, amely néhány évtizeden belül össze fog ütközni a Földdel. Az újságírók azonban elkapkodják a következtetéseket. A felfedezést követő rövid idő alatt csak pontatlan pályaelemek állnak a rendelkezésünkre. Ezek alapján több évre, évtizedre előre meglehetősen bizonytalan pálya számolható ki. Néhány hónapos vagy éves megfigyelés után, a pontosabb mérések szerint eddig mindig kiderült, hogy elkerüljük az összeütközést. Ez azonban nem olyan érdekes hír, amit közölnének a médiumok.

A jelenleg ismert PHA-k esetén még a legveszélyesebbnek tekintett becsapódások valószínűsége sem lépi túl a 0,07%-ot, illetve a Torinói-skála 1-es fokozatát. A legközelebbi ilyen eseményt 2022-ben a 260 méter átmérőjű 2009 KK kisbolygó földközelsége jelenti, melynek során az összeütközés valószínűsége csak 0,01%!

Az idén a cikk írásáig (június 1.) a 2009 DD45 kisbolygó került legközelebb a Földhöz 2009. március 2-án. A 35 méter átmérőjű szikladarab körülbelül akkora volt, mint a Tunguz-meteorit. Csupán 72 ezer km-re haladt el

a Földtől. Ez alig kétszerese a műsorszóró műholdak távolságának! A Föld napköri keringése során 40 perc alatt teszi meg ezt a távolságot, ennyivel késtük le a „randevút”.

A 2009-ben várható legnagyobb földközelségre szeptember 29-én kerül sor, amikor az 500–600 méter átmérőjű 1998 FW4 kisbolygó 8,6-szoros holdtávolságra halad el a Föld mellett. **Jelenleg nem ismerünk olyan égitestet, amely valamikor a jövőben összeütközne a Földdel!**

Juhász Tibor

Internet-ajánlat:

Meteoritkráter-katalógus: <http://www.unb.ca/passc/ImpactDatabase>

A steinheimi meteoritkráter: <http://www.steinheimer-becken.de>

A lehetséges becsapódások kockázata: <http://neo.jpl.nasa.gov/risk>

PHA-katalógus: <http://www.cfa.harvard.edu/iau/lists/Dangerous.html>

Földközelségek: <http://www.cfa.harvard.edu/iau/lists/PHACloseApp.html>

A Zrínyi webhelyén (www.zmgzeg.sulinet.hu/csillag):

- animáció a földsúroló égitestekről, melyek 2007. júliusa és 2008. júniusa között 20 millió km-nél közelebb kerültek a Földhöz (NASA). Érdemes megnézni!
- a 2002 NY kisbolygó mozgása az égbolton (Don Parker felvételsorozata alapján)

Irodalom

E.P.J. Heizmann–W. Reiff: Der Steinheimer Meteorkrater
(Verlag F. Pfeil, München, 2002)

S. Kleingärtner–J. Drauschke: Spurensuche in der Brenzregion
(Landratsamt Heidenheim, 2007)

Németország nyitott szemmel (Kossuth Kiadó, 2003)

Egy friss hír: 2009. június 12-én Gerrit Blanke éppen iskolába igyekezett Essenben, amikor egy lezuhanó meteor 8 cm hosszú vágást ejtett a karján. Egy ilyen esemény valószínűsége egy a 100 millióhoz. A borsónyi méretű kődarab 30 cm átmérőjű bemélyedést hozott létre az úttesten. A diák füle még órákkal később is csengett a jelenséget kísérő robbanástól. (Forrás: www.sky.com)

Gerrit Blanke, kezében a meteorittal (a nyíl hegyénél). A kép alsó részén a becsapódás által okozott sérülést látjuk az úttesten.

(Forrás: www.vnexpress.net)

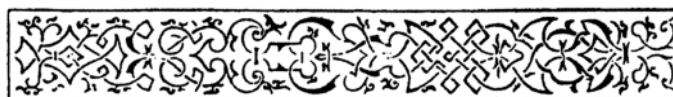
Meteoritok által okozott károk:

<http://imca.repetti.net/metinfo/metstruck.html>

A meteoritokkal kapcsolatban lásd még

Juhász Tibor: Kövek az égből

(A Zrínyi Miklós Gimnázium Évkönyve 2001–2002)

A 2008/2009. iskolaév krónikája

2008. augusztus

16. Lukács Zoltán a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriumának elnöke Horváth Attila igazgató úr jelenlétében 2500 dolláros támogatást vehetett át Néz Pétertől, iskolánk egykori diákjától, aki ma a General Electric képviselője.
28. Az iskola tantestülete megtartotta alakuló értekezletét, melyen a tanévkezdés legfontosabb tennivalóinak megvitatása után Horváth Attila igazgató köszöntötte a tanári kar tagjait és az újonnan érkező Tóthné Ipsics Csilla informatika szakos kollégánkat. Ezt követően a nappali és levelező tagozatos tanulók javító-, különbözeti és osztályozó vizsgáira, illetve a leendő levelező tagozatosok beiratkozására került sor.
31. A délelőtti tanévnyitó értekezleten többek között a tanári kar megvitatta, majd elfogadta az új tanév munkatervét, délután pedig az iskola hagyományainak megfelelően megtartottuk tanévnyitó ünnepségünket. A Farkasné Perlaki Edit tanárnő vezényletével szereplő énekkar, valamint a diákjaink által adott ünnepi műsor emelte a rendezvény fényét.

2008. szeptember

1. Az első tanítási nap az osztályfőnöki órák jegyében telt.
2. Szülői értekezlet az 5. osztályban.
- 11–12. Horváth Attila igazgató és Pethő Attila tanár úr AJTP tanévnyitó konferencián vett részt Győrben.
19. A Digitális kultúra sorozat kiegészítéseként a Nemzeti Tankönyvkiadónál megjelent az Informatika feladatgyűjtemény 9–10., melynek egyik szerzője Juhász Tibor tanár úr.
- 19–20. Kiss Zsolt és Néz Károly tanár úr szervezésében a tanári kar élményekkel teli osztrák kiránduláson vett részt. Gyönyörködhattünk a Großglockner nyújtotta panorámában, illetve bejártuk Heiligenblut környékét is.
26. Jelentkezés az OKTV-re.
A Folyosógalérián a geológus tábor élményeit bemutató kiállítást Talabérné Piros Hajnalka tanárnő ajánlotta az érdeklődők figyelmébe.

2008. október

6. A Folyosógalérián megemlékeztünk 1849. október 6-ról.
7. A délutáni tantestületi megbeszélést követően szülői értekezletet tartottak az osztályfőnökök.

A GE támogatásának átvétele

13. A művészettörténet OKTV pályamunkák felterjesztése.
- 13., 15. A hagyományos Lang Mária kosárlabdatornára került sor iskolánkban.
15. Lezajlottak a különbözőzeti, javítóvizsgák a levelező tagozaton.
- 16–18. Az „Édes anyanyelvünk” verseny döntője.
17. A városi Deák-ünnepélyen tisztelegtünk iskolánk egykori névadója előtt.
- 17–18. Gimnáziumunk 17. alkalommal rendezte meg az Izsák Imre Gyula természettudományi versenyt. A matematika, fizika és informatika tárgyak idei legjobbjai:
 1. helyezett: Mészáros András (Révai Miklós Gimnázium, Győr)
 2. helyezett: Nagy Dávid (Teleki Blanka Gimnázium, Székesfehérvár)
 3. helyezett: Badics Alex (Eötvös József Gimnázium, Tata)
- Különdíjasok
- matematika: Slemmer András (Radnóti Miklós Gimnázium, Budapest)
- fizika: Göögös Balázs (Révai Miklós Gimnázium, Győr)
- számítástechnika: Englert Péter (Zrínyi Miklós Gimnázium, Zalaegerszeg)
- 20–31. Őszi írásbeli érettségi vizsgák időszaka.
21. Megtartotta idei első ülését a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma.
22. A Folyosógalérián kiállítással idéztük meg 1956 zalai eseményeit. Az 1956-os forradalmi eseményekről tartottunk megemlékezést tornatermünkben a 12. B osztály és Szücsné Jóna Ágota tanárnő segítségével. A délután gólyaavatóval zárult, amelyen a 9. A osztály bizonyult a legjobbnak. Az este folyamán a hagyományos gólyabálon vehettek részt a tanulók.

A tantestület a Großglocknernél

- 27–30. A tanársírok rendbetételét az idén Egyedné Krizmanics Ildikó tanárnő és Monok Zoltán tanár úr koordinálták.
27–31. Őszi szünet.

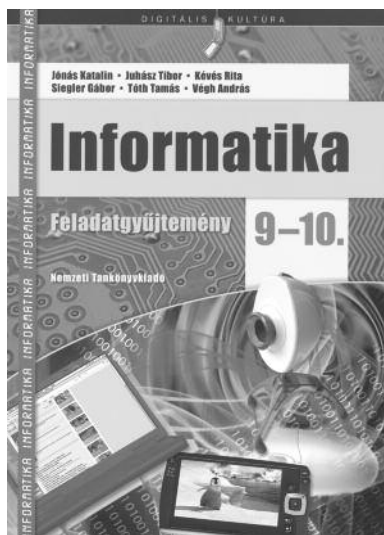
2008. november

4. A tantestületi megbeszélés után került sor az SZM választmányi ülésére.
5. A történelem OKTV első fordulója.
6. A rajz OKTV pályamunkák felterjesztése.
Tolnai József OFI igazgatóhelyettes látogatása.
Az informatika II. kategória OKTV első fordulója.
- 7–9. Csík Enikő és Karáth Anita tanárnő, valamint Karvalits Levente és Szőke Károly tanár úr kíséretében lelkes diákcapatunk 24 órás diákvetélkedőn vett részt Győrött.
10. A magyar irodalom OKTV első fordulója.
11. Az angol nyelvi OKTV első fordulója.
Fogadónap az 5., 7., 9., 11. és 13. évfolyamos tanulók szülei részére.
13. A fizika OKTV első fordulója.
Fogadónap a 6., 8., 10. és 12. évfolyamos tanulók szülei részére.
- 13–15. A Városi Sportcsarnokban immár hagyományosan megrendezett Pályaválasztási kiállításon az elmúlt évekhez hasonlóan iskolánk is képviseltette magát. A két nap leforgása alatt tanárok és diákok egyaránt rengeteg érdeklő-

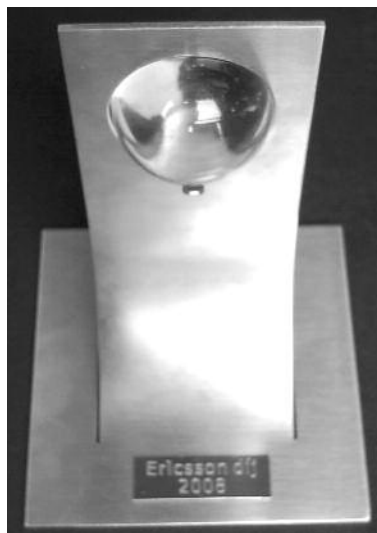

A 12. B megidéli az 56-os forradalom eseményeit

- dőnek adtak információt az iskola hétköznapjairól és oktató-nevelő tevékenységünkről.
15. Lőrincz István tanár úr és Néz Károly osztályfőnök szervezésében bécsi kiránduláson vett részt a 10. B osztály.
 18. A francia nyelvi OKTV első fordulója.
A Varga Tamás matematikaverseny első fordulója.
 20. A biológia OKTV első fordulója.
 - 20–21. Pályaválasztási napok keretében Kollaricsné Soós Erika és Németh László igazgatóhelyettes tartott ismertetőt az érdeklődők számára.
 21. Orbán Edit tanárnő megkapta az Ericsson Magyarország és a MatFund Alapítvány Ericsson-díját. A díj indoklásában kiemelik, hogy a tanárnő elhivatott munkájával hozzájárult tanítványai kiváló eredményéhez, sikeréhez. Fáradózáásával, tantárgya iránti elkötelezettségével segítette a hazai oktatás ügyét.
 - 21–22. Az Arany János Tehetséggondozó Program szervezésében tanári csapatunk labdarúgó tornán vett részt Pápán, és szenzációs teljesítménnyel a 2. helyezést érte el.
 24. A német nyelvi OKTV első fordulója.
Az Apáczai ÁMK Könyvmoly Tanulóközpontja által szervezett verseny szóbeli fordulóján Némethy Anna első, Lengyel Nóra pedig második helyezést ért el. Mindketten 10. B osztályos tanulók.
 25. A 8 évfolyamos képzésről Horváth Attila igazgató tartott tájékoztatót az érdeklődő diákok és szüleik részére.
Folyosógalériánkon hangulatos kiállítás nyílt az osztálykirándulásokról.

**A Nemzeti Tankönyvkiadó
feladatgyűjteménye**

**Orbán Edit tanárnő
Ericsson-díja**

2008. december

2. A kémia OKTV első fordulója.
Tantestületi megbeszélés.
4. Az informatika I. kategória OKTV első fordulója.
Az Arany Dániel matematikaverseny első fordulója.
10. Jelentkezés az írásbeli felvételi vizsgára.
12. Hagyományos karácsonyi koncertünket hallhatta a Zsinagóga népes közönsége. A bensőséges hangvételű rendezvényen énekes, zenei és irodalmi összeállítások hangzottak el diákjaink előadásában.
- 15–17. Írásbeli beszámolók időszaka a levelező tagozaton.
20. Az év utolsó tanítási napján emlékeztünk meg az év egyik legszebb ünnepéről. A karácsonyi misztériumot ezúttal a 11. C osztály idézte fel 100 év magyar ünneplési szokásait felelevenítve. A műsort osztályfőnökük, Bertók Éva tanárnő állította színpadra.
A délután folyamán Csizsár Mária tanárnő vezetésével ismét karitatív program részesei voltak azok a zrínyisek, akik segítő szándékkal látogatást tettek a Pózvai Idősek Otthonában. A több évre visszatekintő kezdeményezés célja, hogy a diákok ünnepi hangulatot varázsoljanak és egy-egy szeretetteljes szóval, dallal, meglepetést szerezzenek a bentlakóknak. Idén Csík Enikő és Hóbbár Hajnalka tanárnő is segédkezett a program megszervezésében.
- 22–31. Téli szünet.

A 11. C varázsolt karácsonyi hangulatot a tornaterembe

2009. január

5. Az év első tanítási napja a nappali-és levelező tagozaton.
6. Nevezés az Implom József középiskolai helyesírási versenyre.
Nevezés az Irinyi János országos kémiaversenyre.
8. A matematika OKTV második fordulója.
A nyolcosztályos gimnazisták nyelvi versenye.
10. Az informatika (II. kategória) OKTV második fordulója.
Jelentkezés a Kitaibel Pál tanulmányi versenyre.
12. Nevezés a megyei angol nyelvi versenyre.
Nevezés a megyei német nyelvi versenyre.
- 12–16. Szóbeli beszámolók időszaka a levelező tagozaton.
13. Német és francia nyelvi Kenguru verseny.
Öveges József fizikaverseny első fordulója.
14. Angol nyelvi Kenguru verseny.
A mozgóképkultúra és médiaismeret OKTV első fordulója.
Az Implom József középiskolai helyesírási verseny megyei fordulója.
15. A Kitaibel-verseny iskolai fordulója.
16. Osztályozó konferencia (13. B, 12. N, 9. A, 9. B és 5. oszt.).
22. A Magyar Kultúra Napja alkalmából idén is színvonalas rendezvényeket látott iskolánk közönsége. Közreműködött a Hétrét és az Énekmondó együtt-

Az iskola csapata a pápai labdarúgótornán

tes, Király László zeneszerző, Bajnóczy Zoltán tanár úr és a Szépirodalmi Műhely, illetve Máriás Zsolt, aki a színházi zenélésről tartott improvizációkkal színesítette az előadást.

A Savaria országos történelem tanulmányi verseny iskolai fordulója.

23. A félévi értesítők kiosztása.
23. Írásbeli felvételi a 8 évfolyamos gimnáziumba.
24. Írásbeli felvételi a 8. osztályosoknak.
27. Félévi értékelő értekezleten vitattunk meg az elmúlt hónapok munkáját. Nevezés a megyei fizikaversenyre.
29. Pótfelvételi a 8 évfolyamos gimnáziumi osztályba.
31. Írásbeli felvételi a 8. osztályosoknak a tehetséggondozó osztályba.

2009. február

2. Pótló írásbeli felvételi a 8. osztályosoknak.
3. A német nyelvi (I. kategória) OKTV második fordulója.
4. A ZalaPart Galéria kiállítása a Folyosógalérián.
Felvételi dolgozatok megtekintése a 4. évfolyamosok számára.
A német nyelvi (II. kategória) OKTV második fordulója.
Az Irinyi-verseny iskolai fordulója.
5. Az angol nyelvi OKTV második fordulója.
6. A francia nyelvi OKTV második fordulója.
Nevezés a „Szép magyar beszéd” versenyre.

Pezzetta Umberto kiállítását Kricsár Kamill színművész nyitja meg

7. Az Alma Mater és a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány Kuratóriumának 17. bálját idén is dr. Gyimesi Endre polgármester, a bál fővédnöke nyitotta meg. Az est legszebb díszletéhez tartozott a Szabolcs Péter Munkácsy-díjas szobrászművész által megálmodott két szobor: a Tudomány és a Művészet, melyek gipszből készült másolatát a színpad mellett csodálhatták meg a bálozók. A vendégek tiszteletére összeállított műsorban többek között fellépett az Albatrosz táncegyüttes. A bál második felében egykori és jelenlegi diákok énekes szólói emelték az est hangulatát. Az idei bál kuriózuma volt, hogy a nyitótáncot a tanárok táncolták. A hat párra koreografált produkciót Szermjagin Mariann tanította be. Az alapítvány ez alkalommal is elsősorban a tombola révén jutott komoly bevételhez. Szabolcs Péter, Németh János és Szényi Zoltán művészek egy-egy alkotását is tombolajegyek vásárlásával vihették haza a szerencsés nyertesek. Az est házigazdája Plesz Márta és H. Horváth Gyula, a rendezvény főrendezője Pethő Attila tanár úr volt.
9. Felvételi dolgozatok megtekintése a 8. évfolyamosok számára.
10. Szülői értekezlet.
A kémia OKTV második fordulója.
12. Értesítés az írásbeli felvételiokról.
A fizika OKTV második fordulója.
15. Jelentkezés az érettségi vizsgára.

Az 1848/49-es szabadságharc eseményeit a 11. N elevenítette fel

- febr. 15. Jelentkezés továbbtanulásra.
17. A megyei angol nyelvi verseny írásbeli fordulója.
A Mikola-verseny iskolai fordulója.
Nevezés a megyei biológia versenyre.
18. Pezzetta Umberto színházi pillanatokat megörökítő fotókiállítását Kricsár Kamill, a Hevesi Sándor Színház színművésze nyitotta meg.
A művészettörténet OKTV második fordulója.
19. Az iskolánkban rendezett megyei amatőr kosárlabda döntőn fiú- és lánycsapatunk is az előkelő első helyezést szerezte meg, így az alma matert az országos megmérettetésen is képviselhetjük. Tanáraik Szekér Gábor és Karvalits Levente.
Az Arany Dániel matematikaverseny második fordulója
20. Az általános iskolások jelentkezési lapjának beérkezési határideje.
A Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben tartották végzős osztályaink a hagyományos szalagavató ünnepséget. A tanárok nevében Farkasné Perlaki Edit tanárnő szólta az ünneplőkhöz, a végzősöket képviselve pedig Jámbor Aliz 13. B osztályos tanuló mondta el emlékezetes beszédét. A szalagavató többek között a két végzős osztály diákjaiból álló csoport verses-zenés összeállítására tette feledhetetlenné. Az est házigazdája Pecsics Tibor (12. N) és Horváth Nikolett (13. B) volt. A színvonalas műsort Farkasné Perlaki Edit a 12. N osztály osztályfőnöke, valamint Gombás Szilvia és Hajduné Szabó Ágnes tanárnő állította össze.
A végzősök táncbemutatóját ünnepi vacsora követte. A nap végén a hagyományos szalagavatói bálnak tornatermünk adott otthont.
23. A megyei német nyelvi verseny írásbeli fordulója.
24. A Savaria országos történelem tanulmányi verseny megyei fordulója.

**„Mostanában túl sok a művész és kevés a mester”
– mondta a 75 éves Németh János a kiállításmegnyitó résztvevőinek**

25. A kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapja tiszteletére nyílt kiállítást Talabérné Piros Hajnalka tanárnő nyitotta meg a Folyosógalérián.
Megyei matematikaverseny.

febr. 23–márc. 13. Az általános felvételi eljárás időszaka.

2009. március

2. Az Országos Szilárd Leó fizikaverseny első fordulója.
3. A matematika II. kategória OKTV döntője.
A „Szép magyar beszéd” verseny megyei fordulója.
9. Az 1848/49-es márciusi forradalom tiszteletére kiállítás nyílt a Folyosógalérián.
11. Megyei fizikaverseny.
13. Az első három tanóra megtartása után a 11. N osztály előadását tekinthettük meg a tornateremben. Az 1848/49-es forradalom és szabadságharc tiszteletére előadott emlékezetes produkciót Bajnóczy Zoltán tanár úr állította színpadra.
- 12–15. Halász Istvánné tanárnő, Szekér Gábor és Karvalits Levente tanár urak kíséretében sítáborban vettek részt tanulóink.
- 18., 25. A mozgóképkultúra és médiaismeret OKTV döntője.

Pillanatképek a diáknapról

- márc. 18. Az Irinyi János középiskolai kémiaverseny megyei fordulója.
 19. Nemzetközi Kenguru matematikaversenynek adott otthont iskolánk. Az esemény koordinátora Tóth Mária tanárnő volt.
 19–21. Szegeden került megrendezésre idén az AJTP-konferencia.
 24. A Mikola Sándor országos tehetségkutató fizikaverseny megyei fordulója.
 25. A Vöröskereszt szervezésében véradás helyszíne volt iskolánk.
 26. Az országos német nyelvi versenymegyei fordulója (7–8. évfolyam).
 28. Az informatika (I. kategória) OKTV döntője.
 31. A német nyelvi (II. kategória) OKTV döntője.
 A Varga Tamás matematikaverseny döntője.

2009. április

1. A francia nyelvi OKTV döntője.
3. Németh János keramikusművésznek, iskolánk egykori diákjának 75. születésnapja alkalmából kiállítás nyílt a Folyosógalérián. A Munkácsy-díjas zalaegerszegi díszpolgár tárlatát Szényi Zoltán tanár úr ajánlotta az érdeklődők figyelmébe.
4. A fizika OKTV döntője.
6. Megyei biológaverseny (III. kategória).
7. Tantestületi értekezlet.
Az Öveges József fizikaverseny megyei fordulója.
8. A Diákszövetség és Karvalits Levente tanár úr szervezésében diáknapot tartottunk, melynek keretében a szakok csatája után különféle kulturális- és játékos programok részesei voltak a zrinyisek.
A városi szintű költészet napi megemlékezésen a Ganz-Munkácsy-iskola diákjai mellett zrinyis alkotók is bemutatkoztak. Bartal Áron, Gróssinger Olivér és Kámán Petra verssel, az AZÉRT Együttes és a Petőfi Park zenével, Horváth Petra pedig fotóival járult hozzá a színvonalas műsorhoz. A képekből Simon Marcell készített installációt. A kortárs alkotók verseit a Reflex Színpad tagjai adták elő.
- 8–10. A Zrínyi Ilona matematikaverseny döntője.
- 8–14. Kocsisné Németh Erika tanárnő szervezésében 43 diákunk vett részt a „Serpűnyélen Londonban” elnevezésű angliai utazáson. A tanárnő mellett Bajnóczy Zoltán és Szőke Károly tanár úr kísérte el a csoportot.
- 9–14. Tavaszi szünet.
16. Megyei biológaverseny (II. kat.).
A Holocaust emlékére nyílt kiállítás a Folyosógalérián.
Vargáné Csóbor Lujza a Zala Megyei Kórház drogambulanciájának vezetője tartott előadást a szülőknek a drogprevencióról és egyéb aktuális kérdésekről.
18. A kémia OKTV döntője.
Az országos angol nyelvi verseny döntője (7–8. évfolyam).
- 20–22. Írásbeli osztályvizsga a levelező tagozat 12. osztályában.
21. Fogadónap.
Megyei biológaverseny (I. kategória).
23. A megyei angol nyelvi verseny szóbeli fordulója.
24. A megyei német nyelvi verseny szóbeli fordulója.
- 27–29. Szóbeli osztályvizsga a levelező tagozat 12. osztályának.
26. Az Országos Szilárd Leó Fizikaversenyen a legeredményesebb felkészítőnek járó Tanári Delfin-díjat immár harmadik alkalommal Pálovics Róbert tanár úr kapta.
30. Utolsó tanítási nap a végzős osztályokban.
A végzős osztályok osztályozó konferenciája.

2009. május

1. Az iskola hagyományaihoz híven megtartottuk ballagási ünnepségünket. A

Hollandiában a zrínyisekkel

- virágdíszbe öltöztetett alma matertől a végzősök nevében Bokányi Eszter 12. N osztályos tanuló mondott búcsút, az alsóbb évfolyamosokat képviselve pedig Agg Lili 11. N osztályos diákunk köszönt el a ballagóktól.
- május 1–3. Az Irinyi János Országos Kémiaverseny döntője.
- 3–9. A 10. N osztály egy hetes erdélyi kiránduláson vett részt. Hazaérkezésüket követően pedig vendégül látták marosvásárhelyi testvériskolánk tanulóit és kísérőtanáraikat. Az idei programot Szekér Gábor osztályfőnök és Csík Enikő pótosztályfőnök szervezte.
- 4–25. Írásbeli érettségi vizsgák.
- 4–6. A Mikola Sándor Országos Tehetségkutató Fizikaverseny döntője.
A 10. és 11. évfolyam írásbeli vizsgái a levelező tagozaton.
- 4–8. Tanítási szünet (osztálykirándulások).
- 10–17. Néz Károly és Monok Zoltán tanár urak kíséretében 15 diákunk Hollandiába utazott. Bergen op Zoom városának cserediákjait pedagógusaikkal együtt pedig május 31. és június 7. között látták vendégül programunk résztvevői.
16. A ZegZug Ifjúsági Iroda középiskolások részére kiírt „Szárnyalj szertelenül” elnevezésű prevenciós pályázatán Tóth Rebeka 9. A osztályos tanuló első helyezést ért el egyéb kategóriában.
18. A 15. Egerszeg Fesztivál zárásaként a Hevesi Sándor Színházban léptek fel a Zegasztár összművészeti verseny díjazottjai, színvonalas és változatos előadásokkal. A zrínyiesek közül a Petőfi Park zenekar, az Azért együttes, Ker-

- tész Nikolett és Karát Eszter előadása színesítették a gálaműsort.
- 18–21. A 10. és 11. évfolyam szóbeli vizsgái a levelező tagozaton.
21. Osztályozó konferencia a levelező tagozat 10. és 11. évfolyamán.
22. Kocsisné Németh Erika tanárnő és Pethő Attila tanár úr szervezésében Herenden és környékén tantestületi kiránduláson vettek részt az iskola dolgozói, míg a diákok tanítási szünetnek örvendhettek.
- 22–24. Az Öveges József fizikaverseny döntője.
25. Bizonyítványosztás a levelező tagozaton.
27. Országos kompetenciamérés a 6., 8. és 10. évfolyamon.
Az egész hónapban folyamatosan zajlott a labdarúgó házibajnokság, melynek győztese a 12. A osztály csapata lett.

2009. június

- 4–10. Emelt szintű érettségi vizsgák szóbeli vizsgarésze.
13. Utolsó tanítási nap.
Osztályozó konferencia.
15. Bizonyítványosztás (osztályszintű ünnepségek).
- 15–24. Középszintű érettségi vizsgák szóbeli része.
23. Beiratkozás.
26. A tanévzáró értekezletet követően az iskola dolgozói kellemes hangulatú ebédet költöttek el közösen iskolánk tornatermében.
- június 28–július 4. Tizedik alkalommal indultak diákjaink a Borbély György Kerékpáros Honismereti Vándortáborba. A Szekér Gábor és Karvalits Levente tanár úr által vezetett népszerű túra útvonala: Pápa–Győr–Dunasziget–Mosonmagyaróvár–Andau–Fertőd–Sopron–Kőszeg–Szombathely–Óriszentpéter–Zalalövő.

2009. augusztus

24. A tantestület alakuló értekezlete.
Javító-, különbözeti és osztályozóvizsgák.

A gimnázium tantestületének javaslatára
a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma
a 2008/2009. tanévi

Móra János-emlékgyűrűt

az iskolában végzett 20 évi eredményes szaktanári
tevékenysége és kiemelkedő tehetséggondozó munkája
elismeréseként

Pálovicsné Tusnád Katalin tanárnőnek adományozza.

Kitüntetéséhez őszintén gratulálunk! Jó egészséget,
munkájához további sikereket kívánunk!

Akikre büszkék vagyunk

A 2008–2009-es tanévben a következő tanulók kapták az alapítványi díjakat:

Zrínyi-emlékérem:	Bokányi Eszter 12. N
Keresztury Dezső Irodalmi Díj:	Jámbor Aliz Laura 13. B
Keresztury Mária Zenei Díj:	Szalczzer Szilvia 12. N
Izsák Imre Gyula Természettudományi Díj:	Englert Péter 12. N
Winterl József Jakab Természettudományi Díj:	Csizmadia Dorina 12. N
	Varga Zsófia 12. N
	Zsupanek Alexandra 12. N
Dr. Kovács Lajos Ösztöndíj Alapítvány Díja:	Vas Klaudia 12. N
Dr. Buzády Tibor Közösségvezetői Díj:	Hencz Ádám Tamás 12. N
Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány Díja:	Boros Evelin 12. N
	Horváth Petra 13. B
	Lajtai Gergő 12. N
	Nagy Márk 13. B
Rozsnyói Sándor Sportdíj:	Gáti Mercédesz 13. B
Susztér Oszkár Irodalmi Díj:	Rákos Balázs 12. C
Dr. Vida Sándor Filozófiai Díj:	Geráth Júlia 11. A
Dr. Boleratzky Gyula Történelmi Díj:	Simon Kata Luca 10. N

Tanulmányi versenyek

1. Az országos középiskolai tanulmányi versenyek eredményei

A verseny döntőjén:

mozgóképkultúra és médiaismeretből:	5. helyezett: Török Marcell 12. B (tanárai: Karáth Anita, Gyimesi Márton, Karvalits Levente)
francia nyelvből (I. kat.):	6. helyezett: Vas Klaudia 12. N (tanára: Gombás Szilvia)
fizikából (II. kat.):	11. helyezett: Pálovics Péter 11. N (tanára: Orbán Edit)

Bokányi Eszter
12. N

Jámbor Aliz Laura
13. B

Gáti Mercédesz
13. B

kémiából (I. kat.):	15. helyezett: Mihálka Éva Zsuzsanna 11. N (tanára: Halmi László)
informatika (II. kat.):	18. helyezett: Englert Péter 12. N (tanárai: Budai Dániel, Kiss Zsolt) 27. helyezett: Gerencsér András 11. N (tanára: Kiss Zsolt)
matematikából (II. kat.):	20. helyezett: Mihálka Éva Zsuzsanna 11. N (tanára: dr. Vajda István) 24. helyezett: Zsupanek Alexandra 12. N (tanárai: Csiszár Mária, Németh László)
informatikából (I. kat.):	35. helyezett: Gerencsér András 11. N (tanára: Kiss Zsolt)
német nyelvből (II. kat.):	37. helyezett: Nagy Márk 13. B (tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)

Az OKTV II. fordulójába jutottak:

matematikából (II. kat.):	Gerencsér András 11 N (tanára: dr. Vajda István) Sáfár Kinga 12. A (tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor) Englert Péter, Lajtai Gergő 12. N (tanárai: Csiszár Mária, Németh László)
fizikából (II. kat.):	Mihálka Éva Zsuzsanna, Dömötör Krisztián 11. N (tanáruk: Orbán Edít) Bokányi Eszter, Lajtai Gergő 12. N (tanáruk: Pálovics Róbert)
német nyelvből (I. kat.):	Erős Zsuzsanna, Mihálka Éva Zsuzsanna 11. N (tanáruk: Szűcsné Jóna Ágota) Horváth Ágnes 13. B (tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)

Hencz Ádám Tamás
12. N

Vas Klaudia
12. N

Lajtai Gergő
12. N

német nyelvből (II. kat.): Paksa Diána 13. B
(tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)
francia nyelvből (I. kat.): Varga Zsófia 12. N
(tanára: Gombás Szilvia)
informatikából (I. kat.): Szekér Imre 11. A, Horváth Péter 12. N
(tanáruk: Juhász Tibor)
Dömötör Krisztián 11. N
(tanára: Kiss Zsolt)
Szabó János 12. A
(tanára: Budai Dániel)

2. A 9. és 10. évfolyamos tanulók országos versenyei

Az Arany Dániel matematikaversenyen

döntőbe jutott:
Kezdők II. kat.: Czett Gergely 9. N, Takács Péter 9. N
(tanáruk: Orbán Edit)
Filinger Zsófia 10. A
(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)
Haladók II. kat.: Havlik Tamás 11. A, Pácsnyi Imre 11. A
(tanáraik: Orbán Edit, Pálovics Róbert)

A Mikola Sándor országos tehetségkutató fizikaversenyen

10. évfolyamon
döntőbe jutott: 10. helyezett: Havlik Tamás 11. A
Kovács Márk 11. A (32–34. hely)
(tanáruk: Pálovics Róbert)

Az Irinyi János középiskolai kémiaaversenyen

döntőbe jutott: Varga Bence 10. B (14. hely)
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

Szalczér Szilvia
12. N

Englert Péter
12. N

Varga Zsófia
12. N

Pácsonyi Imre 11. A
(tanára: Halmi László)

A Curie kémia emlékverseny döntőjén

9–10. évfolyamon

5. helyezett: Varga Bence 10. B
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)
6. helyezett: Mihálka Éva Zsuzsanna 11. N
13. helyezett: Pácsonyi Márton 9. A
(tanáruk: Halmi László)

Az Országos angol nyelvi versenyen

9. évfolyamon

3. helyezett: Takács Péter 9. N
(tanára: Csík Enikő)

A Nemes Tihamér országos középiskolai alkalmazói tanulmányi versenyen

döntőbe került:

Kovács Lídia 9. A (19. hely), Andrasek Evelin 9. A
(tanáruk: Juhász Tibor)
Lendvai Petra 10. B (22. hely)
(tanára: Tóthné Ipcsics Csilla)
Radics Dorottya, Takács Péter 9. N
(tanáruk: Kiss Zsolt)

3. A kisgimnazisták országos versenyei

A Zrínyi Ilona matematikaversenyen

döntőbe került:

Czett Antal 6. osztály (28. hely),
Tóth András 7. osztály (38. hely),
Gyenesé Vivien 8. osztály
(tanáruk: Pálovicsné Tusnád Katalin)

Zsupanek Alexandra
12. N

Rákos Balázs
12. C

Csizmadia Dorina
12. N

A Varga Tamás matematikaversenyen

döntőbe került: Papp Viktória, Tóth András 7. osztály (26. hely)
(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)

Az Öveges József fizikaversenyen

III. díjat kapott : Kollarics Sándor 8. osztály (8–9. hely)
(tanára: Pálovics Róbert)

A Jedlik Ányos fizikaversenyen

II. díjat kapott: Dávid Bence 8. osztály (3. hely)
III. díjat kapott: Kollarics Sándor 8. osztály (9. hely)
(tanáruk: Pálovics Róbert)

A Hevesy György országos kémiaaversenyen

8. évfolyam 7–9. helyezett: Dávid Bence
(tanára: Halmi László)

Az Abacus matematikai lapok 2008/2009. tanévi eredményei

5. évfolyamon ezüstfokozatú dicséretet kapott:
Vaski Virág (25–30. hely),
Marogna Péter Renzo (31–32. hely), Rosta Evelin
bronzfokozatú dicséretet kapott:
Nagy Eszter, Tóth Emese, Fehér Márk, Boda Mihály,
Cserjési Dóra Márta
(tanáruk: Kovács Tibor)
6. évfolyamon arany fokozatú dicséretet kapott:
Jákli Aida Karolina (3. hely)

Pálovics Péter
11. N

Ruszin Anna
12. A

Török Marcell
12. B

ezüst fokozatú dicséretet kapott:

Szabó Réka Eszter, Verebélyi Miklós,
Molnár Anna Lujza

bronzfokozatú dicséretet kapott:

Fejes Petra, Ujj Krisztina, Kovács Réka Eszter
Horváth Ádám, Tompa Mátyás

7. évfolyamon ezüsfokozatú dicséretet kapott:

Horváth Szandra Viktória (21–25. hely),
Pinczés Réka (21–25. hely),
Bicsák Bence (27–30. hely), Halász Viktor Olivér,
Pajor Péter

bronzfokozatú dicséretet kapott:

Tóth András, Gerencsér Eszter

8. évfolyamon ezüsfokozatú dicséretet kapott:

Dávid Bence (9–11. hely),
Gyenesse Vivien (20–21. hely)

A matematikai problémák rovat versenyén:

I. díjat kapott:

Jákli Aida Karolina 6. osztály
(tanáruk: Pálovicsné Tusnány Katalin)

A fizikarovat versenyén:

7. évfolyamon

2. helyezett: Pinczés Réka
3–5. helyezett: Tóth András
6–10. helyezett: Halász Viktor Olivér
Bali Luca (11. hely), Pais Petra (19. hely),
Horváth Szandra Viktória (24. hely),
Horváth Júlia (25. hely)
(tanáruk: Kovács Tibor)

dicséretesen szerepelt:

8. évfolyamon

2–4. helyezett: Dávid Bence
5–9. helyezett: Kollarics Sándor

Havlik Tamás
11. A

Kovács Márk
11. A

Mihálka Éva Zsuzsanna
11. N

dicséretesen szerepelt: Pesti Laura (16–17. hely),
Hadnagy Virág Vivien (21. hely)
(tanáruk: Pálovics Róbert)

A fizika mérési feladatmegoldó versenyen:
7. évfolyamon 1. helyezett: Cserjési Kristóf Jenő
5. helyezett: Ács Kornél
(tanáruk: Kovács Tibor)
8. évfolyamon 6. helyezett: Kollarics Sándor
7. helyezett: Dávid Bence
(tanáruk: Pálovics Róbert)

A sakk-sarok rovat versenyén:
III. díjas: Horváth Máté 7. osztály (5. hely)

Az Ábel Jenő országos latin tanulmányi versenyen

döntőbe jutott: Kollarics Sándor (24. hely), Horváth Benedek,
Sebestyén Zsombor 8. osztály
(tanáruk: Bertók Éva)

4. Egyéb országos, területi tanulmányi és kulturális versenyek eredményei

Az „Édes anyanyelvünk” nyelvhasználati verseny

döntőjén: 5. helyezett: Rákos Balázs 12.C
(tanárai: Gombás Szilvia, dr. Kis Kádi Géza)

A „Szép magyar beszéd” verseny

döntőjébe jutott: Jámbor Aliz Laura 13. B
(tanára: Gombás Szilvia)

Simon Kata Luca
10. N

Geráth Júlia
11. A

Balogh Beáta
10. N

Az Európa – komplex állampolgári ismeretek verseny döntőjén

1. helyezést ért el a 11. N osztály csapata: Szabó Fruzsina, Bartal Áron,
Somogyi Ferenc
(tanáruk: Monok Zoltán)

Az „Örökségünk '48” történelem és állampolgári vetélkedő döntőjén

11. helyezett a 10. N osztály csapata: Kiss Gergő, Németh Attila, Szabolcs Márton
(tanáraik: Talabérné Piros Hajnalka,
dr. Kis Kádi Géza)
12. helyezett a 11. N osztály csapata: Bubics Johanna, Horváth Mónika,
Németh Nóra
(tanáruk: Monok Zoltán)

A Nemzetközi kenguru matematikaversenyen

6. évfolyamon	10. helyezett: Czett Antal
(tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)
9. előkészítő évfolyamon	7. helyezett: Jung Dániel 9. A
(tanára: Kiss Zsolt)
10. évfolyamon	3. helyezett: Havlik Tamás 11. A
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)
12. évfolyamon
(spec. matematika)	8. helyezett: Englert Péter 12. N
10. helyezett: Zsupanek Alexandra 12. N
(tanáruk: Németh László)

Az Izsák Imre Gyula természettudományi versenyen

- különdíjat kapott
informatikából
- Englert Péter 12. N
(tanárai: Budai Dániel, Kiss Zsolt)

Kollarics Sándor
8. osztály

Varga Bence
10. B

Takács Péter
9. N

A Szőkefalvi-Nagy Gyula matematikai emlékversenyen

I. díjat kapott: Radics Dorottya 9. N
(tanára: Orbán Edit)

Az Arany János Tehetséggondozó Program matematikaversenyén

11. évfolyam anyagából 6. helyezett: Rákos Balázs 12. C
(tanára: Tóth Mária)
eredményesen szerepelt Kericsmár Anita 12. C (12–13. hely)
(tanára: Kovács Tibor)

Az Országos Szilárd Leó fizikaversenyen

I. kategóriában (11–12. évf.)
3. helyezett: Lajtai Gergő 12. N
junior kategóriában
5. helyezett: Kovács Márk 11. A
(tanáruk: Pálovics Róbert)
6. helyezett: Balogh Beáta 10. N
(tanára: Kovács Tibor)

A tatai Eötvös József Gimnázium által rendezett Öveges József-emlékversenyen

Egyéni összetett versenyben 2. helyezett:
Havlik Tamás 11. A, aki matematikából 2., fizikából 13. helyezést ért el.
(tanárai: Orbán Edit, Pálovics Róbert)
Egyéni összetettben 4. helyezett:
Balogh Beáta 10. N, aki matematikából 4., fizikából 8. helyen végzett.
(tanárai: Orbán Edit, Pálovicsné Tusnády Katalin,
Kovács Tibor)
Az összesített csapatversenyben iskolánk a 4. helyet szerezte meg.

Pinczés Réka
7. osztály

Dávid Bence
8. osztály

Jákli Aida
6. osztály

A csapat tagjai voltak: Herbert Evelyn, Radics Dorottya 9. N, Balogh Beáta 10. N, Havlik Tamás 11. A

A XI. Országos Békésy György fizika emlékversenyen

1. helyezett: Pálovics Péter 11. N
(tanára: Orbán Edit)

A 27. Hatvani Imre fizikaversenyen

6. helyezett: Kovács Márk 11. A
(tanára: Pálovics Róbert)

A 2007/2008. tanévi Matematika és Fizika Lapok versenye eredményei

A matematikarovat versenyén

A B-jelű feladatokban
dicséretet kapott: Zsupanek Alexandra 11. N (19. hely)
A C-jelű feladatokban
1. díj: Zsupanek Alexandra 11. N
(tanárai: Csiszár Mária, Németh László)
2. díj: Lukács Ferenc 11. A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)
10–11. díj: Pálovics Péter 10. N
(tanára: dr. Vajda István)
dicséretet kapott: Cserjési Szilárd 11. A (27. hely),
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)
Mihálka Éva Zsuzsanna (20–31. hely) 10. N,
Horváth Roland 10. N
(tanáruk: dr. Vajda István)

Tóth András
7. osztály

Czett Antal
6. osztály

Cserjési Kristóf Jenő
7. osztály

A K-jelű feladatokban
dicséretet kapott:

Balogh Beáta (20–22. hely), Dávid Gergely (25. hely)
Haléder Zsuzsanna (27. hely),
Doma Péter 9. N (36. hely)
(tanáruk: dr. Vajda István)

Az I-jelű informatikai feladatokban
dicséretet kapott:

Englert Péter 11. N (10. hely)
(tanárai: Budai Dániel, Kiss Zsolt)

A fizikarovat versenyén

8. díj:

Pálovics Péter 10. N
(tanára: Orbán Edit)

2. díj:

Tolner Ferenc 12. A

dicséretet kapott:

Ölvedi Tibor (18. hely), Nagy Viktor 12. A (28. hely),
Lajtai Gergő 11. N (19–20. hely)
(tanáruk: Pálovics Róbert)

A Logo Országos Számítástechnikai tanulmányi versenyen

döntőbe jutott:

Vaski Virág (17. hely), Bocskor Beáta,
Horváth Ádám 5. osztály (35. hely)
Cserjési Kristóf Jenő, Kuti Barnabás 7. osztály
(tanáruk: Tóthné Ipcsics Csilla)
Pajor Péter (39. hely), Tóth András 7. osztály
(tanáruk: Kiss Zsolt)

A Szegedi Tudományegyetem által rendezett Vegyészturna feladatmegoldó versenyen

8. helyezett:

Mihálka Éva Zsuzsanna 11. N
(tanára: Halmi László)

A Curie-verseny 2. helyezett csapata

A Curie környezetvédelmi emlékverseny döntőjén

2. helyezést ért el a 12. N osztály csapata: Csizmadia Dorina, Varga Zsófia és Zsupanek Alexandra

12. helyezett: a 6. osztály csapata: Szabó Réka, Ujj Krisztina és Zsók Adrienn

12. helyezett a 8. osztály csapata: Gelencsér Milán, Kovács Judit és Horváth Benedek
(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

A Pannon Egyetem által szervezett Georgikon kémia tanulmányi versenyen

kémiából: 2. helyezett: Mihálka Éva Zsuzsanna 11. N
(tanára: Halmi László)
6. helyezett: Varga Bence 10. B
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)
7. helyezett: Kericsmár Anita 12. C
(tanárai: Egyedné Krizmanics Ildikó, Tölgyesné Kovács Katalin)
7–8. helyezett: Horváth Petra 12. A
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

A 11. N osztály versenyzői ezúttal első helyezést értek el az Európa állampolgári vetélkedőn

biológiából: 3. helyezett: Halász Judit 12. B
(tanárai: Egyedné Krizmanics Ildikó,
Tölgyesné Kovács Katalin)
8. helyezett: Malasics Ágnes 12. A
9. helyezett: Somogyi Andrea 12. A
10. helyezett: Horváth Petra 12. A
(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

A X. országos és határon túli középiskolai Arany János balladamondó versenyen

bronz fokozatú elismerést kapott: Varga Veronika 12. B
(tanára: Szűcsné Jóna Ágota)

Országos nyelvvizsga versenyen

angol nyelv (még nincs nyelvvizsga kategória)
2. helyezett: Düh Adrienn 12.B
(tanára: Kocsisné Németh Erika)
8. helyezett: Tóth Adrienn 11. A
(tanára: Halász Mária)

angol nyelv (van nyelvvizsga kategória)
1. helyezett: Kugler Barnabás 11. N
(tanára: Oláhné Szigyártó Mária)
2. helyezett: Molnár Zsófia 12. B
4. helyezett: Farsang Zsófia 11. B

Az „1968-as” internetes vetélkedő résztvevői

10. helyezett: Targya Veronika 12. B
(tanáruk: Kocsisné Németh Erika)

német nyelv (még nincs nyelvvizsga kategória)

1. helyezett: Vissi Barnabás 10. N

2. helyezett: Balogh Beáta 10. N

6. helyezett: Takács Dóra 10. N

(tanáruk: Marosiné Kohut Gyöngyi)

3. helyezett: Gyöngy Sára 11. B

4. helyezett: Benkó Klaudia 11. B

7. helyezett: Mónok Júlia 11. B

(tanáruk: Lőrincz István)

német nyelv (van nyelvvizsga kategória)

8. helyezett: Némethy Anna 10. B

(tanára: Néz Károly)

Kenguru idegennyelvi és országismereti versenyen

német nyelvből (4. kat.) 4. helyezett: Herbert Evelyn 9. N

(tanára: Hóbár Hajnalka)

10. helyezett: Kovács Katalin 10. N

Orbán Edit tanárnő és Pálovics Péter 11. N osztályos tanuló felkészülés közben

francia nyelvből (3. kat.)	10. helyezett: Vissi Barnabás 10. N (tanáruk: Marosiné Kohut Gyöngyi)
francia nyelvből (4. kat.)	4. helyezett: Bokányi Eszter 12. N 1. helyezett: Vas Klaudia 12. N 6. helyezett: Tóth Anna 11. N 8. helyezett: Varga Zsófia 12. N 9. helyezett: Agg Lili 11. N (tanáruk: Gombás Szilvia)
angol nyelvből	12. helyezett: Halász Viktor Olivér 7. osztály 16. helyezett: Gerencsér Eszter 7. osztály (tanáruk: Bajnóczy Zoltán)

A budapesti Németh László Gimnázium jubileumi nyelvi versenyén

német nyelvből	1. helyezett: Takács Péter 9. N (tanára: Hóbár Hajnalka)
latin nyelvből	4. helyezett: Kollarics Sándor 8. osztály (tanára: Bertók Éva)
angol nyelvből	6. helyezett: Pelikán Dániel 9. N (tanára: Csík Enikő)

A LADIK-vetélkedő győzteseivel tanárnőjünkkel

A Zipernowsky nyelvi versenyen

2. helyezett: Varga Bence 9. B
5. helyezett: Csordás Anna Rita 9. B
(tanár: Beviz Zsófia)

Az Országos Diákszínjátzó Találkozó regionális döntőjén

a ZMG Szépirodalmi Műhelye bronz minősítést kapott.
Színészi különdíjas: Benkő Claudia 11. B
(felkészítő tanár: Bajnóczy Zoltán)

Az Angol nyelvű diák drámafesztiválon

4–7. helyen végzett a ZMG Szépirodalmi Műhelye.
A legjobb kiejtés díját kapta: Bakony Alexa 10. N
(felkészítő tanár: Bajnóczy Zoltán)

A Pannon Lapok által szervezett LADIK elnevezésű médiaismereti vetélkedőn

1. helyezést ért el a 8. osztály „Tiltott gyümi” csapata: Domján Júlia, Kondákor Anna, Molnár Sára, Müller Eszter, Pesti Laura
(tanár: Karáth Anita)

A Politikatörténeti Alapítvány által szervezett „1968-as” internetes vetélkedőn

7. helyezést szerzett a 10. N osztály „Zs.A.B.” csapata: Balogh Beáta,
Haléder Zsuzsanna, Panács Andrea
(tanáruk: Talabérmé Piros Hajnalka)

A XVIII. Természet-Tudomány diákpályázaton

Stancsics Erika levelező tagozat 12. osztályos tanulója „Biodiverzitás” kategóriában a „Tájidegen halak kártékony hatásai a pötrétei II-tavon” című pályamunkájáért III. díjban, „Matematika” kategóriában „Az aranymetszés üzenete: mégis rend van a világban” című pályamunkájáért különdíjban részesítették. (tanárai: Egyedné Krizmanics Ildikó, Kovács Tibor)

A Magyar Vöröskereszt országos elsősegélynyújtó versenyén

elmélet ismeretekből a 3., gyakorlati ismeretekből a 15. helyezést érte el a 11. N osztály csapata: Németh Nóra, Varga Dóra, Vlahovics Valéria, Farkas Balázs és Németh Bence (tanáruk: Szőke Károly)

„A Magyar Köztársaság jó tanuló – jó sportoló 2008”

kitüntető címet kapta Kustán Hariklia 11. N

5. Megyei szintű tanulmányi versenyek eredményei

Az „Édes anyanyelvünk” nyelvhasználati verseny megyei fordulóján

1. helyezett: Radics Dorottya 9. N
(tanára: Juhász Ildikó)
2. helyezett: Benkő Claudia 11. B
(tanára: Bertók Éva)

A „Szép magyar beszéd” verseny megyei fordulóján

2. helyezett: Jámbor Aliz 13. B
(tanára: Gombás Szilvia)

Az Implom József középiskolai helyesírási verseny megyei fordulóján

2. helyezett: Mónok Júlia 11. B
(tanára: Bertók Éva)
3. helyezett: Vissi Borbála 9. N
(tanára: Juhász Ildikó)

A megyei matematikaversenyen

9. évfolyam anyagából 1. helyezett: Herbert Evelyn 9. N
(tanára: Orbán Edit)
3. helyezett: Filinger Zsófia Klára 10. A
(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)

Az atlétika diákolimpia országos döntősei tanárnőjünkkel

10. évfolyam anyagából	2. helyezett: Pácsonyi Imre 11. A
	3. helyezett: Havlik Tamás 11. A
(tanáraik: Orbán Edit, Pálovics Róbert)
11. évfolyam anyagából	1. helyezett: Mihálka Éva Zsuzsanna 11. N
(tanára: dr. Vajda István)
	3. helyezett: Sáfár Kinga 12. A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

A Zrínyi Ilona matematikaverseny megyei fordulóján

5. évfolyamon	3. helyezett: Horváth Ádám
(tanára: Kovács Tibor)
6. évfolyamon	2. helyezett: Czett Antal
7. évfolyamon	1. helyezett: Tóth András
8. évfolyamon	1. helyezett: Gyenese Vivien
	2. helyezett: Kollarics Sándor
	3. helyezett: Salamon Dániel
(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)

A Varga Tamás matematikaverseny megyei fordulóján

7. évfolyamon (I. kat.)	2. helyezett: Papp Viktória, Tóth András

8. évfolyamon (I. kat.): 3. helyezett: Takács Zsanett
(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)

A Kalmár László matematikaverseny megyei fordulóján

5. évfolyamon 2. helyezett: Gyuk Ábrahám, Marogna Péter Renzo,
Kintli Zsuzsanna
(tanáruk: Kovács Tibor)

6. évfolyamon 1. helyezett: Jákli Aida
3. helyezett: Czett Antal, Gyuk Izabella

7. évfolyamon 3. helyezett: Tóth András

8. évfolyamon 1. helyezett: Dávid Bence, Kollarics Sándor
(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)

Az Öveges József fizikaverseny megyei fordulóján

1. helyezett: Kollarics Sándor 8. osztály
(tanára: Pálovics Róbert)

A 7. osztályos tanulók megyei fizikaversenyén

1. helyezett: Tóth András
2. helyezett: Halász Olivér
(tanáruk: Kovács Tibor)

A megyei fizikaversenyen

9. évfolyam anyagából 3. helyezett: Takács Péter 9. N
(tanára: Juhász Tibor)

10. évfolyam anyagából 1. helyezett: Pácsonyi Imre 11. A
(tanára: Pálovics Róbert)
3. helyezett: Balogh Beáta 10. N
(tanárai: Orbán Edit, Kovács Tibor)

11. évfolyam anyagából 1. helyezett: Pálovics Péter 11. N
2. helyezett: Mihálka Éva Zsuzsanna 11. N
(tanáruk: Orbán Edit)

12. évfolyam anyagából 3. helyezett: Bokányi Eszter 12. N
(tanára: Pálovics Róbert)

A Zalai Matematikai Tehetségekért Alapítvány által szervezett megyei matematikaversenyen

11. évfolyam anyagából 1. helyezett: Mihálka Éva Zsuzsanna 11. N
(tanára: dr. Vajda István)
3. helyezett: Sáfár Kinga 12.A
(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

12. évfolyam anyagából 1. helyezett: Englert Péter 12. N
3. helyezett: Zsupanek Alexandra 12. N
(tanáruk: Németh László)

Az országos 8. helyezett röplabdacsapat testnevelőjükkal

Az Irinyi János középiskolai kémiaverseny megyei fordulóján

I. A kategóriában	1. helyezett: Varga Bence 10.B
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)
II. A kategóriában	2. helyezett: Pácsonyi Imre 11.A
3. helyezett: Kovács Márk 11. A
(tanáruk: Halmi László)

A Hevesy György országos kémiaverseny megyei fordulóján

8. évfolyam	1. helyezett: Dávid Bence
(tanára: Halmi László) |
|-------------|---|

A Winkler Lajos kémiaversenyen

11. évfolyamon	1. helyezett: Mihálka Éva Zsuzsanna 11. N
2. helyezett: Halász Judit 12. B
3. helyezett: Düh Adrienn 12. B
12. évfolyamon	3. helyezett: Boros Evelin 12. N
(tanáruk: Halmi László)

A megyei német nyelvi versenyen

9. évfolyam (I. kat.)	1. helyezett: Vissi Borbála 9. N

9. évfolyam (II. kat.) 1. helyezett: Radics Dorottya 9. N
(tanáruk: Hóbár Hajnalka)
10. évfolyam (I. kat.) 1. helyezett: Kovács Katalin 10. N
2. helyezett: Balogh Beáta 10. N
3. helyezett: Haléder Zsuzsanna 10. N
(tanáruk: Marosiné Kohut Gyöngyi)

Az országos angol nyelvi verseny megyei fordulóján

8. évfolyam 3. helyezett: Molnár Bálint
(tanára: Csík Enikő)

A „Tiszán innen–Dunán túl” országos népdaléneklési verseny megyei fordulóján

- arany minősítést kapott: Gróf Szabina 11. B
(tanára: Farkasné Perlaki Edit)

A Pannon Lapok által szervezett LADIK elnevezésű megyei versenyen

1. helyezést ért el a 8. osztály „Tiltott gyümi” csapata: Domján Júlia, Kondákor Anna, Molnár Sára, Müller Eszter, Pesti Laura
(tanáruk: Karáth Anita)

A Magyar Vöröskereszt Zala Megyei Szervezete elsősegélynyújtó versenyén

1. helyezést ért el a 11. N osztály csapata: Németh Nóra, Varga Dóra, Vlahovics Valéria, Farkas Balázs és Németh Bence
(tanáruk: Szőke Károly)

A Pécsi Tudományegyetem által szervezett országos történelemversenyen

4. helyezett: Vas Klaudia 12.N
(tanára: Talabérné Piros Hajnalka)

A Nagy Imre és mártírtársai kivégzése 50. évfordulója tiszteletére meghírdetett pályázaton

1. helyezést szerzett: Simon Kata Luca 10. N
(tanára: Talabérné Piros Hajnalka)

A Zala megye 1000 éve pályázaton

1. helyezett: Czobor Norbert 12. A
(tanára: Gyimesi Márton)
2. helyezett Simon Bálint 6. osztály
(tanára: Kollaricsné Soós Erika)

A Szent István király halála 970. évfordulója tiszteletére meghírdetett pályázaton

2. helyezett: Czobor Norbert 12. A
(tanára: Gyimesi Márton)

Az országos döntőbe jutott kosárlabdacsapatunk az edzővel

3. helyezett: Simon Kata Luca 10. N
(tanára: Talabérné Piros Hajnalka)

Zala megyei önkormányzat „Jó tanuló, jó sportoló” kitüntetését kapta

Némethy Zsófia 9. B, Herbert Evelyn 9. N, Kustán Hariklia 11. N és
Kiss Gergő 10. N

A VII. középiskolás Közlekedésbiztonsági Kupa megyei versenyen

autós kategóriában 2. helyezett: Fuisz Márton 12. A

6. Sportversenyek eredményei

A diákolimpiai versenyek országos döntőjén

400 m	5. helyezett: Némethy Zsófia 9. B
400 m gát	5. helyezett: Némethy Zsófia 9. B
hármassugrás	6. helyezett: Kustán Hariklia 11. N
100 m (IV. kcs.)	10. helyezett: Salamon Dániel 8. osztály
300 m	24. helyezett: Horváth Dániel 8. osztály
200 m	27. helyezett: Gerencsér Ádám 9. A

5. *helyezést* ért el fiú magasugró csapatunk (IV. kcs.), amelynek tagjai: Csaba Viktor, Horváth Dániel, Molnár Bálint, Salamon Dániel 8. osztály, Papp Tamás 9. N

5. *helyezést* ért el leány távolugró csapatunk: Némethy Zsófia 9. B, Nagy Bernadett 10. N, Baki Noémi, Kustán Hariklia, Vlahovics Valéria 11. N
(felkészítő tanáruk: Halász Istvánné)

A kosárlabda amatőr diákolimpia országos döntőjén

9. *helyezést* ért el leánycsapatunk, amelynek tagjai: Nagy Bernadett 10. N, Czigli Vivien 10. B, Szloszjár Valéria 11. C, Agg Lili, Baki Noémi, Kustán Hariklia, Kelemen Zsófia, Németh Alexandra, Németh Nóra, Radics Nóra 11. N, Ruzsics Bianka, Vajda Ildikó 12. A, Horváth Hajnalka 12. B, Boros Evelin, Molnár Patrícia 12. N (edző: Karvalits Levente)

12. *helyen* végzett fiúcsapatunk, amelynek tagjai: Kristóf Gábor, Wagner Csaba 9. N, Rozs József 9. A, Egyed Máté 10. A, Vissi Barnabás 10. N, Kovács Márk 11. A, Ragán Dániel 11. B, Fehér András 11. N, Hantos Dániel, Major Krisztián, Fülöp Gábor 12. A, Pethó István 13. B
(edző: Szekér Gábor)

A kézilabda amatőr diákolimpia országos döntőjén

13. *helyen* végzett a gimnázium leánycsapata: Andrasek Evelin, Kovács Diána 9. A, Czigli Vivien, Lengyel Nóra, Rákos Eszter, Sőre Virág 10. B, Csik Zsófia, Németh Andrea, Volner Andrea 11. C, Fazekas Anett 11. A, Vajda Ildikó 12. A, Antics Éva, Goldfinger Klaudia, Simon Izabella 12. B, Bedő Janka 12. N
(felkészítő tanáruk: Halász Istvánné)

A röplabda amatőr diákolimpia országos döntőjén

8. *helyezést* ért el fiúcsapatunk: Horváth Bence 10. A, Szekér Imre, Kovács Márk, Szőke Péter, Papp Dávid, Pácsonyi Imre, Salamon Sándor 11. A, Bíró Bálint 11. B, Cserjési Szilárd 12. A, Szegleti Dániel 12. B
(edzők: Novákné Bosits Csilla, Karvalits Levente)

A triatlon diákolimpia (V. kcs.) országos döntőjén

15. helyezett: Bicsák Flóra 6. osztály
16. helyezett: Bicsák Bence 7. osztály

A duatlon diákolimpia országos döntőjén

6. helyezett: Cserjési Szilárd 12. A

A sakk diákolimpia országos döntőjén

a középiskolás leányok V-VI. korcsoportjában 2. *helyezést* ért el csapatunk, amelynek tagjai: Ruszin Anna, Vajda Veronika 12. A, Istenes Melinda 11. B és Gyuk Izabella 6. osztály

Kézilabdacsapatunk Halász Istvánné edzővel

Egyéni versenyben 2. helyezett: Ruszin Anna 12. A
(edző: Ruszin Tibor)

A tenisz diákolimpia döntőjén

5–8. helyen végzett csapatunk, amelynek tagjai: Bujtor Bence 10. N, Csalló János
7. osztály

A tájékozódási futó diákolimpia döntőjén

6. ill. 7. helyezett
(két versenyszámban): Gyöngy Sára 11. B
9. helyezett: Erős Zsófia 11. N

Az úszó diákolimpia döntőjén

100 m hát 10. helyezett: Szabó Ramóna 7. osztály

A vívó diákolimpia országos döntőjén

V. kcs. 2. helyezett: Kiss Gergő 10. N
Párbajtőr csapatunk 5. helyezést ért el. Tagjai voltak: Kiss Gergő, Szabó Márton,
Dávid Gergely 10. N
VI. kcs. 6. helyezett: Kiss Gergő 10. N
Csapatunk 3. helyen végzett. Tagjai: Kiss Csaba 11. A, Hári Máté 10. B, Kiss
Gergő, Szabolcs Márton, Dávid Gergely 10. N

Megyei versenyek

A diákolimpiai versenyek megyei döntőjén

eredmények atlétikából:

100 m	2. helyezett: Némethy Zsófia 9. B
200 m	2. helyezett: Némethy Zsófia 9. B
400 m	2. helyezett: Némethy Zsófia 9. B
800 m	2. helyezett: Mózer Kitti 10. A
távolugrás	3. helyezett: Baki Noémi 11. N
100 m	1. helyezett: Salamon Dániel 8. osztály
300 m	2. helyezett: Horváth Dániel 8. osztály
200 m	2. helyezett: Gerencsér Ádám 9. A (felkészítő tanáruk: Halász Istvánné)

1. helyezést ért el a fiú magasugró csapatunk (IV. kcs.), amelynek tagjai: Csaba Viktor, Horváth Dániel, Molnár Bálint, Salamon Dániel 8. osztály, Papp Tamás 9. N

1. helyezést ért el a leány távolugró csapatunk: Némethy Zsófia 9. B, Nagy Bernadett 10. N, Baki Noémi, Kustán Hariklia, Vlahovics Valéria 11. N
(felkészítő tanáruk: Halász Istvánné)

Az amatőr kosárlabda diákolimpia megyei döntőjén

1. helyezést ért el a leánycsapatunk, amelynek tagjai: Nagy Bernadett 10. N, Czigli Vivien 10. B, Szloszjár Valéria 11. C, Agg Lili, Baki Noémi, Kustán Hariklia, Kelemen Zsófia, Németh Alexandra, Németh Nóra, Radics Nóra 11. N, Ruzsics Bianka, Vajda Ildikó 12. A, Horváth Hajnalka 12. B, Boros Evelin, Molnár Patrícia 12. N
(edző: Karvalits Levente)

1. helyen végzett a fiúcsapatunk, amelynek tagjai: Kristóf Gábor, Wagner Csaba 9. N, Rozs József 9. A, Egyed Máté 10. A, Vissi Barnabás 10. N, Kovács Márk 11. A, Ragán Dániel 11. B, Fehér András 11. N, Hantos Dániel, Major Krisztián, Fülöp Gábor 12. A, Pethő István 13. B
(edző: Szekér Gábor)

A röplabda diákolimpia megyei döntőjén

1. helyezést ért el a fiúcsapatunk: Horváth Bence 10. A, Szekér Imre, Kovács Márk, Szőke Péter, Papp Dávid, Pácsonyi Imre, Salamon Sándor 11. A, Bíró Bálint 11. B, Cserjési Szilárd 12. A, Szegleti Dániel 12. B
(edzők: Novákné Bosits Csilla, Karvalits Levente)

A kézilabda amatőr diákolimpia megyei döntőjén

1. helyen végzett a gimnázium leánycsapata: Andrasek Evelin, Kovács Diána 9. A, Czigli Vivien, Lengyel Nóra, Rákos Eszter, Sőre Virág 10. B, Csik Zsófia, Németh Andrea, Volner Andrea 11. C, Fazekas Anett 11. A, Vajda Ildikó 12. A, Antics Éva,

Az országos 9. helyezett kosárlabdacsapatunk és edzőjük

Goldfinger Klaudia, Simon Izabella 12. B, Bedő Janka 12. N
(felkészítő tanáruk: Halász Istvánné)

Mezei futó diákolimpia megyei döntőjén

VI. kcs. 1. helyezett: Cserjési Szilárd 12. A

A tájékozdási futó diákolimpia megyei fordulóján

N VI. kcs. 1. helyezett: Erős Zsófia 11. N
2. helyezett: Gyöngy Sára 11. B
nyílt szalagos 1. helyezett: Malasics Ágnes 12. A
F V. kcs. 2. helyezett: Góth Roland 10. A
F VI. kcs. 2. helyezett: Simon Marcell 11. N

A triatlon diákolimpia megyei fordulóján

1. helyezett: Cserjési Dóra 5. osztály
1. helyezett: Bicsák Flóra 6. osztály
1. helyezett: Bicsák Bence 7. osztály
1. helyezett: Cserjési Szilárd 12. A
4. helyezett: Dömötör Krisztián 11. N

A duatlon diákolimpia megyei döntőjén

1. helyezett: Cserjési Szilárd 12. A
2. helyezett: Cserjési Dóra 5. osztály
3. helyezett: Cserjési Kristóf 7. osztály

A tenisz diákolimpia megyei döntőjén

1. helyen végzett csapatunk, amelynek tagjai:
Bujtor Bence 10. N, Csalló János 7. osztály

A sakk diákolimpia megyei döntőjén

A leányok egyéni versenyében:

VI. kcs.	1. helyezett: Ruszin Anna 12. A
	2. helyezett: Vajda Ildikó 12.A
	3. helyezett: Istenes Melinda 11. B
V. kcs.	2. helyezett: Lengyel Nóra 10. B

csapatversenyen

2. *helyezést* ér el leánycsapatunk: Lengyel Nóra 10. B, Istenes Melinda 11. B, Vajda Ildikó 12. A

3. *helyen* végzett fiúcsapatunk, amelynek tagjai: Gyuk Ábrahám, Czett Antal 5. osztály, Horváth Máté, Gyuk Izabella 6. osztály

Összeállította:
Németh László
igazgatóhelyettes

A diákok szavazata és az iskolaszék döntése alapján
a 2008/2009. tanévben

A Gimnázium Legsikeresebb Tanára

címet eredményes versenyfelkészítő és szakmai munkájáért

Halmi László tanár úr kapja.

Kitüntetéséhez szívből gratulálunk!

A tantestület névjegyzéke és iskolai munkaköre a 2008/2009-es tanévben

Sor- szám	A tanár neve, beosztása, szaktárgyai	Szolgalati év összesen	ennél az intézménynél	Mely osztályban (csoportban) tanított	Heti óraszám
1.	Horváth Attila igazgató mat.-fiz.-szám.technika	28	28	matematika 12. A	6
2.	Kolláricsné Soós Erika igazgatóhelyettes 6. osztály osztályfőnöke	25	20	magyar 6. történelem 6.	7,5
3.	Németh László igazgatóhelyettes mat.-fiz.-ábr.geometria	34	34	matematika 10. A, 12. N fizika 10. A	10,5
4.	Adroviczné Tüske Ágnes angol 12. C osztályfőnöke	5	5	angol 6., 10. A, 12. C, 12. B, 12. N, 13. B	21,5
5.	Bajnóczy Zoltán magyar-angol Bertók Éva 11. C osztályfőnöke	3	3	angol 7., 9. A, 9. B magyar 11. A, 11. N-12. BC magyar 11. B, 11. C	az I. félévben 17 részmunkaidős 19,5
6.	Beviz Zsófia német Bokányi Tiborné matematika-könyvtár	18	18	német 11. C, 12. C, 12. N latin 8. német 9. B, 10. A, 10. N, 11. A, 12. A, 11. N-12. ABC	21
7.		6	2		
8.		17	6	könyvtáros	–

90	9.	Csik Enikő angol	6	5	angol 8., 9. A, 9. N, 10. N, 12. B	21
	10.	Egyed Henrietta angol	1	1	angol 6., 10. A, 12. C, 12. B, 12. N, 13. B	21 a II. félévben
	11.	Egyedné Krizmanics Ildikó biológia–kémia	26	22	biológia 9. B, 11. B, 12. B kémia 9. B, 11. C, 9. C természet világa 7., 8. technika 5. részmunkaidős	18,5
	12.	Farkasné Perlaki Edit 12. N osztályfőnöke osztályfőnöki munkaköz. vez. énekkarvezető orosz–ének	37	36	ének 5., 6., 7., 8., 9. A, 9. B, 9. N, 10. A, 10. B, 10. N, 11. A, 11. B, 11. C művészetek 5., 6., 11. N, 12. A, 12. B, 12. C, 12. N, 13. B	
	13.	Gombás Szilvia magyar–francia 12. C osztályfőnöke	18	18	magyar 12. A, 12. C, 13. B francia 9. N, 11. N, 12. N-13. B	26
	14.	Gyimesi Márton 9. A osztályfőnöke történelem	6	5	történelem 7., 9. A, 9. B, 10. A, 11. A, 11. B, 11. C, 12. A, 12. B, 12. ABC a II. félévtől	21
	15.	Hajduné Szabó Ágnes humán munkaköz. vez. magyar–latin–társadalom és állampolgári ismeretek	24	24	magyar 5., 12. N; latin 7. filozófia 12. N, 13. B etika 7., 11. N, 12. A, 12. B, 12. C	18,5
	16.	Halász Istvánné az atlétikai szakosztály vezetője testnevelés	34	33	testnevelés 5., 8., 9. N, 9. AB, 10. AB, 11. A, 11. C 11. N, 12. BC, 12. N	21,5
	17.	Halász Mária orosz–angol	27	24	angol 9. B, 10. A, 11. A, 11. B, 11. C, 12. N	23

18.	Halmi László tagozatvezető matematika–kémia	37	32	19,5	kémia 7., 8., 9. A, 9. N, 10. N, 11. A, 11. B, 11. C, 11. N-12. ABC, 12. NB term. világa 8. technika 6.
19.	Hóbar Hajnalka angol–német	6	3	23	angol 6. német 7., 9. N, 10. A, 11. C, 12. N jelenleg gyersen van
20.	Horváthné Bak Döníz angol–német	11	11	–	
21.	Juhász Ildikó 9. N osztályfőnöke magyar–könyvtár	26	7	19	magyar 9. N, 10. A, 10. N, 11. N, 10. N-11. C
22.	Juhász Tibor mat.–fiz.–informatika–csillagász	28	24	21	fizika 9. N, 12. B, 12. C informatika 9. A, 9. B, 10. A, 9. N-11. A, 12. N
23.	Karáth Anita magyar	5	5	18,5	magyar 7., 8., 9. A, 10. B médiá 8., 12. N, 13. B szabadidőszervező
24.	7. osztály osztályfőnöke Karvalits Levente kosárlabda–szakoszt. vez. testnevelés–művelődésszervező	17	12	16,5	testnevelés 7., 9. A, 9. N, 11. AB, 11. N, 12. A, 12. BC, 13. B szabadidőszervező
25.	Kiss Zsolt mat.–fiz.–szám.technika	20	20	9	matematika 9. A informatika 7., 9. N, 11. N részmunkaidős
26.	Kocsisné Németh Erika idegen nyelvi munkaköz. vez. angol–történelem	21	6	15	angol 10. B, 11. A, 11. B, 12. A, 11. N-12. ABC részmunkaidős
27.	Kovács Tibor matematika–fizika 5. osztály osztályfőnöke	15	3	25	matematika 5., 11. B, 12. A, 12. C, 12. A fizika 7., 11. B, 11. C, 10. N-11. C term. világa 7.

28.	Lőrincz István 11. B osztályfőnöke	27	19	német 6., 9. A, 11. B, 11. N, 12. A	23,5
29.	német–orosz Marosiné Kohut Gyöngyi idegen nyelvi munkaköz. vez.	31	31	német 8., 9. B, 10. N, 12. B, 13. B	24
30.	magyar–német Monok Zoltán 13. B osztályfőnöke	18	16	történelem 8., 9. N, 10. B, 11. N, 12. N, 13. B angol 5.	27
31.	történelem–angol Néz Károly 10. B osztályfőnöke	33	21	társ. ism. 5., 13. B német 9. A, 9. N, 10. B, 11. A, 12. B	25
32.	matematika–orosz–német Oláhné Szigyártó Mária 11. N osztályfőnöke	29	22	angol 9. B, 11. N, 12. A, 11. N-12. ABC földrajz 5., 8., 9. A, 10. B, 11. N-12. BC	23
33.	orosz–földrajz–angol Orbán Edit 11. A osztályfőnöke	32	32	matematika 9. N, 10. N, 11. A fizika 10. N, 11. N, 12. A, 11. N-12. C	24
34.	matematika–fizika Pálovicsné Tusnady Katalin 8. osztály osztályfőnöke	23	20	matematika 6., 7., 8., 10. A, 10. N informatika 5., 8., 10. B	23,5
35.	mat.–fiz.–szám.technika Pálovics Róbert mat.–fiz.–inf. munkaköz. vez.	23	23	matematika 10. A, 11. A fizika 8., 9. A, 11. A, 11. N, 12. N-13. B, 12. A term. világa 6.	22
36.	matematika–fizika Pethő Attila ifj. védelmi felelős	20	19	matematika 9. B, 10. B, 11. N, 12. N, 13. B fizika 9. B, 10. B, 12. N	20,5
37.	matematika–fizika Rimfel Mónika magyar–német	13	13	jelenleg gyesen van	–

38.	Szekér Gábor 10. N osztályfőnöke kosárlabda-szakoszt. vez. testnevelés-matematika	16	16	18	testnevelés 6., 9. B, 10. AB, 10. N, 10. N-11. C, 11. B, 12. A, 12. N-13. B
39.	Szényi Zoltán rajz és művészeti önképzőkör vez. rajz-földrajz-ábr.geometria-műv.tört.	37	12	21,5	rajz 5., 6., 7., 8., 9. A, 9. B, 9. N, 10. A, 10. B, 10. N, 11. A, 11. B, 11. C, 12. B művészetek 5., 6., 11. N, 12. A, 12. B, 12. C, 12. N, 13. B term. ismeretek 6. földrajz 7.
40.	Szilvás Izabella magyar-orosz-angol-könyvtár	31	20	8	angol 10. B részmunakaidós
41.	Szöke Károly 10. A osztályfőnöke biológia-kémia	6	6	22	biológia 7., 10. N, 11. A, 11. N, 12. C, 13. B, 10. N-11. C, 11. N-12. ABC kémia 10. A tan. módszertan 11. C term. ism. 5. technika 5.
42.	Szűcsné Jóna Ágota 12. B osztályfőnöke magyar-német	27	27	22	magyar 9. B, 12. B, 12. A német 5., 9. A, 11. N, 12. B
43.	Talabémé Piros Hajnalka történelem-földrajz	30	30	20	történelem 10. N, 10. N-11. C, 12. C, 12. N földrajz 9. N, 10. A, 10. N, 11. C, 12. N term. világa 7., 8. társ. ism. 12. N
44.	Tóth Mária matematika-földrajz	32	25	22	matematika 9. N, 11. C, 12. BC, 13. B földrajz 9. B, 11. A, 11. B
45.	Tölgyesné Kovács Katalin 12. A osztályfőnöke biol.-kémia-testnev. munkaköz. vez. biológia-kémia	29	29	22	biológia 8., 9. A, 9. N, 11. C, 12. A, 12. N, 11. N-12. ABC, 12. N-13. B kémia 10. B, 10. N, 11. N-13. B term. ism. 6. technika 6.

94	46.	Dr. Vajda István mat.–fiz.–ábr. geometria	41	41	matematika 11. N, 12. B	8
	47.	Vesztróczy Judit angol	10	4	jelenleg egyes van	részmunkaidős –

Óraadóink

Horváthné Perger Valéria (2 óra gyógytestnevelés)
 Hittanár: Werthein Máttyás OFM (5., 6., 7. és 8. osztály)
 Az iskola pszichológusa: dr. Harkány Éva

**Köszöntjük azokat a tanárainkat, akik folyamatosan,
 hosszú ideig végezték oktató-nevelő munkájukat gimnáziumunkban:**

20 év szolgálat: Kollaricsné Soós Erika, Pálovicsné Tusnády Katalin, Szilvás Izabella, Kiss Zsolt
 25 év szolgálat: Tóth Mária

30 év szolgálat: Talabérné Piros Hajnalka

A gimnázium társadalmi testületeinek vezetői

Az iskolaszék elnöke:	dr. Kocsis Gyula
elnökhelyettes:	dr. Vajda István
tagjai:	Horváth Attila Kiss Gábor Néz Károly Péter Márta Rác Sándor
A közalkalmazotti tanács elnöke:	Orbán Edit
tagjai:	Juhász Tibor Kocsisné Németh Erika
A szülői munkaközösség elnöke:	Gyuk Zsolt
A diákbizottság elnöke:	Fiszter Ágnes 12. B

Iskolánk ügyviteli és technikai dolgozói

<i>Név</i>	<i>Munkakör</i>	<i>Évek száma</i>	
		<i>össz.</i>	<i>itt</i>
1. Kondor Zsuzsanna	gazdasági vezető	24	17
2. Czigány Katalin	iskolatitkár	35	20
3. Fercsák Tamásné	gazdasági ügyintéző	38	21
4. Szakácsné Csalló Tünde	gazdasági ügyintéző	16	5
5. Beczőkné Molnár Ildikó	adminisztrátor (a II. félévben)	13	13
6. Szekeres Nikolett	adminisztrátor (az I. félévben)	2	2
7. Horváth Tiborné	laboráns (részmunkaidős)	23	11
8. Simon Endre	oktatástechnikus	11	11
9. Glavák András	portás–karbantartó	12	1
10. Szeghy József	karbantartó	41	16
11. Lőrincz Istvánné	takarító	30	7
12. Magdics Ilona	takarító	31	7
13. Magyar Zoltánné	takarító	35	3
14. Molnár Bálint Józsefné	takarító	32	1
15. Takács Lászlóné	takarító	37	9

Nem voltam zrinyis. Kanizsai gyerekként számomra Egerszeg csak a „csinált város”, a Zrinyi csak egy idegen idol volt. Nem emlékszem arra az 1973-as szeptemberi napra, amikor énekórán Gellért Zoli bácsi helyett egy csinos, mosolygós tanárnő érkezett a terembe, és attól kezdve a fiúkból álló dalárda lelkesen énekelte a „Te barna lányka” kezdetű spanyol népdalt (tartalmi idézet Horváth Attila ballagási beszédéből.) Gellért Zoli bácsi nevét is csak a férjemtől ismerem. 1989 óta azonban neofita vagyok, újhítű, aki rosszabb, mint az eredeti, hiszen bizonyítani akarja hűségét, alkalmasságát, szeretetét. Nehéz időket élek/élünk, semmi kedvem beszédet mondani, de tudom, hogy most nekem kell megszólalni, mert különleges kapcsolat fűz a megszólítotthoz. Tehát:

Farkasné Perlaki Edit
tanárnő

Kedves Edit!

A beszédem szubjektív, nem alkalmas az évkönyvre, csak az érzéseimet szeretném kifejezni. Mondanivalóm alaphangját egyik kedvenc író gondolata határozza meg „...*életünk alig néhány kulcsfontosságú pillanata észrevétlenül múlik el, aztán nyomorult létünk hátralévő éveit azzal töltjük, hogy sikertelenül próbáljuk visszahozni őket*” (Jaume Cabré: Az eunuch árnyéka). Megpróbálom összeszedni azokat a pillanatokat, amelyek már örökre hozzád fűznek.

Nem voltam zrinyis. Te viszont egy zrinyis enigma vagy. (Enigma – ‘rejtély’ görög szóval). Valaki azt mondta közlünk, hogy „Edit egy intézmény”. Amikor idekerültem, nem ismertelek fel, rejtély voltál számomra. Fontos szerepe van az igekötőnek. A „megismerni” és „felismerni” egészen mást jelent. A megismeréshez elég ennyi. Az énektanár bemegy az osztályba, felteszi a bakelitet, a cd-t, a dvd-t (a kor és a technika változásainak megfelelően), énekeltet egy kicsit, aztán kész. Nekem ilyenek voltak az iskolai tapasztalataim. A felismerés másról szól. A kollégáról, a barátról, a fogadott és vérserinti gyerekeim tanáráról.

A kolléga. Nem hittem el, hogy vége. Becsaptál. Abban a tudatban éltem, hogy nyugdíj, de attól még vagy nekünk. Hiszen rengeteg dolgunk van: tanérvnyító, karácsonyi koncert és jön a Helikon. Most csak képek és villanások maradtak, amelyek a tudatomba égtek. Rólad már régóta egy régi fekete-fehér film jut eszembe. Megkopott, és nem is tudom, mi a címe. Egy varázsló közelíti kezét egy fémgömbhöz, és anélkül, hogy hozzáérne, apró villámok és kisülések keletkeznek a keze és a gömb között. Így vagy te a Szépség Mágusa. Állsz a kórossal szemben, a gyerekek arcán látom, hogy mosolyogsz, erőt adsz és elhitedet velük, hogy ők a csillagok. Azok is. De csak tőled. Álltok a Zrinyi lépcsősorán, a zsina színpadán, a keszthelyi Balaton Múzeum árkádja alatt, egy esőverte téren a Deák-ünnepségen (mennyivel jobbak voltatok, mint bárki más), és kész a hétköznapi csoda. Szerintem nem természetes, hogy egy szuper giminek szuper kórusa legyen. Ez a megszállottságig fokozott emberi munka, a tanítványok és közted lévő szeretet eredménye. Fülemben cseng Dorinám hangja: „De Edit néni nem mehet el!”

Nem kér, parancsol a 12 évesek gögjével. Ő még hisz abban, hogy szép szóval megállítható a megállíthatatlan. Azután újabb képek, villanások az utolsó hetekről. Érettségiző osztály, az egyre gyakoribb könnyes tekintet, a szádból idegen szavak: „átadás-átvétel, Gyuri jön értem, mert összepakoltam a holmimat...”. Farmerben vagy. Te, aki mindig úgy néztél ki, mint akit a divatlapból lépett elő. De a pakoláshoz a farmer illik. Hát ennyi? Ez vár minden szív-lélek emberre? Igen. És hitem szerint ez elég egy emberi élet öröméhez. Ezernyi mosolyt, simogatást őrizhetsz emlékeidben. Azt gondoljuk, nincs pótolhatatlan ember, aztán mégis. Én mégsem tudom, hogy lesz. Nem irigylem azt, aki utánad jön.

A barát. Sokunk barátja. Tegnap este valakitől azt a tanácsot kaptam, hogy feltétlenül írjam meg, mit veszünk a távozásoddal. Nem az egyszerű munkakapcsolatot, hanem a személyes törődést. Sokunk élménye az, amit idézek. Ahogy a folyosón jössz, vállamra teszed a kezed, mert te nem szégyelled az érintés hatalmát. Megkérdezed: „Takács Pistikével mi lehet? Szerinted, mi van a kolléga mondata mögött? Nincs valami baj?” A napköziben egymás mellett ülünk egy padon. Jó tanácsokat adsz. „Vigyázz magadra! Ne vállalj annyit!” – és belesétálsz ugyanazokba a csapdáikba, mint én. Bölcsőbb lehtettél volna, de bölcsőbb is vagy. Hiszem és hitted, hogy másképp nem érdemes. Mivel életünk nagy részét a Zrínyi teszi ki, éljünk családként. Veszekedve, de szeretetben és odafigyeléssel. Lassan elkopnak mellőlünk az ilyen emberek. Azt gondolom, hogy a jézusi parancsolatot a te hitvallásodként is vallhatjuk. „Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szeretlek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok” (János evangéliuma). Jó lenne, ha ennek szellemében tudnánk élni. Nehéz időkben csak egymásba kapaszkodhatunk.

Az anya. És megint sokunk nevében beszélek. Te fedezted fel, hogy Flóra hangja csodálatos. Neked köszönhetem a döbbenetet, ami a zsina nézőterén ért. A lányom korábban 8 évig járt zenei tagozatra. Nem vették észre, hogy mi van torkában. Tőled kapta a lehetőséget, a magabiztosságot, azt hogy ma is énekel, és örökre elkíséri a muzsika hangja. Aztán látom, ahogy a fiam ül a büfé előtt. Megszállottja természettudományoknak. De elmaradt néhány énekkari próba. A barátjával arról beszél, hogy önállóan szerveznek egyet, mert hiányzik. Olyan gyerekeknek adtál lehetőséget, élményt, akik más területen voltak kiválóak. Villanások. Pálovics Robi ragtime-ot játszik, Pálovics Peti zongorázik, Talabér Ildi énekel, Bokányi Eszti szólózik egy ünnepségen... biztos kifelejtettem valamit. De köszönöm, mint kolléga, mint barát, mint anya mindazt, amit tőled kaptam.

Mondtam, amit mondtam, érzek, amit érzek. Remélem, de lehet, hogy tudom is, hogy mindnyájunk nevében beszéltem. A számban a szomorúság, a fájdalom és a veszteség íze. „Valami útra vált belőlünk.” A varázsló eltöri pálcáját, és mi csak abban bízhatunk, hogy lesz másik varázsló. Shakespeare Prosperója – „A vihar” varázslója – visszatér birodalmába, és a boldogság várja otthon. Az elhagyott szellemek és csodalények kicsit szomorúak, hiszen varázsló nélkül maradtak. Így vagyunk mi is. Tudjuk, hogy téged boldogság vár otthon, de mindig visszavárunk, hogy ne legyünk elhagyatottak és szomorúak.

Kollaricsné Soós Erika

Interjú Edit nénivel

Hol tanított először?

1972-ben, a Pécsi Tanárképző Főiskola elvégzése után kerültem Pókaszeptekre, ahol tanítottam mindkét szakomat, és osztályt is kaptam. Nagyon szép emlékeim kötődnek az ott eltöltött időszakhoz, és rengeteg pedagógiai esettel a tarisznyámban érkeztem a Zrínyi Miklós Gimnáziumba 1973-ban

Milyen abban az iskolában tanítani, ahol egykor diák volt?

Nagyon boldog voltam, amikor megtudtam, hogy egykori iskolámban taníthatok. Tartottam attól, hogy nem lesz könnyű azokkal a tanárokkal kollegiális kapcsolatot kialakítani, akik egykor tanáraim voltak. De úgy gondolom, hogy megáldott a sors az alkalmazkodni tudással, és az ő segítőkészségük is átsegített a kezdeti nehézségeken. Zrínyi diákként ismertem az iskola elvárásait, tudtam azt, hogy mit várnak el kezdő tanártól. Többen voltunk, akik egy-egy év különbséggel tértünk vissza egykori iskolánkba: Csiszár Marika néni, Gódor tanár úr és Lang tanárnő. Úgy emlékszem, hogy nagyon jó légkör, jó hangulat volt a tanáriban. A lyukasórákban, szünetekben sokkal többet tudtunk egymással beszélgetni, mint most. Így visszagondolva, sokkal felszabadultabbnak éreztem az iskola légkörét, tanár, diák szempontjából egyaránt. Lehet, hogy az is közrejátszott, hogy akkor még szombaton is tanítottunk. Volt diákélet: szombaton a klubban rendszeresen tartalmas, jobbnál jobb programok... Így nem csak osztály-, hanem az évfolyamközösségek kovácsolódtak össze. Bizonyítják ezt a találkozók, az életre szóló barátságok.

Milyen érzés az iskola összes diákját tanítani? Kiemelt feladatnak fogja fel vagy inkább megerőltető?

Ez a helyzet abból adódik, hogy egyedül vagyok ének szakos az iskolában. Van jó oldala, hisz minden iskolánkban tanuló gyerekekkel találkozom. Szándékosan fogalmaztam így. Hisz nem mondhatom, hogy ismerem mindenkit, mert heti egy órában lehetetlen a név és az arc összepárosítása. Van rálátásom minden osztályra, tudok viszonyítani. Ugyanakkor nagyon sokfajta dolgot csinálok: nyolcosztályos tananyag, előkészítő osztály, modul, énekkarok és végül, de nem utolsósorban az osztályfőnökség. Terhesnek egyetlen dolgot érzek: a jegyszerzésért sok dolgot kell írni, és bizony a javítása nagyon időigényes.

Hogyan néz azokra a diákokra, akiknek már a szüleit is tanította? Van olyan eset, hogy összehasonlíttja őket?

Szerintem büszkéek lehetünk arra, hogy a nálunk végzett tanítványok közül sokan ide íratják gyerekeiket, bíznak bennünk. Készségtárgyról lévén szó, nem célszerű az összehasonlítás, a szülők ismernek, ismerik pedagógiai, szakmai alapelveimet, így az együttműködés könnyebb.

Milyen volt először ötödikeseket tanítani, voltak félelmei, kétségei? Ezek mennyire változtak meg?

Én eredetileg a Pécsi Tanárképző Főiskolán végeztem az orosz-ének szakot, tehát a módszertani felkészítem erre a korosztályra szólt. Ugyanilyen korú gyerekeket tanítottam Pécs egyik legjobb gyakorlóiskolájában, illetve a szakmai gyakorlatomat is zenei általános iskolások között töltöttem egykori iskolámban, a Liszt Ferenc Ének-zenei Általános Iskolában Zalaegerszezen. Nagyon örültem, amikor elindult nálunk a nyolcosztályos képzés, imádnivalók a kicsik, közel áll hozzám ez a korosztály. Eleinte heti 3 órájuk volt: lehetett furulyázni, rengeteget énekelni. Sosem felejttem el, amikor egy zeneiskolás tanítványom büszkén újságolta, hogy zeneelméletből előbbre tartunk, mint szolfézsórán a társai. Azóta az óraszámok „elfogytak”, de a korosztály iránt érzett szeretetem nem. A célom már csak az lehet, hogy lássák rajtam, szeretem, amit csinálók, és a zene szeretetét átplántáljam beléjük.

Edít néni vezényli zrínyis kórust

Hogyan telt ez a nyolc év velünk? Milyen visszatekinteni? Megérte?

2000-ben, az előző osztályom elbúcsúztatása után úgy gondoltam, hogy pihenni szeretnék, vagy talán nem is leszek többé osztályfőnök. A körülmények úgy alakultak, hogy ti, a kis ötödikesek osztályfőnök nélkül maradtatok. Az igazgató úr kérésére igent mondtam. Nagyon szívesen gondolok vissza a veletek töltött évekre (nincs ugyan még vége, és nem is akármilyen félév vár ránk): a rengeteg programra, a gólyaaavatóra, a farsangi klubdelutánokra, a rendszeres szülő-diák találkozókra, a tanulmányi kirándulásokra, az október 23-i műsorotokra, az Éneklő osztály versenyen énekelt „Farkas vagyok”-ra, az Éneklő osztály verseny rendezésére... Ezek az alkalmak igazi közösséggé formálták az osztályt, és bizton állítom, hogy életre szóló barátságok köttettek. Nagyon sok szép emléket őrzök. A nyolc év nagyon hosszú idő, amit itt töltöttetek az iskolában. Hosszú nektek, hosszú a veletek foglalkozó tanároknak. A tündéri lelkes ötödikes-hatodikosból felnőtté válni nem egyszerű folyamat. A visszatekintés nem teljes, csak felvillantottam dolgokat. Erről szól majd a szalagavató, a ballagás és bízom abban, hogy amikor végső búcsút veszünk egymástól, azt mondhatjuk: „Szép volt, megérte.”

Mindig énektanár szeretett volna lenni?

Orosz-ének szakos vagyok. Orosz tagozatos voltam a Zrínyiben, ének tagozatos a város első zenei tagozatos iskolájában. Amikor mi álltunk pályaválasztás előtt, a pedagóguspályának rangja, társadalmi elismertsége volt. Adott volt a két szak, minden nehézség nélkül el is végeztem a főiskolát, és bízom abban, hogy a mai napig az látszik rajtam, hogy szeretem, amit csinálok. Sajnos az orosz nyelvvel történt, ami történt, megszűnt a kötelező jellege, de biztos eljön az az idő, (már látszik a tendencia) hogy az angol mellett második nyelvként ismét egyre többen választják.

Mit jelent a tanárnőnek a zene?

A zene számomra a szakmát jelenti, nem a kikapcsolódást, mint más számára. De eljön az az idő is, amikor el tudok mélyülni a komolyzene világában, sok olyan zeneművel tudok foglalkozni, ami nem volt tananyag. Ezt tervezem többek között a nyugdíjas évekre.

Mit jelent a tanárnőnek az énekkar? Megéri ez a sok többletmunka és idő?

A főiskolán úgy készítettek fel bennünket a mindennapokra, hogy a tanítás mellett a mi feladatunk az iskolában az énekkar megszervezése, működtetése. A pályám elején nem okozott gondot megnyerni a tanítványokat a kórusban éneklésre. Ma ez másképpen működik. Volt olyan időszak, amikor 100 tagú vegyeskarral mentünk a Helikonra. Most sem a szakmai rész fárasztó, hanem a szervezés, az énekkarosok „megtartása”. Hálátlan dolog lenne panaszkodnom. Amíg ilyen létszámban tartják a tanulók értéknek a kórusban éneklést, amíg az iskolavezetés és a kollégák így támogatják, támogatták a munkámat, úgy gondolom, boldog ember lehetek. Sokszor tettem fel magamnak én is ezt a kérdést. Egy jól sikerült szereplés, egy-egy koncert után azt mondom: igen. Életre szóló élményt jelentenek számomra azok az együtt megélt élmények, amit a pályámon az énekkaros tanítványaimtól kaptam.

A tanárnő szerint mennyire fontos, hogy egy mai diák tisztában legyen ennek a tantárgynak az alapjaival?

Nagyon jó kérdés. Ezt a kérdést minden évben felteszik az előkészítő osztályba járó tanítványaim is. Számtalan példa van arra, hogy érettebb fejjel kezdenek el zenével foglalkozni, például gitározni. Miért foglalkozunk a népdalokkal? Mert a zenei anyanyelvünket, a múltunkat jelentik. Én azt szeretném, hogy valamilyen szinten az elbocsátott tanítványain műveltségének része legyen az a szelet, amit itt a gimnáziumi évek alatt, érettebb fejjel el tudok velük fogadtatni, feldolgozhatóvá tudok tenni.

Kérdezett: **Farkas Zsuzsa és Varga Zsófia 12. N**

A tanulók névjegyzéke

5. osztály

Osztályfőnök: Kovács Tibor

Pótosztályfőnök: Hajduné Szabó Ágnes

Bocskor Beáta

Boda Mihály Levente

Cserjési Dóra Márta

Doszpoth Sándor Dávid

Egyed Tamás Barbanás

Farkas Márton

Fehér Márk

Gönczöl Csenge

Gönczöl Zoltán

Gyuk Ábrahám

Gyutai Zalán

Herbert Martin

Horváth Ádám

Kintli Zsuzsanna

Kiss Kira Regina

Máhr András

Marogna Péter Renzo

Marx János

Marx Tamás

Molnár Gábor Kevin

Nagy Eszter

Prófusz Robin Patrik

Rosta Evelin

Sáfár László

Szabados Flóra

Szabó Ákos Márton

Szabó Rebeka Aletta

Tornyos Kornél

Tóth Adrienn

Tóth Emese

Vajda Szabolcs

Varga Flórián

Vaski Virág

Völgyes Flórián

Vörös Máté

Zsupanek Bence

6. osztály

Osztályfőnök: Kollaricsné Soós Erika

Pótosztályfőnök: Halmi László

Bakony Barbara
 Bicsák Flóra
 Bui Dávid
 Czett Antal
 Daoda Olivér
 Demeter Adrienn Katalin
Fejes Petra
 Fitos Kinga Brigitta
Gyuk Izabella
Horváth Ádám
 Jáger Bence
Jákli Aida Karolina

Kovács Réka Eszter
 László Mátyás
 Máhr Anna
 Marosvári Kristóf
 Molnár Anna Lujza
 Nagy Mihály
 Oroszlán Máté
 Péterfi Csaba
 Pethő Marcell
Rozmann Dorina
Simon Bálint
Szabó Réka Eszter

Szili Panna
 Takács Artur
 Tápi Júlia
 Tompa Mátyás
 Tóth Hanna Flóra
Tóth Rita
Ujj Krisztina
 Varga Levente
Verebélyi Miklós
 Verebes Mihály
 Virrasztó Márton
 Zsók Adrienn

7. osztály

Osztályfőnök: Karáth Anita

Pótosztályfőnök: Hóbár Hajnalka

Ács Kornél	Füzi Gergő	Nauratyill Eszter Aliz
Baki Melinda	Gerencsér Eszter	Pais Petra
Bali Luca	Gombás Tivadar Gábor	Pajor Péter
Bereczk Fruzsina	Halassy Gabriella	Papp Viktória
Bicsák Bence	Halász Viktor Olivér	Papp Zsófia
Bocskor Petra	Horváth Júlia	Pénzes Roland
Borbély László Benedek	Horváth Ákos	Pinczés Réka
Csalló János	Horváth Máté	Szabó Ramóna Andrea
Cserjési Kristóf Jenő	Horváth Szandra Viktória	Takács Bence
Egyed Áron	Kuti Barnabás	Takács Dávid
Elekes Júlia	Lovonyák Adrián	Tóth András
Farsang Luca Orsolya	Molnár Dóra	Vaski Violetta
	Molnár-Dala Dalma	

8. osztály

Osztályfőnök: Pálovicsné Tuszó Katalin

Pótosztályfőnök: Pálovics Róbert

Bocskor Barnabás
 Boronyák Péter
 Büki Bettina
 Csaba Viktor
 Cseh Kristóf Balázs
 Csordás Gergely Tamás
Dávid Bence
 Deák Ferenc Gergely
 Domján Júlia
 Domokos Fanni
 Gelencsér Milán
 Gyenese Vivien

Gyöne Márk
 Hadnagy Virág Vivien
 Hajdu Dániel
 Horváth Benedek
 Horváth Dániel
 Kiss Valentin Péter
Kollarics Sándor
 Kondákor Anna
 Kovács Judit Veronika
 Kustán Réka
 Mázsa Richárd
 Molnár Bálint

Molnár Sára
 Müller Eszter Mercedes
 Nagy Bálint
 Pesti Laura
 Rech Attila Ádám
 Salamon Dániel
 Sebestyén Zsombor
 Séfer Alexandra Adél
 Szép Gergely
 Szöllős Éva
 Takács Zsanett
 Tornósy Szilárd

9. N osztály

Osztályfőnök: Juhász Ildikó

Aladi Zóra
 Bakó Júlia
 Beledi Balázs
 Bende Lilla
 Böröcz Borbála
 Czett Gergely
 Dormán Péter
 Füzi Bence
 Gellén Veronika
 Gergály Gyula
 Gombos Eszter
 Gombos Kinga

Herbert Evelyn
 Horváth Réka
 Jámbor Erzsébet
 Király Kristóf
 Kollár Olivér
 Komáromi Adrián
 Kovács Kristóf
 Kristóf Gábor
 Merényi Mercédesz
 Nagy Máté Miklós
 Németh Szilárd

Papp Tamás
 Papp Tibor
 Pelikán Dániel
 Pethó Samu Attila
Radics Dorottya
 Regényi Fanni Anna
 Szép Barbara
Takács Péter
 Varga Ákos
 Vas Viktória
 Vissi Borbála
 Wagner Péter Csaba

9. A osztály

Osztályfőnök: Gyimesi Márton

Pótosztályfőnök: Karvalits Levente

Andrasek Evelin
 Baán Csenge
 Borsodi Balázs
 Borsos Dávid
 Epelley Nóra
 Farkas Anita
 Füredi Balázs
 Gazsi Bence
 Gerencsér Ádám
 Haszilló Máté
 Horváth Bence

Horváth Dóra
 Józsa Tamás
Jung Dániel
Kiss András
 Kiss Barnabás
 Kovács Diána
 Kovács Lidia
Kovács Patrik
 Ledneczki Lilla
 Lugosi Bence
 Mikolay Réka
Pácsonyi Márton

Pék Krisztina
 Péter Bence
 Rischt Attila
 Rozs József
 Száraz Mihály
 Tóth Rebeka
 Tötiván Ádám
 Varga Alexandra
 Vértes Viola
 Vincze Martin
 Zelenka Júlia

9. B osztály

Osztályfőnök: Pethő Attila

Pótosztályfőnök: Beviz Zsófia

Bálint Anita
 Bicsérdi Katalin
 Bogatin Bence
 Borsos Anna
 Bubics Benedek
 csanádi Bettina
Csordás Anna Rita
 Farkas Dzsenifer
 Gazsi Zsófia
 Geiger Bianka
 Hajdu Anna
 Harcz Viktória

Horváth Dávid
 Horváth Júlia
 Horváth Réka
 Hujber Lilla
 Illés Ádám
 Jagicza Eszter
 Juhász Noémi
 Kajos Dorka
 Karát Eszter
 Kerese Lilla
 Kertész Nikolett
 Király Barnabás

Kovács Boglárka
 Némethy Zsófia
 Osbáth Evelin
 Pais Kálmán
 Porpáczy Gergő
 Rosta Bianka
 Salamon Szilvia
Szekeres Dániel
 Szilágyi Dániel
 Tompos Gréta
 Varga Bence
 Varga Petra

10. A osztály

Emelt szintű matematika

Osztályfőnök: Szőke Károly

Pótosztályfőnök: Gyimesi Márton

Bakos Gábor
 Boros László
 Csiszár Richárd
 Csondor Bálint
 Czilli Richard
 Deé Flórián
 Dobos Fruzsina
 Egyed Máté
 Ferkócza János
Filinger Zsófia Klára
 Gáspár Gábor
 Góth Roland

Gulyás Balázs
 Horváth Bence
 Horváth Bianka
 Horváth Dániel
 Horváth Domokos
Horváth Vivien
 Kertész István
 Kónya Máté
 Kovács Ádám
 Ledneczki Márton
 Makk Csilla
 Mózer Kitti

Paksa Tamás
 Pereszlai Csongor
 Sárközi Álmos Előd
 Simon Zsófia
 Szabó Zoltán
 Szekercés Ivett
 Széll Norbert
 Szlávecz Tamás
 Tavasz Máté László
 Tóth Bálint
 Tóth Péter
 Varga János

10. B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Néz Károly

Pótosztályfőnök: Kocsisné Németh Erika

Bali Krisztina

Balogh Eszter

Beck Laura Júlia

Borsós Kata

Czigli Vivien

Devecz Dóra

Domonkos Tamás

Gaál Anna Erzsébet

Gróssinger Judit

Hári Máté Ferenc

Kámán Petra Anna

Kaszás Gergely

Kintli Borbála

Kocsis Nikoletta

Kónya Rebeka Regina

Kovács Márk

Lendvai Petra

Lengyel Nóra Katalin

Lupkovics Dóra

Nagy Linda Josephine

Némethy Anna

Orbán Nikoletta

Pete Kinga

Petróczi Alexandra

Pungor Dóra Kornélia

Rákos Eszter

Sághegyi Diána

Simon Klaudia

Smalekker Vivien

Sőre Virág

Sreit Nóra Natália

Takács Alíz Ilona

Tornyos Dániel

Tóth Fanni

Tóth-Péter Ágnes

Varga Bence

Vinkovics Dávid

10. N osztály

Osztályfőnök: Székér Gábor

Pótosztályfőnök: Csík Enikő

Bakony Alexa	Gróssinger Olivér	Novák Krisztina Csilla
Balogh Beáta	Haléder Zsuzsanna	Panácz Andrea
Battancs Márton Tamás	Jakab Edina	Paulovics Ágnes
Bencze Vivien	Kiss Gergő	Rác Tamás
Borsos Zsófia	Kovács Katalin Dóra	Rátosi Eszter
Bujtor Bence Márk	Makovecz Ádám	Sándor Sarolta
Csizsár Bálint	Molnár Petra Laura	Simon Kata Luca
Csóka Zita Melinda	Nagy Bernadett	Szabolcs Márton
Dávid Gergely	Nagy Boglárka	Takács Dóra
Doma Péter	Nagy Tamás	Törőcsik Krisztina
Doma Tamás	Németh Attila	Vissi Barnabás
Ferencz Boglárka	Németh Júlia Nóra	Zorn Antal

11. A osztály

Emelt szintű matematika

Osztályfőnök: Orbán Edit

Pótosztályfőnök: Bajnóczy Zoltán

Balogh Tamás

Berei József
 Fazekas Anett
 Gáspár Balázs
 Geráth Júlia
 Hajdu István
 Havlik Marcell
 Havlik Tamás
 Hegyi Anett
 Horváth Gábor

Istenes Márk
 Kiss Csaba
 Kiss Gergely
 Kodela Péter
 Kovács Márk
 Molnár Mónika
 Ölvedi Balázs
 Pácsenyi Imre
 Papp Dávid
 Salamon Sándor
 Sándor Tamás

Simon Bertalan
 Stancsics Martin
 Szalai Kitti
 Székér Imre
 Szőke Péter
 Takács Orsolya
 Tarsoly Gergely
 Tóth Adrienn
 Tóth Tamás
 Tüske Zsolt

11. B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Lőrincz István

Benkő Claudia Ágota

Bíró Bálint

Borbély Bianka

Büki Alexandra

Farsang Zsófia

Foga Cecília

Gécsek Marcell Dávid

Gróf Szabina

Gyöngy Sára

Gyuricska Bernadett

Gyutai Csenge Erzsébet

Hári Bettina

Heiner Vivien

Horváth Renáta

Horváth Zsfia

Istenes Melinda

Kerkai Vivien

Kiss Petra

Kovács Anikó

Könyves Nikolett

Kucséber Violetta

Mónok Júlia

Németh Klára

Orosz Péter

Pais Patrícia Lilla

Porpáczy Laura

Ragán Dániel

Reidinger Nikolett

Seruga Kármén

Sipos Mária

Soós Gergő

Szalay Borbála

Takács Anna

Vajda Sára

Zalai Eszter

11. C osztály
AJTP

Osztályfőnök: Simonné Bertók Éva

Bedó István
Csik Zsófia
Hajba Krisztina
Halász Adrienn
Horváth Noémi
Horváth Viktória
Kozma Diána

Kulcsár László
Nagy Kármén Fruzsina
Németh Andrea
Németh Katalin
Pálfi Dániel
Raduly Zsaklin
Rónai Roland

Szabó József
Szánti József
Szloszjár Valéria
Szűcs József
Vig Szabina
Volner Andrea
Zaicz Boglárka

11. N osztály

Osztályfőnök: Oláhné Szigyártó Mária

Pótosztályfőnök: Szőke Károly

Agg Lili
 Ádám Teodóra
 Baki Noémi
 Bartal Áron
 Bubics Johanna
 Dömötör Krisztián
Erős Zsófia
 Farkas Ferenc Balázs
 Fehér András
 Gerencsér András
 Hegyi Petra
 Horváth Mónika

Horváth Roland
 Huszár Mátyás
 Kaczor Zsanett
 Kelemen Zsófia
 Kugler Barnabás
Kustán Hariklia
 Lőrincz Annamária
 Lőrincz Nanetta
 Markó Dorottya
 Marx Nóra
Mihálka Éva Zsuzsanna
 Németh Alexandra
Németh Beatrix

Németh Bence
 Németh Nóra
Pálovics Péter
 Radics Nóra
 Simon Marcell
 Somogyi Ferenc
 Szabó Fruzsina
 Székely Csilla
 Tóth Anna
 Varga Dóra
 Vass Zsófia Mária
 Vlahovics Valéria

12. B osztály

Emelt szintű angol–német

Agg Dorottya
 Antics Éva
 Bóbics Renáta
 Bogár Tünde
 Borsodi Blanka
 Czigola Alexandra
 Dobos Denisz
 Dormán Katalin
 Doszpoth Kitti
 Dömötör Dávid
Düh Adrienn
 Fiszter Ágnes

Osztályfőnök: Szűcsné Jóna Ágota

Pótosztályfőnök: Juhász Tibor

Gallai Krisztina
Goldfinger Klaudia
 Gyuranecz Réka
Halász Judit
 Halász Lilla Katinka
 Herkli Marcell Zsombor
 Horváth Hajnalka
 Kelemen Zsuzsanna
 Klesch Dávid Barnabás
 Koronczai Krisztina
 Kovács Blanka

Molnár Zsófia
 Németh László
 Pádár Zsófia Titanilla
 Porkoláb Sándor
 Ruzsits Virág Veronika
 Simon Izabella
 Stomfai Bianka
 Szeglety Dániel
Targya Veronika
 Török Marcell
Varga Cecília Zita
 Varga Veronika

12. A osztály <i>Emelt szintű matematika</i>	Osztályfőnök: Tölgyesné Kovács Katalin <i>Pótosztályfőnök: Kovács Tibor</i>	
Andris Veronika	Jánoki Tamás	Pánger Norbert
Balogh Dániel	Kása Zoltán Ádám	Pongrácz Szabocs Bálint
Bor Jenő András	Kerékgyártó Zsófia Judit	Rohonczi Ákos
Czigány Bálint	Kiss Janka	Ruszin Anna
Czobor Norbert	Kiss Péter	Ruzsics Bianka
Cserjési Szilárd Gábor	Lukács Richárd	Sáfár Kinga
Fuisz Márton	Major Krisztián	Schranecz Mónika Barbara
Fülöp Gábor Viktor	Malasics Ágnes	Somogyi Andrea
Hajba Richárd	Németh Balázs	Szabó János
Hantos Dániel Ferenc	Osbáth Kristóf Máté	Szücs Renáta
Hardi Tamás	Pais Gergely	Tóth Réka
Horváth Petra		Vajda Ildikó

12. C osztály <i>AJTP</i>	Osztályfőnök: Gombás Szilvia <i>Pótosztályfőnök: Juhász Tibor</i>	
Auer Alexandra	Kerpács Anita	Rákos István Balázs
Balogh Beáta	Kovács Alex Zsolt	Sárközi Őszike Ágacska
Csárdi Klaudia	Legény Sándor	Sebők Dávid
Egerszegi Barbara	Móricz Roland	Szántó László
Járfás Tamás Tibor	Németh Veronika	Tóth Andrea
Kercsmár Anita	Orbán Erik	Végh Balázs
	Plótár Beáta Anikó	

12. N osztály	Osztályfőnök: Farkasné Perlaki Edit	
Bálint Bianka Boglárka	Gombos Ákos	Pecsics Tibor
Bedő Janka	Hamar Bálint Dániel	Péterfi Barbara
Bokányi Eszter	Hencz Ádám Tamás	Plesz Dóra
Boros Evelin	Horváth Péter	Salameh Ziad
Csizmadia Dorina	Jász Péter	Salamon Bálint
Csontos Szabolcs	Kovács Máté	Simon Alexandra
Englert Péter	Lajtai Gergő	Szabó Márton
Farkas Zsuzsanna	Marx András	Szalczér Szilvia
Felföldi Máttyás	Mészáros Anna Lilla	Varga Zsófia
Fendrik Anna	Molnár Patrícia	Vas Klaudia
Gergye Ákos	Molnár Tímea	Zsupanek Alexandra

13. B osztály	Osztályfőnök: Monok Zoltán	
<i>Emelt szintű angol–német</i>	<i>Pótosztályfőnök: Marosiné Kohut Gyöngyi</i>	
Apró Anna	Horváth Petra	Pass Orsolya
Balla Eszter	Jámbor Aliz Laura	Pataki Ágnes
Béres Zsófia	Kenesei Orsolya Zsófia	Pethő István
Bognár Veronika	Kiss Eszter	Rákos Szabolcs
Csiszár Ágnes	Kontler Zsófia	Ruisz Kamilla Mária
Gáti Mercédesz	Kustán Anikó	Salamon Adrienn
Gelencsér Dóra	Magyar András	Saska Bálint
Hári Judit	Nagy Márk	Szermjagin Vivien
Horváth Ágnes	Nagy Réka	Szűcs Zsófia
Horváth Borbála Rebeka	Paksa Diána	Tóth Lilla
Horváth Nikoletta	Parázs Nóra	Vagdal Éva

A 2009/2010. tanévre felvett nyolcévfolyamos gimnáziumi tanulóink

5. osztály		
Bakos Barbara	Kocsis Endre Kende	Németh Gábor
Berta Bernadett	Koltai Balázs	Ronga Adrienn
Bogár Bence Péter	Kovács Adél	Ruzsa Ruben
Boncz Barnabás	Kovács Péter Tamás	Szabó Krisztián
Csapó Dániel	Kovács Szilárd Lóránd	Szalczér Szilárd Lajos
Dávid Dominik	Kovács Ábel	Szekér Boglárka
Doffkay Réka	Krizsán Janka Boglárka	Tibola Dániel
Filinger Rozanna	Kulcsár Milán	Tóth Márk Andor
Harmath Lilla Édua	Kustán Bertalan	Tóth Virág
Horváth Bánk Bendegúz	Molnár Martina	Ujj Péter
Horváth Marcell Dániel	Nagy Bianka	Vadvári Virág
Horváth Mirabel Virág	Németh Fanni	Varga Virág

A nyelvi előkészítő évfolyamra felvett tanulóink

9. A osztály

Nyelvi előkészítő osztály (emelt szintű matematika)

Ánik Gergő	Horváth Bálint	Miszori Dávid
Balázs Bence	Hunyadi Valter	Oláh Patrícia
Bertók Ádám	Jankovics Eszter	Orbán Dávid
Dóra Gábor	Kaisz Dominik	Ott Erzsébet
Egyed Bálint	Kámán Balázs	Schrettner Attila
Gáspár Vilmos	Koplár Petra	Szablics Roland
Gazdag Fanni	Lóránt Zoltán	Szente Tamás
Győrffy Ádám	Lovas Viktória Zsuzsanna	Takács Piroska
Havlik Károly	Lőrincz Bernadett Petra	Vizsy Violetta
Héder Zoltán	Lukács Bálint	Zalavári Bálint
	Marton Dániel	

9. B osztály

Nyelvi előkészítő osztály (emelt szintű angol–német)

Ágh Nikolett	Farkas Viktor	Márton Laura
Antal Dóra	Farsang Máté	Molnár Gergő
Bakos Bence Gellért	Horváth Brigitta	Mónok Eszter
Balla Júlia	Horváth Zsófia	Paál Barnabás
Barna Erika	Kintli Dóra	Purger Nóra
Berecz Dániel	Kiss Anna Sára	Salamon Miranda
Bertók Fanni	Kiss Regina	Szakony Dorina
Boronyák Evelin	Kostyál Gergely	Takács Amarilla
Czigány Máté	Kovács Anna Livia	Takács Anita
Czirkl Zsófia	Lupkovics Bálint	Vörös Éva
Déri Luca	Major Gellért	Zubor Ármin

Statisztikai adatok

1. Létszámalakulás

<i>Évfolyam:</i>	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	<i>összesen:</i>
Beiratkozott:	36	36	37	36	105	109	125	122	36	642
Kimaradt/Érkezett:	–	–	–	–	–	–	1	–	–	1
Tanév végi létszám:	36	36	37	36	105	109	124	122	36	641
Ebből fiú:	24	18	18	22	49	50	48	55	6	290
leány:	12	18	19	14	56	59	76	67	30	351

2. Tanulmányi eredmények:

Az iskola tanulmányi átlaga: 4,42

Az egyes tantárgyak eredményei

Magyar irodalom (dráma):	4,47	Földrajz:	4,29
Magyar nyelv:	4,55	Természetismeret (egészségtan):	4,61
Emberismeret és etika:	4,36	Ének-zene:	4,66
Bevezetés a filozófiába:	4,55	Rajz és vizuális kultúra:	4,74
Tört. és állampolg. ismeretek:	4,66	Testnevelés és sport:	4,72
Angol nyelv:	4,59	Informatika:	4,54
Német nyelv:	4,35	Technika és életvitel:	4,79
Francia nyelv:	4,54	Etika:	4,67
Matematika:	4,07	Médiaismeret:	5,00
Fizika:	3,70	Művészetek:	4,87
Kémia:	3,86	Humán blokk	4,67
Biológia és egészségtan:	4,06	Reál blokk	4,07
Bukások: 1–2 tárgyból:	4		
több tárgyból:	–		
összesen:	4		

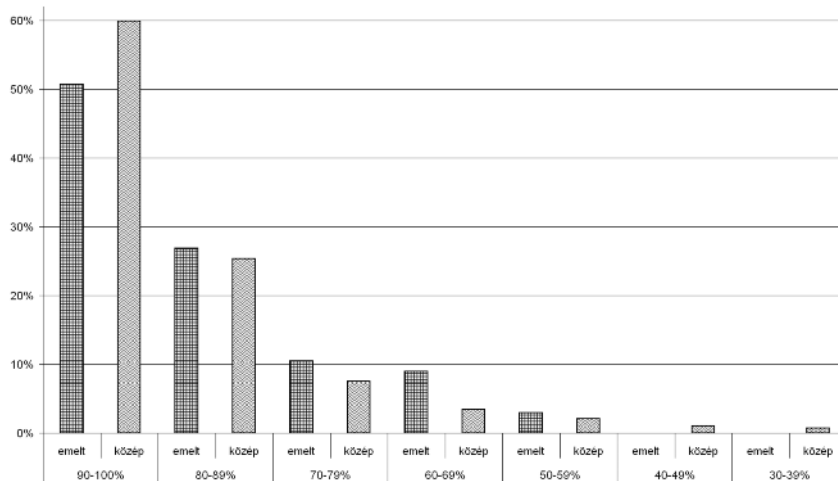
Az érettségi vizsga eredményei

<i>Tantárgy</i>	<i>jeles</i>	<i>jó</i>	<i>közepes</i>	<i>elégséges</i>	<i>elégtelen</i>	<i>összesen</i>
Magyar nyelv és irodalom	56	9	3	1	–	69
Történelem	64	2	2	1	–	69
Angol nyelv	53	2	–	–	–	55
Német nyelv	37	2	–	–	–	39
Francia nyelv	10	1	–	–	–	11
Matematika	49	16	4	–	–	69

<i>Tantárgy</i>	<i>jeles</i>	<i>jó</i>	<i>közepes</i>	<i>elégéses</i>	<i>elégtelen</i>	<i>összesen</i>
Fizika	7	–	–	–	–	7
Kémia	4	1	–	–	–	5
Biológia	13	–	–	–	–	13
Földrajz	3	–	–	–	–	3
Informatika	7	1	–	–	–	8
Ének-zene	4	–	–	–	–	4
Rajz és vizuális kultúra	2	–	–	–	–	2
Testnevelés	4	–	–	–	–	4

Az érettségizők teljesítménye szintenként

Tantárgyak	Mentesség	Vizsgázók száma (emelt szinten)	Átlagteljesítmény (%)	Átlageredmény	Vizsgázók száma (középszinten)	Átlagteljesítmény (%)	Átlageredmény
Angol nyelv	2	8	83,70	4,90	46	92,46	4,98
Biológia	–	6	73,83	5,00	7	88,71	5,00
Ének-zene	–	–	–	–	4	91,0	5,00
Fizika	–	5	94,00	5,00	2	85,00	5,00
Földrajz	–	1	74,00	5,00	2	94,00	5,00
Francia nyelv	–	2	61,00	4,50	9	96,00	5,00
Informatika	1	1	94,50	5,00	7	87,14	4,86
Kémia	–	2	88,00	5,00	3	79,67	4,67
Magyar nyelv és irodalom	2	–	100,00	5,00	67	84,58	4,73
Matematika	–	4	86,00	5,00	65	84,84	4,63
Német nyelv	2	14	93,44	5,00	22	92,09	4,91
Rajz és vizuális kultúra	–	–	–	–	2	87,50	5,00
Testnevelés	–	–	–	–	4	89,50	5,00
Történelem	–	13	88,00	5,00	56	87,59	4,84
Összesen	7	56	87,11	4,97	296	87,71	4,81

Az érettségi eredmények eloszlása emelt és középszinten

Kitűnően érettségizett tanulóink:

Bálint Bianka Boglárka 12. N, Bokányi Eszter 12. N, Boros Evelin 12. N, Csizmadia Dorina 12. N, Englert Péter 12. N, Farkas Zsuzsa 12. N, Fendrik Anna 12. N, Gombos Ákos 12. N, Hamar Bálint Dániel 12. N, Hencz Ádám Tamás 12. N, Lajtai Gergő 12. N, Marx András 12. N, Mészáros Anna Lilla 12. N, Molnár Patrícia 12. N, Péterfi Barbara 12. N, Plesz Dóra 12. N, Salamon Bálint 12. N, Simon Alexandra 12. N, Szalczser Szilvia 12. N, Varga Zsófia 12. N, Vas Klaudia 12. N, Zsupanek Alexandra 12. N, Balla Eszter 13. B, Csiszár Ágnes 13. B, Gelencsér Dóra 13. B, Hári Judit 13. B, Horváth Ágnes 13. B, Horváth Nikoletta 13. B, Horváth Petra 13. B, Jámbor Aliz Laura 13. B, Kiss Eszter 13. B, Kontler Zsófia 13. B, Kustán Anikó 13. B, Nagy Márk 13. B, Paksa Diána 13. B, Parázs Nóra 13. B, Pataki Ágnes 13. B, Rákos Szabolcs 13. B, Ruisz Kamilla Mária 13. B, Salamon Adrienn 13. B, Vagdal Éva 13. B

Németh László igazgatóhelyettes

Felnőttoktatás

A 2008/2009-es tanévben tovább csökkent az érdeklődés a levelező oktatás iránt, ezért nem tudtunk osztályt indítani a 9. évfolyamon. Az induló három osztályban a létszám 84 fő volt. A tanulók létszámát növelte, hogy a Kőlcsey Ferenc Gimnázium megszüntette levelező tagozatát, és hallgatók jelentős része hozzánk iratkozott be a 11. és 12. osztályba.

A tanév másik problémáját a jelentős mértékű lemorzsolódás okozta, de az idén már a másik iskolába történő távozás is megjelent mint jelenség, holott ez eddig nem volt jellemző a tagozatunkra. Azzal kellett szembesülnünk, hogy a munkahelyek megtartása iránti jogos igény tovább növeli a kimaradás esélyeit. A munkáltatók nem szívesen engedik el dolgozóikat munkaidőben az iskolai órákra, és ők ezáltal hátrányba kerülnek a tanulás során. Sokszor állítják őket válaszütt elé. Ilyenkor két fontos dolog közül kell a levelezős tanulóknak választani, munkahely vagy iskola. Sajnos, a megélhetési gondok miatt, az utóbbi kisebb súllyal esik latba a döntésük meghozatalakor. Sok az évközi hiányzás, és emiatt sokan már a félévi vizsgák előtt kimaradtak.

Az idegen nyelv tanulása továbbra is sok gondot okoz a tanulóknak. A 2008/2009-es tanévben még nem volt kötelező idegen nyelvből érettségizni, így az idén is csak azok választották érettségi tárgyként, akik eredményesen fel tudtak készülni belőle. Az informatika továbbra is változó eredményeket produkál. Ennek a tárgynak a tanulását nehezíti, hogy a tanulók jelentős részének nincs lehetősége az otthoni gyakorlásra. Gondot jelent a természettudományos tantárgyak rendkívül alacsony óraszámja is. Ezeket a tantárgyakat magyarázat nélkül, otthon, egyedül nem képesek a tanulók megtanulni. A kísérletezést igénylő tantárgyak (fizika és kémia) szerepe fokozatosan csökken az érettségire jelentkezők körében. Az alacsony tantárgyi óraszámok, a tanulók rendszertelen iskolába járása egyre jobban megnehezíti a tanítás és a tanulás feltételeit. Tantárgyi bukások száma a 2008/2009-es tanévben összesen 29 volt, ez az adat az elmúlt évihez képest jelentősen nem változott.

A problémák ellenére úgy gondolom, hogy sikeres évet tudhat maga mögött a levelező tagozat. A 10. osztályban 18 fő, a 11. osztályban 15 fő, a 12. osztályban 27 fő kezdte meg az év végi vizsgáit, közülük a 10. osztályban 8 fő, a 11. osztályban 9 fő, a 12. osztályban 3 fő nem tudta teljesíteni valamennyi tantárgyból a követelményeket. Ők augusztusban tehetnek javítóvizsgát. Feltétlenül kiemelendő, hogy az idei tanév végén nem volt matematika tantárgyból bukás a 12. osztályban. Az évenkénti kétszeri beszámoltatási rendszer jó, könnyen hozzászoknak a tanulók és tanárok egyaránt. Az idei beszámolókat is 3 napos írásbeli és 4 napos szóbeli vizsgarenddel tartottuk. Az egyes beszámolóik között megfelelő felkészülési idő (2 hét) állt a tanulók rendelkezésére. Az osztályfőnöki és szaktanári adminisztráció terhei az idei tanévben a tavalyihoz képest nem változtak. Az év végi konferenciák és a bizonyítványosztás között elegendő idő volt az adminisztráció elvégzésére.

A kétszintű érettségi követelményrendszerét egyre jobb eredménnyel alkalmazzuk a tagozaton. Ebben segít az érettségi követelményekhez igazított beszámoltatás. Ez komoly erőpróbát jelent diák és tanár számára egyaránt. Az előre hozott érettségik számának növekedése is azt bizonyítja, hogy jó ezt a módszert alkalmazni, mert hasznos

A 12. levelezős évfolyam a sikeres érettségi után a vizsgabizottság tagjaival

az érettségire készülők számára. A 12. osztályban legfőbb gondot az érettségire való felkészülésben azok a tantárgyak jelentik, amelyeket a 12. osztályban már nem tanítunk (biológia, földrajz). Ezekből a tárgyakból az idei évben is tanórákon kívüli munkával lehetett segíteni a tanulók felkészülését. Az új érettségi rendszer adta lehetőségek egyikeként az idei 12. osztályos tanulók közül 9 fő tett előre hozott érettségét 2008 őszén. A másik újdonság, hogy azok a tanulók is megkezdhatték érettségi vizsgáikat, akik valamely tantárgyból nem feleltek meg az év végi követelményeknek.

Végül néhány statisztikai adat a levelező tagozatról. Az év eleji létszámhoz év közben 3 fő érkezett, közülük 2 fő a 10. osztályba, 1 fő a 11. osztályba. Az év elején a beiratkozottak száma 84 fő volt, év közben érkezett 3 fő, az év végi vizsgáit megkezdte 60 fő. Az év során lemorzsolódott 28 fő, ez az összes tanuló 32,2 %-a. A lemorzsolódás mértéke majdnem megegyezik az előző tanév értékével. A kimaradások okai közé sorolhatjuk a vizsgákról történt igazolatlan távolmaradást, a térítési díj kifizetésének elmaradását és a hiányos felkészülést.

A levelező tagozaton tanítók száma ebben a tanévben 17 fő volt. Helyettesítés egy tanár esetében történt, hosszabb ideig tartó betegsége miatt, sőt még az érettségiztetést is a helyettesítő tanár végezte. Továbbra is A–B heti megosztásban tanítottunk, ez a heti félórás tantárgyak miatt szükséges. Jól bevált a több éve alkalmazott éves menetrend, amit az idei tanévben az írásbeli érettségiket megelőző összevonások ellenére is sikerült teljesíteni, bár kissé feszített tempóban. A tanév zárására 2009. augusztus 25-én, a javító- és osztályozó vizsgák befejeztével kerül sor, ez egyben a következő tanév indításának dátuma is.

	Beiratkozottak száma	Év közben érkezett	Év végén vizsgát tett	Ismételni köteles	Javítóvizsgát tehet
10. osztály	28 fő	2 fő	18 fő	–	8 fő
11. osztály	25 fő	1 fő	15 fő	1 fő	9 fő
12. osztály	31 fő	–	27 fő	–	3 fő

A levelező tagozaton tanító tanárok névsora

Név	Tantárgy	Heti óraszám
Bajnóczy Zoltán	angol nyelv	2,5
Bertók Éva	német nyelv	2,5
Beviz Zsófia	német nyelv	4,5
Csík Enikő	angol nyelv	2,5
Egyedné Krizmanics Ildikó	biológia	1
Gombás Szilvia	magyar nyelv és irodalom	2,5
Hajduné Szabó Ágnes	magyar nyelv és irodalom	2
Halmi László	kémia, osztályfőnök, tagozatvezető	1,5
Juhász Ildikó	magyar nyelv és irodalom	2
Juhász Tibor	informatika	1
Kovács Tibor	matematika, osztályfőnök	2,5
Németh Szilvia	angol nyelv	2
Pethő Attila	fizika	1
Szényi Zoltán	művészeti ismeretek	1,5
Talabérné Piros Hajnalka	történelem, földrajz	2,5
Tóth Mária	matematika, földrajz és osztályfőnök	4

Helyettesítők: dr. Beckné Sallai Anikó történelem a 10. és 11. osztályban, Szényi Zoltán földrajz a 11. osztályban, Monok Zoltán történelem a 12. osztályban.

A levelező tagozatos tanulók névsora

10. osztály	osztályfőnök: Halmi László	
Babainé Szőke Mónika	Dominkó Zoltán	Nagy Krisztina
Babec Zsolt	Farkas Ildikó	Rudolics Krisztián
Bíró László	Gódorné Horváth Anita	Sipos Réka
Bodnár Csaba	Hajgató Nikoletta	Szakál László
Bogdán Barbara	Halász Mária	Tóthné Wendler Éva
Bonczó Andrea	Kámán Judit	Varga Katalin

11. osztály	osztályfőnök: Tóth Mária	
Bognár Gyöngyi	Martinkovics Éva	Takács Kamilla
Dénes Anita	Móricz Éva	Takács Katalin
Dervalics Gyula	Németh Ferencné	Tóthné Nagy Mária
Domján József	Rosta Ádám	Varga Tamás
Gecse Tibor	Szabó Lóránt	Zilahi Erzsébet
12. osztály	osztályfőnök: Kovács Tibor	
Balogh Mátyás	Horváth Marietta	Pestovics Henrietta
Baranyai Gábor	Kancsal Miklós	Rinczki Gyula
Bencsik Andrea	Koltai Ádám	Rózsás Enikő
Bódis Mária	Látrányi Andrea	Somogyi Anita
Boncz József	Liszli Erika	Stankovics Erika
Földi Anita	Luczi Jenőné	Szigethy Gáborné
Fülöp Csilla	Markalné Szabó Renáta	Szili Ervin
Horváth Brigitta	Móricz Szilvia	Tóth Dániel
Horváth Marianna	Nagy Zsuzsanna	Vank Imre

A 12. osztályból 27 fő kezdte meg az érettségi vizsgát, közülük 24 fő tehetett teljes vizsgát, 3 fő csak előre hozott érettségi vizsgát tett. Egy fő kivételével valamennyien sikeresen érettségiztek.

Az érettségi vizsgát követően egy jól szervezett kerti parti keretében vettek búcsút egymástól és tanáraiktól.

Halmi László
tagozatvezető

Kompozíció

Horváth Petra 12. A felvétele

Megtudtuk...

Dr. Szalay Péter (1980. IV. A), az ELTE Természettudományi Kar Szervetlen Kémiai Tanszékének tanszékvezető egyetemi tanára visszaemlékezésében vall pályafutásáról és gimnáziumi emlékeiről.

Nagyobbik lányom idén érettségizett, az ő izgalmai emlékeztettek arra, hogy 29 évvel ezelőtt én is ott izgultam a Zrínyi folyosóján, vártam, hogy sorra kerüljek, majd – talán még nagyobb izgalommal – vártuk az eredményhirdetést. Szinte hihetetlen, hogy jövőre már a 30 éves érettségi találkozóra készülünk!

1980-ban érettségiztem a Zrínyiben, majd az Eötvös Loránd Tudományegyetem vegyész szakára felvételiztem. 1980-ban még másképpen zajlott a felvételi, mint ma. Akkor még az egyetemek hatásköre (és ezzel felelőssége) volt, hogy kit vesznek fel. Központi írásbeli után, mely kémiából és matematikából volt, még két szóbeli vizsgát is kellett tenni kémiából és fizikából, ezt már az ELTE-n! Meg kell mondanom, sokan próbáltak lebeszélni arról, hogy az ELTE-re jelentkezsek: mindösszesen 30 hallgatót vettek fel, s bizony az akkori maximum (20 pont) közelében kellett a sikeres felvételihez teljesíteni. „Származásom” sem sok jót jelentett (édesapám főorvos volt) és egy vidéki gimnázium tanulójaként a híres ELTE-re bejutni bizony elég reménytelennek tűnt. Aztán nyár közepén kiderült, a félelem alaptalan volt, simán bekerültem a 30 felvett közé. Büszkén mondhatom, tanulmányaim alatt sem vallottam szégyent. Amit a Zrínyiben megtanítottak, az bőségesen elegendő volt a helytálláshoz, semmilyen értelemben nem voltam hátrányban a híres budapesti gimnáziumok tanulóival szemben. Ezért nagyon hálás vagyok a gimnáziumnak, volt tanáraimnak. De erről majd később.

Miért éppen a vegyész szakot választottam? Én egy kísérleti osztályba jártam, ahová a város és a környék legjobb matematikus diákjait szedték össze. Magas óraszámú tanultunk matematikát, és az országos versenyeken is igen jó eredményeket értünk el. De nekem a matematika nem volt elég. Alkalmazásai, így a fizikai és a kémia is nagyon érdekelt. Nagypapám gyógyszerész volt, olyan régi vágású patikus, aki nagy precizitással vezette patikáját. Akkor még a mainál sokkal több gyógyszer készült a helyi laboratóriumban, így az áruszállításkor mindig sok gyógyszer érkezett. Ezeket nagypapám mindig gondosan bevizsgálta, hiszen bármilyen hiba életbe kerülhetett. Ezek a vizsgálatok általában fényjelenséggel vagy színnel jártak, így nem csoda, hogy megragadták figyelmemet. A kémia mind a fizikát, mind a matematikát tartalmazza, tehát úgy gon-

dolgoztam, hogy a vegyészettel egyiket sem kell feladnom. Igazam lett. Sőt időközben megtudtam, hogy a molekuláris biológia is egyre inkább a kémiára épül. Bárkinek tehát, aki szereti a természettudományokat, jó szívvel ajánlhatom ezt a szép pályát! Tudomásom szerint az első voltam, aki erre a pályára indult a Zrínyiből, de később, már az ELTE tanáraként, örömmel találkoztam zrínyis diákokkal. Az már természetes volt számomra, hogy mindannyian a jobbak közé tartoztak, könnyen tudták venni az egyetemi akadályokat. Neveket csak azért nem sorolok, nehogy valaki kimaradjon. Ma már más a helyzet. A Zrínyi az ország egyik legjobb gimnáziuma, és bárhol nagy örömmel fogadják az itt végzett diákokat.

A fizika és a matematika iránti vonzalmam az egyetemen az elméleti tárgyak felé terelt, az egykori elméleti kémiai laboratóriumban kezdtem tudományos diákköri munkámat. Itt a molekulák szerkezetének a kvantummechanikán alapuló leírásával foglalkoztak, ebbe a munkába kapcsolódtam be. Negyedéves koromban abban a szerencsében volt részem (ez „mozgalmi” múlt nélkül valóban óriási szerencse volt), hogy elnyertem egy ösztöndíjat, mellyel három hónapot a bécsi egyetemen tölthettem el. Ez az út végképpen meghatározta, hogy „elméleti kémikus” legyek, és mint később kiderült, karrierem épülése szempontjából is nagyon fontos volt.

Végzés után, 1986-ban meghívást kaptam Bécsből, hogy végezzem ott a doktori munkámat. Ehhez persze akkor még itthon is kellett egy állás, az elméleti kémikusok segítettek, és „tudományos ügyintéző” kinevezést kaptam az ELTE elméleti kémiai laboratóriumában. Ezzel elhárult minden akadály, megkaphattam a Bécsbe utazáshoz szükséges kiutazási engedélyt. Bizony Bécsben sokkal inkább vidékinek éreztem magam, mint annak idején Zalaegerszegről jövet Budapesten. A lehetőségek összehasonlíthatatlanok voltak az otthoniakkal, meg kellett ismerkednem a számítógépek használatával. 1989-ben szereztem meg a doktori fokozatot (doctor rerum naturalium), melyet a taláros rektor és dékánok adtak át a bécsi egyetem patinás főépületében. Nagy élmény volt.

A Bécsben szerzett doktori címmel természetesen megnyílt előttem a világ. De 1989 egy rendkívüli év volt, óriási politikai változások kezdődtek Magyarországon is. Így feleségemmel (időközben megnősültem) lelkesen tértünk haza, pedig elég rossz körülmények vártak itthon bennünket, különösen a lakhatás terén. De jöttünk, mert úgy gondoltuk, hogy itt kell lennünk, és a kint gyűjtött tudást az itthoni új világ felépítésére kell fordítani. Anyagi megfontolások nem játszottak szerepet, hiszen akkor természetesnek tűnt, hogy 10–15 év múlva megközelíthetjük a nyugati színvonalat, az irány egyértelmű volt. Most, 20 évvel később, szomorú látni, hogy valami elromlott, és ismét csak abban bízhatunk, 10-15 év múlva megközelíthetjük a nyugati színvonalat.

Egy évvel hazaérkezésünk után született Réka lányunk. Itthon nagy szeretettel fogadtak kollégáim, hamarosan tanársegédi, majd adjunktusi kinevezést kaptam. A kinti tapasztalatok alapján igyekeztünk megteremteni az elméleti kémiai kutatásokhoz elengedhetetlen számítógépes hátteret. PC-ken próbáltunk UNIX operációs rendszert installálni, szereztünk pénzt az ország első RISC processzoros IBM számítógépére, és kiépítettünk egy telefonos kapcsolatot Béccsel. Ezen keresztül sikerült az akkori internetre kapcsolódnunk. Közben tanítani is kezdtem, melyet nagy élvezettel csináltam.

1991-ben ismét felkerekedtünk, és egy meghívásnak eleget téve két évre Gainesville-be (USA) költöztünk, ahol a floridai egyetem híres „Quantum Theory Project”-

jében dolgozhattam. Talán életünk legnyugodtabb évei voltak ezek! Élveztem a munkámat, élveztük az egész éves „nyarat” és kislányunk cseperedését. Itt sikerült kidolgoznom egy módszert a molekulák elektronszerkezetének leírására, mellyel szakmámban elismertséget szereztem.

1993-ban tértünk haza, és egy évvel hazaérkezésünk után született Ákos fiunk. A kint végzett munka alapján ekkor neveztek ki egyetemi docensnek. Ez óriási megtiszteltetést jelentett, hiszen még csak 32 éves voltam. Itthon sokat javultak a lehetőségek, az első demokratikus kormány sokat költött az egyetemek infrastruktúrájára. Sikerült beszerezni egy IBM SP2-es parallel számítógépet, mely az első ilyen volt Münchentől keletre. Ha nem is értük el a nyugati szintet, de egy kis kitartással versenyképesek voltunk nyugati kollégáinkkal szemben is. Ennek köszönhető, hogy ezek az évek számítottak eddigi karrierem legtermékenyebb éveinek, rengeteg meghívást kaptam külföldi konferenciákra is.

Aztán 1996-ban ismét összeszedelőzködtünk, és Mainzba (Németország) költöztünk másfél évre, ahol egy korábbi floridai kollégámat akkor nevezték ki professzorrá. Vele dolgoztunk, és segítettem neki kutatócsoportja kiépítésében. A munka jól haladt, több, azóta is használható eredményt értünk el.

1997-ben tértünk haza, és egy év múlva született Kinga lányunk. (Hm, mintha ilyen mondat már szerepelt volna ebben a beszámolóban...). 1999-ben megszereztem az MTA doktora címet, majd az ELTE-n a habilitációt is, és így már csak anyagi akadálya volt, hogy egyetemi tanárrá nevezzenek ki. Végül 2003-ban ez is sikerült.

Még ebben az évben ismét az USA felé vettük az irányt. Ez alkalommal Texas államban, Austinban töltöttünk el 10 hónapot egy Fulbright-ösztöndíjjal. Három gyermekünk iskolába járhatott ott, így jól megismerhették az ottani iskolások életét, és nagyon jó angol nyelvtudásra tettek szert. 2004-ben tértünk haza. Egy év múlva született Bontond fiunk. (Ez már tényleg az utolsó ebből a mondatból!)

2005-ben ismét nehéz évek következtek a felsőoktatásban (is). Rögtön az év elején jelentős elbocsátás történt az ELTE-n, amely közeli kollégáimat is érintette. Sokunk számára világossá vált, hogy szerkezetében is meg kell újuljon az egyetem, ha tovább akar élni. Ezért pályáztam 2005-ben a Kémiai Intézet igazgatói tisztségére, amelyet el is nyertem. A státuszában éppen megújuló intézet (szervezetileg a tanszékek önállósága megszűnt, az ezeket összefogó szervezethez került a pénzügyi és személyzeti irányítás) teljes átszervezésébe kezdtünk. A korábbi nyolc tanszékből négyet hoztunk létre, központosítottuk az oktatás szervezését, az adminisztrációt. A kutatás területén viszont még nagyobb önállóságot adtunk az egyes kutatóknak és az általuk létrehozott laboratóriumoknak. Ez volt továbbá a bolognai oktatási formák bevezetésének ideje. Nem voltunk túl lelkesek, de ezt a feladatot is három éves megbízatásom alatt kellett elvégezni. Mivel egyre csökkent a hozzánk érkező diákok felkészültsége, kampányt indítottunk a természettudományos oktatás népszerűsítésére. (Talán ennyi reklám megengedett: a www.chem.elte.hu/pr honlapról bárki tájékozódhat programjainkról.) E három évben nagyon kevés idő jutott a kutatásra, ezért a ciklus lejártakor nem pályáztam meg újra az igazgatói posztot, szerencsére utódom folytatja a megkezdett utat. Azért nem maradtam teljesen feladat nélkül, jelenleg a Szervetlen Kémiai Tanszék tanszékvezetői tisztét látom el.

Az, hogy ilyen sikeres pályát futottam be, elsősorban szüleimnek és iskoláimnak köszönhetem. Ezek között is legmeghatározóbb szerepe a Zrínyinek volt, és ezért nagyon hálás vagyok egykori tanárainak. Szakmai tudásomat elsősorban Vajda István (matematika) és Halmi László (kémia) tanár úrnak köszönhetem. Hihetetlen volt az a matematikai műhely, amelyben részt vettünk. Az egyetemi matematikai tananyag elsajátítása már gyerekjáték volt ezután. Szerintem az is példa nélküli, de legalábbis kiemelkedő, hogy az egyik évben heten jutottunk osztályunkból az OKTV második fordulójába! Halmi tanár úr laborjában már sokkal árvaiban, társak nélkül készültünk az OKTV-re, de örömmel figyeltem, hogy hány követőm lett, és milyen szép eredményeket értek el a tanár úr tanítványai az azóta eltelt évek során. A „szakmai” tudáson túl nagyon fontosnak, ha nem éppen a legfontosabbnak gondolom többi tanárom szerepét, akik megtanítottak a humán tudományok szeretetére is, és így teljes embert neveltek belőlünk. Közülük Gódor Győző tanár urat, osztályfőnökünket, emelném ki. Hihetetlen egyéniség volt ő, akitől haza- és természetszeretet, társaink megbecsülését tanultuk meg.

Nagyon szerencsésnek érzem magam, hogy ilyen csodálatos gimnáziumba járhattam. A tanároknak kívánom, hogy a romló körülmények ellenére fenn tudják tartani az oktatás ilyen magas szintjét. A diákoknak pedig azt kívánom, hogy értsék meg a tudás fontosságát, és a mai társadalom által kínált sokféle „lehetőség” ne tántorítsa el őket a tanulástól.

Budapest, 2009. június

Szalay Péter

Kárász Péter (1992. IV. A) a Budapesti Műszaki Főiskola Neumann János Informatikai Karának oktatója ez évben szerezte doktorátusát, és várományosa a köztársasági aranygyűrűnek.

Rövid életrajz

Az érettségi vizsga után tanulmányait az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Karának matematika–fizika–angol kétnyelvű tanárszakán folytatta. Közben, az angol kétnyelvű tanárképzés részeként, egy évig az angliai Kent College Canterbury oktatója volt. Szakdolgozatát absztrakt algebrából, formális hatványsorok témaköréből írta. Később általános informatikusi oklevelet is szerzett. Angol nyelvből felsőfokú, spanyol és orosz nyelvből középfokú nyelvvizsgával rendelkezik.

Általános és középiskolai, érettségi bizonyítványában minden érdemjegye jeles. Az egyetemi, majd a doktori képzésben folytatott tanulmányait minden szemeszterben valamennyi tárgyból jelesre értékelték; kitüntetéses diplomával végzett. Munkája mellett felvételt nyert az ELTE TTK doktori képzésére, az *operációkutatás, alkalmazott matematika, statisztika* programra. Kutatási témája egy bonyolult, ciklikus várakozási idejű, ún. relatív prioritásos tömegkiszolgálási rendszer matematikai leírása, egyensúlyi felté-

telének meghatározása és szimulációja bizonyos folytonos és diszkrét kiszolgálási idő eloszlások esetén. Doktori szigorlatot *számítógépi grafika* főtárgyból, *tömegkiszolgálási rendszerek* illetve *információelmélet és kódolás* melléktárgyakból tett. Értekezésének címe *Ciklikus várakozási idejű és vakációs tömegkiszolgálási rendszerek vizsgálata*, amelynek nyilvános vitájára 2009. május 12-én került sor. A doktori fokozat megszerzésének eljárása során mindhárom szigorlati tárgyának valamint az értekezés nyilvános vitájának minősítése *summa cum laude*.

Szakmai munkásságát több kitüntetéssel ismerték el. Gimnáziumunkban 1992-ben neki ítelték az iskola legrangosabb elismerését, a *Zrínyi-émlékérmét*. Az ELTE TTK-n köztársasági ösztöndíjban részesült és 1995-96-ban elnyerte a *Kar Kiváló Hallgatója* címet. Munkahelyén, a BMF-án 2004-ben *rektori dicséretet* kapott, valamint az *Év Fiatal Kutatója* lett. A köztársasági elnök úr *Promotio sub auspiciis praesidentis Rei Publicae (köztársasági aranygyűrű)* kitüntetéssel fogja a közeljövőben doktorrá avatni.

Az egyetemi tanulmányok után a Kandó Kálmán Műszaki Főiskolán, a későbbi Budapesti Műszaki Főiskola Neumann János Informatikai Karán helyezkedett el, ahol ma is dolgozik. Tudományos munkásságát több nemzetközi (köztük amerikai, ukrán stb.) tudományos folyóiratban megjelent cikk, valamint számos nemzetközi (köztük németországi, lettországi, oroszországi stb.) konferencia kiadványában megjelent közlemény jelzi. A főiskolán két tankönyv fűződik nevéhez: Schmidt Edittel közösen *Operációkutatás* című jegyzetet, illetve több társszerzővel együttműködve *Diszkrét matematika példatárt* jelentetett meg.

Munkahelyén több éve felelőse és előadója a *diszkrét matematika és lineáris algebra* és az *operációkutatás* tárgyának. Ezek tantervének kidolgozásában is részt vett. A most indult mérnökinformatikus mesterképzésben is oktat, az *optimumszámítási módszerek* tárgy előadója. Szintén előadója és részben kidolgozója a *valós idejű 3D grafika* című választható kurzusnak. Oktatói munkája részeként tízedik éve készíti fel hallgatóit a Főiskolák Hajós György Matematika Versenyére, ahol tanítványai az idén hatodik alkalommal nyerték el a győztes csapatnak járó vándorserleget. Közéleti tevékenysége kapcsán a BMF NIK Kari Tanácsának harmadik, hároméves ciklusra újraválasztott tagja. Felkérést kapott a *Mathematical Reviews* referáló folyóirattól a referálói munkában való részvételre.

Kárász Péter személyes vallomása gimnáziumi emlékeiről

Az őszi nap csak gyengén sütött, amikor általános iskolai osztálytársammal és édesanyjával délután gyalogoltunk az utcán. A gimnázium által általános iskolásoknak szervezett, Csizsár Mária tanárnő által vezetett, városi matematika szakkörre érkeztünk. Később ez lett minden szerda délutáni programunk három éven keresztül. Hatodik osztályosok voltunk, 1985 szeptemberét írjuk, ám majd negyedszázad távlatából is élénken él bennem az az élmény, ahogy első alkalommal végiglépdeltünk a kopott lépcsőfokokon. Délután volt. Úgy éreztem, hogy a hűvösség és az üresség egy kissé barátságatlanul fogadja az izgatott kisiskolásokat. Persze nem tartott sokáig a ridegség érzése, fokozatosan átváltott tisztelettel vegyes csodálattá mialatt felértünk a második emeletre. A gimnázium légköre olyannyira magával ragadott ez idő alatt, hogy a pályaválasztásnál fel sem merült más lehetőség, kizárólag a „Zrínyibe” adtam be a felvételi jelentkezésemet.

**Kárász Péter és
Csiszár Mária
tanárnő**

Négy évig voltam a gimnázium „rendes” polgára, az iskolában sosem csalódtam, nagyszerű tanáraink voltak. Nagyon szívesen emlékszem Csiszár Mária tanárnő óráira, aki így összesen hét évig, életem során a leghosszabb ideig kalauzolt a matematika útvesztőiben. Tőle tanultam azt a logikus gondolkodásmódot és matematikai precizitást, amely a mai napig segíti szakmai fejlődésemet.

Talán meglepő, hogy matematika tagozatosként Szücsné Jóna Ágota tanárnő irodalomóráit is megemlítem, mert életre szóló élményekkel ajándékoztak meg. Az ő tanításai sem csak négy évre szóltak, hiszen bár Jókait akkor is könnyen befogadtam, de Adynak csak jóval később adtam igazat, és Bulgakovon talán egész életemben rágódni fogok. Mostani fejjel, és az orosz mentalitást közelebről ismerve már értem Anna Kareninának, a régi orosz társadalom maradiságát tükröző tragikus sorsát; ám Gregor Samsaé még mindig várat magára. Kivételes érzékenységgel kezelte akkori racionális gondolkodásunkat és idealista világnézetünket. Megtanította, hogy a tapasztalatok alapján értékeljünk és átértékeljünk; elvárta és egyúttal hatalmas teret engedett annak, hogy érzésekről, benyomásokról gondolkodjunk.

Igazságtalannak tűnhet mindössze két tanáromat kiemelni, hiszen mindegyikük nagyszerű szakember és kiváló pedagógus volt. Mindegyiküktől nagyon sokat tanultunk, de nem pusztán szakmai ismereteket; nem egyszerűen tananyagot, hanem gondolkodást tanítottak. Mindenkiből elvittünk magunkkal valamit, de talán ez által tanáraink is gazdagabbak, az iskolai falai pedig erősebbek lettek.

Sosem állítottam, hogy könnyű volt. Kiállításokat rendezni, zenei versenyt nyerni az énekkarral, sporteredményeket elérni, igazi osztályközösséget kovácsolni, egyáltalán az alma mater szellemét életben tartani és fejleszteni, igenis kemény munka. De higgyék el, megéri a fáradságot; legalább ekkora öröm, megtiszteltetés és büszkeség itt tanulni, és a későbbiekben kimondani még az ország másik szegletében is, hogy „zrínyis voltam”! Ezért kívánok tanároknak, diákoknak kitartást, elhivatottságot, hogy még nemzedékek hosszú sora tanulhasson, fejlődhessen az iskola inspiráló légkörében.

Kárász Péter

Rendkívüli érettségi találkozó

Nagy várakozással készültem az 1939-ben érettségizettek osztálytalálkozójára, hiszen személyes ismerőseim, öt éve is velük együtt ünnepeltem. Vajon hányan tudnak eleget tenni a lelkes szervező osztálytárs, dr. Kovács Jenő professzor úr hívásának? Legutóbb az egykor 53 fős osztály még életben lévő 14 diákjából tízen voltak részesei az emlékezetes találkozásnak.

Az osztály ma már csak tíz főből áll. Négyen betegségük miatt nem jöhettek, egyikük levélben üzent társainak. Fájlalták, hogy egyik társukról hosszú ideje semmit sem tudnak. Most csak öten tudtak eljönni családtagjaik kíséretében. Megjelentek viszont az „igazoltan” távol lévők hozzátartozói, s a résztvevők – szinte egy osztálynyian – az iskola könyvtárában üdvözölhették egymást. Megható pillanatok voltak... A II. világháborúban elesettek emléktáblájánál dr. Világosi György emlékezett a hősi halott iskolatársakra.

Az elmúlt öt év változásairól és a társakról mindent tudó főszervező, dr. Kovács Jenő köszöntője után a résztvevők érdeklődéssel és büszkeséggel hallgatták a gimnázium jelenlegi működéséről, eredményeiről és terveiről szóló rövid beszámolómat. Azután jöttek a vallomások az egyéni életutakról. Hallhattam sikereikről és életük szomorú ese-

Az öregdiákok hozzátartozóikkal az alma mater előtt

ményeiről. Mindezt olyan őszinteséggel és részletességgel osztották meg a jelenlévőkkel, mintha ez lenne az utolsó alkalom, mintha egymástól is búcsúznának... Minden mondatukból érezhető volt az egymás iránti tisztelet, szeretet és a gimnáziumi neveletésükért érzett hála. Észre sem vettük, hogy közben már órák teltek el. Búcsút vettem az „osztálytól”. Sietniük kellett az étterembe, ahol ebéd várta őket, és örültek, hogy még egy ideig együtt maradhatnak.

Mi pedig emlékezhetünk arra, hogy ez az osztály hozta létre 1965-ben a Suszter Oszkár Jutalmazási Alapot. Az alapítvány 2003-ig működött az eredeti elképzelés szerint. Ezt követően – elfogadva az alapítók szándékát – a régi feltételeknek megfelelően, a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány adja ki minden évben az arra érdemes tanulóknak a Suszter Oszkár Irodalmi Díjat.

Részletek az alapító okiratból:

„A volt Zalaegerszegi Deák Ferenc Gimnázium 1938-39. évében érettségizett rendes és magántanulói, mint öregdiákok elhatározták, hogy elhalt tanáraik és osztálytársaik emlékére, az elhunyt, de szerető emlékezetükben megtartott magyar nyelv és irodalom tanáruk, Suszter Oszkár címzetes igazgató emlékezetére, az elkövetkezendő években megjutalmazzák a magyar nyelv és irodalom területén kiemelkedő eredményt elérő intézeti tanulót...”

„... Mindezzel az öregdiákok hálás szeretetüket juttatják kifejezésre volt gimnáziumuk, az őket tanító tanárok és elhalt osztálytársaik iránt, és ragaszkodásukat, szeretetüket jelenleg is kifejezve kéri a gimnázium igazgatóját és tanári karát, hogy kérésüknek a fentiek szerint tegyenek eleget.”

Ugyanennek az osztálynak a kezdeményezésére került 1990-ben a gimnázium előcsarnokába a „II. világháború során elesett és elhurcolt diákáldozatok emléktáblája”. A számukra örökké kedves iskolának most is ajándékot hoztak, Shakespeare összes művét tartalmazó köteteket kapta meg a könyvtár.

A minap értesültem a szomorú hírről, újabb társuk hagyta itt őket. Már csak kilencen maradtak. Ennek ellenére bizakodó vagyok, hogy még találkozhatunk. Talán erre nem kell újabb öt évet várni.

Németh László

In memoriam Horváth Imre

**Horváth Imre
(1930 – 2008)**

A tegnapi kézfogás, az elszállt, mégis megmaradó szavak nem akarnak emlékké változni! Belevésődnek tenyerünkbe, fejünkbe, ami belőlük élni akar. Teljes élet volt a tiéd. Találkozások, búcsúzások, tervek, vágyak, megszerzett tudás, felhalmozott tapasztalat, szomorúság és öröm.

1930-ban születél Csonkahegyháton. A tisztességes családban élő család – a tanítói biztatására – 1941. június 27-én beiratott a zalaegerszegi Deák Ferenc, a mai Zrínyi Miklós Gimnáziumba. Te, a dobronhegyi kisdíák, kerékpárral vagy gyalog jártál be naponta. A világháború miatt egy évvel később, 1950-ben érettségiztél.

1954-ben a Szegedi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Karán vehetted át a történelem–földrajz szakos középiskolai tanári diplomádat.

Örömmel fogadtad az alma mater hívó szavát, megkezdted közel négy évtizedes tanári pályádat. Odaadó, szorgalmas, felelősséggel végzett tanári munkád generációkat segített pályájuk indulásában. Gondolkodásmódodat, jellemedet, kitartásodat követve sok-sok maturáns indult az általad kínált, személyes példával hitelesített úton. Alaposságodban, precíz rend- és munkai

szeretetedben a becsület és tisztesség volt az ösztönző mérce. Emberség, egyszerűség és közvetlenség jellemezte a kollégákhoz és a tanulókhöz való viszonyod. A 60-as évek elejétől a levelező tagozat irányítója voltál, majd 1973-tól 1990-ig, nyugdíjba vonulásodig, az intézmény igazgatóhelyettese. Munkáért többször kaptál elismerést. Az Oktatásügy Kiváló Dolgozója és az Aranykatedra-díj mellett a szívedhez legközelebbi a szobád falát díszítő Zrínyi-emlékérem volt.

Azóta, betegségeidet leszámítva, szinte minden nap bejártál a szeretett és tisztelt gimnáziumodba. A rendszeresen megjelenő évkönyvünknek is te voltál a korrektora. Több mint 62 éven át koptattad az ősi lépcsőket. 2008. június végén, gimnáziumba iratásodnak évfordulóján, mintha éreztél volna, hogy utoljára csukod be magad mögött a nagy tölgyfaajtót. Lehajoltál, megsimogattad a lépcsőket. Ötleteid, elképzeléseid, mit nyugdíjas éveidben is adtál nekünk, nem segítenek tovább. A Zrínyi Miklós Gimnázium közössége – a kollégák, a diákok, az egykori tanítványok – megrendülten próbálja felfogni a felfoghatatlant.

*„Látjátok feleim, egyszerre meghalt
és itt hagyott minket magunkra. Megcsalt.”*

(Kosztolányi Dezső: Halotti beszéd – részlet)

Hiányozni fog a tangóharmonikád hangja. Nem szurkolunk együtt többé a magyar sportolóknak. Árván maradt a piros hetes, pihennek a sakkbábuk. Nem hívsz többé „sakócázni”. A zrinyis jelvény most is ott van a zakód hajtókáján, a szíved fölött, és elkísér utolsó utadra.

Engedjünk mindnyájan most a megrendülésnek, hiszen emberek vagyunk! De az akarat parancsával álljunk talpra! Aki eltávozott, örökül hagyta nekünk egy hirtelen félbeszakadt, de teljes élet szellemiségét. Folytatni kell, nélküle immár, mégis veled!

Szervusz Imre bácsi! Isten veled!

Horváth Attila igazgató búcsúbeszéde

Tisztelt gyászoló család, kollégák, volt iskolatársak!

Volt tanítványai nevében búcsúzom elhunyt tanárunktól, Horváth Imrétől.

Elveszíteni valakit, akit szeretünk, kedvelünk, ez az emberi lét legfájdalmasabb tapasztalata. Gyakran amiatt is fájdalmas, mivel számunkra váratlanul távozott körünk-ből. Hosszú időnek el kell telnie, míg értelmünk felfogja a csapást, s míg enyhül a szívünket szorító fájdalom.

Horváth Imrét 1960 szeptembere óta ismertem, akkor léptem be kisdíakként a Zrínyi Miklós Gimnáziumba és kerültem az osztályába. Azóta diákként, pályáját követve egyetemi hallgatóként, majd visszatérve tanárként, tanügyigazgatási szakemberként szoros személyes, szakmai – és talán mondhatom – baráti kapcsolatban álltam veled közel 50 éven keresztül.

Igazi tanáregyéniség volt. Olyan pedagógus, akit tanítványai, kollégái és a szülők egyaránt tiszteltek és nagyra becsültek. Nagyon magas fokú szakmai felkészültség, precíz, alapos munka és igényes követelménytámasztás jellemezte.

Diákjaival való kapcsolatában volt valami különleges, csak rá jellemző. Soha nem volt dölyfös vagy leereszkedő, soha nem volt erőszakosan atyáskodó. Segítőkész volt és támogató, gondoskodó, osztályáért kiálló. Tisztelte mindenki az egyéniséget, közelében mindenki megértőbb és türelmesebb lett.

Emlékeztünk sokan, hogy nagy szüksége volt a türelemre, hiszen kisebb csínytevéseket elnéző jóságával eleinte sokan visszaéltek. Fülünkben cseng az ilyenkor elhangzó rosszálló kifejezése: „A fene látta!”.

Lelkiismeretessége, következetessége diákéletünk meghatározó tanárává emelte. Számosan vagyunk diákjai közül, akiket eredményesen készített fel – nemcsak az érettségire – hanem a felvételire, a továbbtanulásra. Különösen kiemelkedett történelem-tanári tevékenysége. Éber figyelemmel követte a szakirodalom változásait, tájékozott volt a magyar és az egyetemes történelem minden fontos kérdésében.

Precízen összeállított történelmi évszám- és fogalomgyűjteménye, topográfiai adattára nagyban segítette tehetséges tanítványai felkészülését. Tapasztalatból mondhatom, hogy nem volt gondom az egyetemen az évszámokkal, a topográfiai ismeretekkel, oly alaposan megtanította. Ugyanakkor tudott vidám is lenni, szeretett játszani tanítványai-val. Tapasztaltuk, hogy figyelemmel kísérte érettségi után is pályafutásunkat. Osztályunk öt évenként megszervezett találkozóján örömmel vett részt. Sajnos a jövő évben esedékes 45. éves osztálytalálkozónkra már hiába várjuk.

Hosszú pályafutása során több ezer tanítványa és a nappali tagozaton 3 osztály osztályfőnöke volt. 2000-ben megjelent iskolai évkönyvben így emlékezett saját munkásságára:

„... örömteli pillanatok voltak pályámon azok, amikor láthattam, hogy sok tanítványomból lett valaki, többre vitte volt tanáránál. Az is nagy örömet okoz, amikor úton-útfélen rám köszönnek a régi tanítványok ... ezek a tanári munka igazi elismerései ...”

Tisztelt Tanár Úr! Kedves Imre!

Búcsúzunk tőled. Búcsúznak tanítványaid, akiknek munkájában, személyiségében, eredményeiben tovább élsz. Távozásoddal elveszítettünk egy embert, akit nagyon szeretünk, egy embert, aki törődött velünk, egy tanárt, aki nevelt, tudást adott és aki ezután nagyon fog hiányozni.

Nyugodj békében, Tanár Úr!

Vajda László búcsúbeszéde

A búcsúbeszédet 2008. augusztus 22-én hangzottak el a Göcseji úti temetőben.

Álom-virág (tollrajz)
Takács Zsanett 8. osztály

Megemlékezés Borbás Györgyről

Tisztelt gyászolók, kedves hozzátartozók, rokonok!

Üresen, tétován konganak a szavak... Ismét kevesebben lettünk... A kegyelet csendes főhajtásával álljuk körül a virágokkal övezett ravatalt. Együttérző részvétellel osztozunk a hozzátartozók mély gyászában...

Gyászol a nagyobb család is, Zalaegerszeg város közössége, amely évtizedeken át tiszteletével, szeretetével övezte Borbás Györgyöt, a kiváló tanárt, művészt, a zalai képzőművészet és kultúrhistoria nagy kutatóját, számos tanulmány és könyv szerzőjét.

Küldetesként élte meg pedagógushivatását, s annak egész életútja során emberi teljességgel tudott megfelelni. Vallotta, hogy az igazi pedagógus az, aki miközben tudását, tapasztalatait átadja, részekben osztja szét magát, hogy végül már csak a mű marad megtermékenyítően a hallgató időben.

Borbás György
(1938 – 2009)

Borbás György, a tudós művésztanár 1938-ban született Zalabér községben, három gyermek közül középsőként. 1956-ban végezte el a zalaegerszegi tanítóképzőt, majd a Murakeresztúri Általános Iskolába került, ahol tanítóként dolgozott 1961-ig. Pedagógusi tehetsége, szorgalma és szervezőkészsége hamar megmutatkozott, 1961–1964-ig a zalai Fityeháza község általános iskolájának igazgatója volt. 1964-ben került Zalaegerszegre, a Zala Megyei Tanács Művelődésügyi Osztályára, ahol először a népművelési csoport főelőadójaként az amatőr művészeti mozgalom irányításával foglalkozott. A felsőfokú rajztanári végzettség megszerzése után, művészeti főelőadóként, Zala megye művészeti életének tevékeny formálója és gyarapítója volt. Tevélegesen vett részt a Göcseji Falumúzeum létrehozásában. Az utolsó nagy népművelő mohikánok egyike volt.

1974-ben óraadóként tért vissza az ifjúság oktatásához, ami életének mindig is meghatározó cselekvési területe volt. 1980-tól már főállású tanárként dolgozik az országos híré Zrínyi Miklós Gimnáziumban, rajztanárként több tehetséges alkotóművész felkészítésében és formálásában játszott szerepet. Oktató-nevelő munkáját a tanítványok szeretete és tisztelete jellemezte, ugyanakkor szilárd hittel dogozott azon, hogy a tanítványban meglévő tehetség kibontakozzon. Tanító és tanár volt, a szónak a legnemesebb értelmében. Osztályaiból mindig jó hangulatú, összetartó, remek közösséget formált. Ötletei alapján alakultak ki az intézmény jelenlegi belső terei, jelképei. Ő hozta létre az iskola „folyosógalériáját”, ahol számos fiatal művész mutatkozott be. Szerkesztője volt a gimnázium kiadványainak, így az 1948–88 közötti időszakot megörökítő kötetnek is. A rajzoktatást, a művészeti nevelést és minden iskolán kívüli tevékenységet felkarolt, hogy minél mélyebben tudja átadni az elméleti és gyakorlati tapasztalatait tanítványainak. A tehetségek gondozását megkülönböztetett figyelemmel végezte. A Zrínyi Miklós

Gimnázium kreatív képzőművészeti szakkörei erről tanúskodtak. Alkotó táborokat szervezett diákjai és külföldi művészek számára is.

Művésztanárként ő maga is hódolt az alkotás örömének. Létrehozott művei láthatóak voltak az országos és megyei gyűjteményes kiállításokon, tárlatokon. Önálló kiállítása volt több intézményben és külföldön, Leibnitzben.

Közművelődési tevékenységét városszerte ismerték. Több városi vetélkedő meghatározó szereplője volt. Soha nem felejttem azt a közösen végzett sikeres munkát, amelynek nyomán Zalaegerszeg, nagy feltűnést keltve, 1985-ben megnyerte a Szivárvány című országos televíziós vetélkedőt. Borbás György csapatunkat a képzőművészet szakértőjeként segítette.

Nyugdíjba vonulása csak napi menetrendjét változtatta meg, de alkotó kedvének újabb lökést adott. Élete végéig rajztanárként tanított a város közép fokú oktatási intézményeiben. A Göcsej Rádióban szerkesztőként, riporterként vitte közelebb Zalaegerszeg város polgáraihoz az igényes információkat. A legkülönbözőbb folyóiratokban jelentek meg zalai tárgyú írásai. Így a szombathelyi Életünkben, a Zalai Tükörben, országos művészeti folyóiratokban és a Pannon Tükörben. Ez utóbbinak szerkesztője is volt.

Zala megye három „nagygyá lett fiáról” szívós hangyaszorgalommal gyűjtött össze egy-egy kötetre való anyagot. A politikus Wlassics Gyula, az Osztrák-Magyar Monarchia vallás- és közoktatásügyi minisztere, művészetekhez való viszonyát is feldolgozta. A kötet előszavában Bereczky Loránd művészettörténész, a Magyar Nemzeti Galéria volt igazgatója így méltatja: „A szerző-szerkesztő által levelekben feltárt kor- és jellemrajz igazi példája a választott téma iránti elkötelezett és szeretetteljes alkotói elfogultságnak. Borbás György sok munkával valódi dokumentumokat gyűjtött össze, és nyíltan vállalta, hogy az általa értelmezett és leírt történelmi szituációba ágyazva mutassa be a XIX–XX. század fordulójának jeles kulturális politikusát. Tette ezt nagy empátiával, gördülékeny stílusban, igen olvasmányosan.”

A magyar Millennium évében szerkesztette meg és adta ki az Erdély bajnokáról, a Csány-kultusz apostoláról, Borbély Györgyről készült kötetet. Nem mondta – de biztosra veszem – Borbás György szellemi példaképének tekintette Borbély Györgyöt.

Ebben az időszakban fáradhatatlan szorgalommal gyűjtötte a zalai kötődésű szobrász, Zala György életéről és munkásságáról készülő monográfia anyagát, amely 1999-ben jelent meg. A művész születésének 150. évfordulóján a közélet és a művészeti élet jeles képviselőiből Emlékbizottság alakult. A bizottság fáradhatatlan titkára, motorja Borbás György volt. Az emlékkiadványban a művészt méltató írásának – a szobrászt idézve – ezt a címet adta: „Én hitttel dolgozom”. Ezt tette Borbás György is, amikor a millennium szobrásza, Zala György életművét visszahozta a köztudatba a feledés homályából, megvédte az igaztalan leminősítésektől, visszahelyezte a nemzeti emlékezet méltó talapzatára.

Röviddel halála előtt, már nagyon beteg, az Emlékbizottság titkáráként többször utazott Budapestre, hogy Zala György egykori házára, a mai líbiai nagykövetségre, a 150. évforduló alkalmából emléktábla kerüljön. Ha a házra nem is, de a ház előtti járdára rákerült a dombormű. Ez volt Borbás György utolsó sikere.

„Minden pálya dicső, ha belőle hazádra derül fény” – vallja Kölcsy Ferenc, a Himnusz költője. Borbás György élete, munkássága, pályája ilyen volt. Gyönyörűségére

szolgált, ha használhatott. Munkásságát Zalaegerszegért díjjal ismerte el a város, de tudjuk, ő nem várt küzdelmeiért, fáradozásaiért senkitől jutalmat. Mindannyiunknak hiányozni fog a város utcáiról... a kollégák, barátok, tanítványok köréből. Szeretett leánya sem számíthat többé bölcs tanácsaira. Lámpás volt, távozásával alakja legendává nemesül. Megőrizzük a hozzá fűződő emlékeinket, életünk kitörölhetetlen részeként mindannyian, hiszen sokat kaptunk tőle. Átvesszük örökségét, kegyelettel és méltósággal őrizzük szellemi hagyatékát.

*„...mert véghez vitted, amibe fogtál,
s úgy mentél el, hogy megállapodtál
a múlhatatlan fényű csillagoknál”*
(Csorba Győző: Kodály – részlet)

Adjon végső megnyugvást és örök békét poraidnak a szűkebb és tágabb hazád, a zalai emberek tisztelete! Fájó szívvel búcsúzik tőled városod, valamennyi rokonod, barátod, ismerősöd. Emlékedet szívünk mélyén őrizzük... Vigasztaljanak bennünket a költő szavai:

*„Nem hal meg az, ki milliókra költi
Dús élte kincsét, ámbár napja múlt,
Hanem lerázván, ami benne földi,
Egy éltető eszménnyé finomul,
Mely fennmarad, s nőttön nő tiszta fénye,
Amint időben, térben távozik”.*
(Arany János: Széchenyi emlékezete – részlet)

Az igaz ember eltávozik, de a fénye megmarad.

Dr. Gyimesi Endre
Zalaegerszeg polgármestere
(A búcsúbeszéd elhangzott
2009. június 30-án.)

Emlékezünk Benkő Lászlóra

Mintha csak ma lett volna, hogy nyugállományba vonulásod alkalmából búcsúztattunk a Szelestei Kastélyszállóban. Hány évig is készültél erre a napra? Hányszor mondtad el, hogy már pedig te elmész tőlünk nyugdíjba, és közel 17 év után végre eljött a nap. De sajnos nem sokkal ezután örökre itt hagyta a családot: szerető feleségedet, Marikát, gyerekeidet, Krisztit és Lackót, a kis unokákat, Szandit és Krisztiánt, minket is, akik a második családod voltunk.

Teljes megdöbbenéssel ért minket a hír, amikor tavaly ősszel súlyos állapotban kórházba kerültél, majd két hét után, 2008. november 19-én eltávoztál közülünk. Tudtunk egészségügyi problémáidról, arról, hogy magas vérnyomásod volt, de mivel rendszeresen jártál kontrollra és gyógyszerrel szedtél, mindenki úgy gondolta, hogy ez a betegség kordában tartható, és nem követed ilyen hamar fiatalon elhunyt tűzoltó öcsédet.

Igazi ezermester voltál: a Budapesten szerzett központifűtés-szerelő szakmádat sokrétűen tudtad kamatoztatni. Víz- és fűtésszerelés, hegesztés, fűrés-faragás jól ment neked.

A Zala Megyei Tanács Építőipari Vállalat, az Autójavító Kisvállalat és a Zala-baromfi után 1991-ben kerültél a Zrínyi Miklós Gimnáziumba, karbantartó-házmester munkakörbe. Az arab Titah-t váltottad, személyedben végre egy igazi szakember került hozzánk. Valódi gazdája voltál az iskolának, az épületnek, hiszen kilenc évig itt is laktál a házmesteri lakásban. Téged ébresztett a riasztó, ha éjjel megszólalt, és mi biztosak lehettünk benne, hogy sajátodként vigyázod értékeinket. Itt dolgozott négy évig feleséged, Marika, valamint rövid időre Krisztina lányod is. Nagy csapat voltunk akkoriban.

Sokat morgolódtál velünk, de mindig tudtuk, hogy aztán a problémát úgyis megoldod. Számíthattunk rád, ha csöpögött a csap, széttörött a szék, leesett a fogas, ha a fizikában újabb kütyüt találtak ki valami kísérlethez, vagy a kerek kút tekerőjére volt szükség, de ha radiátorbővítést találtunk ki, abban is partner voltál. Ha pedig otthon adódott problémánk, mindig készségesen segítettél. Megtaláltad a hangot felnőttel, diákkal egyaránt.

Most is sok minden még a te kezed nyomát dicséri. Maradandót alkottál.

Mindnyájan szerető szívvel emlékezünk Rád, kedves kollégánk, Benkő Laci!

Kondor Zsuzsanna

**Benkő László
(1948 – 2008)**

A Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány közhasznúsági jelentése a 2008. évről

Az alapítvány a törvényi előírásoknak megfelelően a közhasznúsági jelentéskészítési kötelezettségének az alábbiak szerint tesz eleget.

Az alapítvány célja, hogy a zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumban támogassa és finanszírozza:

- az iskola oktatástechnikai feltételeinek javítását,
- az iskola diákjainak és tanárainak önképzését, díjakkal való jutalmazását, oktatói és tudományos tevékenységét,
- ösztöndíjak odaítélésével diákok és tanárok hazai és külföldi képzését,
- iskolai évkönyvek és egyéb kiadványok megjelentetését.

Az alapítvány a 2007. évben kapott 2 434 429 Ft összegű szja 1% támogatás összegéből a 2007. évben 761 650 Ft összeggel elszámolt. 2008. február hóban további 17 078 Ft összegben részesült, így most 1 689 857 Ft-tal kell elszámolnia, amelyet az alábbi célokra használt fel:

<i>Ösztöndíjakra</i>	305 000 Ft
<i>Diákok táborozási kiadásaira</i>	
geológia tábor	78 000 Ft
nyári matematikai tábor	48 000 Ft
bicikli tábor	174 000 Ft
összesen	300 000 Ft
<i>Diákcsere</i>	
német út útiköltség támogatás	160 000 Ft
erdélyi út útiköltség támogatás	160 010 Ft
holland út útiköltség támogatás	76 000 Ft
összesen	396 010 Ft
<i>Rendezvényekre</i>	
Helikoni részvételre	237 000 Ft
<i>Eszközbeszerzésre</i>	
tornatermi szőnyegre	451 847 Ft
Mindösszesen	1 689 857 Ft

Az elszámolás nyilvánosságra hozatala a ZalaEgerszeG hetilap 2008. október 28-i számában megtörtént.

Az alapítvány a 2008. évben az szja 1%-ából 2 617 719 Ft támogatásban részesült, amelyből a 2008. évben az alábbi kiadásokat valósította meg:

Fizikai eszközbeszerzés	231 972 Ft
Ösztöndíjak	60 000 Ft
Drámafesztivál nevezési díja	10 000 Ft
Bécsi út útiköltség	155 000 Ft
Összesen	456 972 Ft

A fennmaradó 2 160 747 Ft-ot az alapítvány a 2009. évben kívánja elkölteni a 2009. október 31-i nyilvánosságra hozási határidő figyelembevételével.

Az alapítványnak a korábbi évekből származó szja 1%-ából maradványa nem volt.

Az alapítvány a vásárolt eszközöket nyilvántartásba vétel céljából jegyzőkönyvileg átadta a Zrínyi Miklós Gimnázium részére.

A 2008. december hóban az USA-ból megrendelt és meg is érkezett fizikai eszköz december 31-én még vámolás alatt volt, így az az alapítvány mérlegében is szerepel 231 972 Ft összeggel. Átadásra és használatba vételre 2009. évben került sor.

Az szja 1%-os támogatás felhasználásán kívül a 2008. évben a következő kiadások történtek összesen 2 079 451 Ft összegben: gazdasági ügyintéző megbízási díjára 256 278 Ft, ennek járuléka 22 000 Ft, alapítványi bál kiadásra 741 228 Ft, bankköltségre 64 471 Ft, működési célú nyomtatványra 1 669 Ft, Szényi Zoltán jubileumi kiadványához támogatás 150 000 Ft, sitábor 36 000 Ft, ösztöndíjak 120 000 Ft, magyar munkaközösség rendezvények 90 025 Ft, sportrendezvényekre 76 620 Ft, diákszövetség 98 285 Ft, Móra-gyűrű 35 000 Ft, tornatermi szőnyeg 205 140 Ft, kártyanaptár, tanársírokra koszorú 51 950 Ft, jutalomkönyvek és egyéb jutalmazás 130 785 Ft.

Az alapítvány kuratóriumának és felügyelő bizottságának tagjai részére semmiféle juttatást nem nyújtott.

Az alapítvány vállalkozási tevékenységet nem végez.

Az alapítvány az alapító okiratban meghatározott cél szerinti tevékenységét a 2008. évben maradéktalanul ellátta.

Az alapítvány a 2008. évben átvette a megszűnő Móra János Tehetségekért Díj Alapítvány 46.315 Ft-os vagyonát felvállalva a megszűnő alapítvány célját. Vállalta, hogy évente biztosítja a tehetséggondozás terén kiemelkedő teljesítményt nyújtó tanár elismeréséhez, a Móra János-emlékgyűrűhöz a szükséges forrást.

A 2008. január 1-jei egyenleg **28 607 310 Ft**

A közhasznú tevékenység bevétele	6 872 445 Ft
szja 1%-a	2 634 797 Ft
támogatás cégektől, magánszemélyektől	2 089 925 Ft
más alapítványok vagyonátadása	46 315 Ft
alapítványi bál belépő díjai	774 000 Ft
kamatbevétel, árfolyamnyereség	1 327 408 Ft

A közhasznú tevékenység kiadásai	4 226 280 Ft
személyi jellegű ráfordításokra	256 278 Ft
járulékra	22 000 Ft

működéssel kapcsolatos anyagjellegű kiadásokra	1 669 Ft
bankköltségre	64 471 Ft
az alapítványi bállal kapcsolatos kiadásokra	741 228 Ft
közcélú anyagjellegű kiadásokra	1 206 832 Ft
közcélú támogatásokra	1 701 830 Ft
tárgyi eszközök beszerzésére	231 972 Ft
Egyenleg 2008. december 31-én	31 253 475 Ft
Tárgyi eszköz	231 972 Ft
Az alapítvány vagyona 2008. december 31-én	31 485 447 Ft

Ezen jelentés melléklete még a 224/2000. (XII. 19.) Korm. rendelet szerinti egyéb szervezetek 2008. évről készült közhasznú, egyszerűsített beszámolója.

Ezen közhasznúsági jelentés felügyelő bizottsági és kuratóriumi elfogadás után teljes terjedelmében a Zrínyi Miklós Gimnázium honlapján a www.zmgzeg.sulinet.hu címen közzétételre kerül.

Zalaegerszeg, 2009. március 27.

Dr. Lukács Zoltán
a kuratórium elnöke

A Dr. Vida Sándor filozófiai díj pályatételei a 2009/2010-es tanévre

1. Nők a közéletben (Zalaegerszeg illetve Zala megye jelentős női közéleti szereplői)
2. Cervantes: Don Quijote című regényének filozófiai gondolatai

A terjedelem kötetlen.

Határidő: 2010. április 25.

A humán tantárgyak munkaközössége

A Dr. Kovács Lajos Ösztöndíj Alapítvány közhasznúsági jelentése a 2008. évről

Az alapítvány a törvényi előírásoknak megfelelően a közhasznúsági jelentéskészítési kötelezettségének az alábbiak szerint tesz eleget.

Az alapítvány célja a jó képességű, falun élő szegény fiatalok számára anyagi támogatás biztosítása. Ezen cél érdekében az alapítvány a 2008. évben egy fő, a Deák Ferenc és Széchenyi István Szakközép- és Szakiskolában tanuló Sas Tímea részére biztosított egyszeri ösztöndíjat 10 000 Ft összegben.

Az alapítvány a 2007. évben az szja 1%-ából 77 782 Ft támogatásban részesült, amelyből a fenti 10 000 Ft ösztöndíjat, valamint a bankköltséget, 11 200 Ft összeget fizette, az e feletti összeget, 56 582 Ft-ot tartalékolta. Az erről szóló sajtóközlemény a ZalaEgerszeg hetilap 2008. október 28-i számában megjelentetésre került. A 2007-ben tartalékolta 87 966 Ft-tal együtt összesen 144 548 Ft összeg van az SZJA 1%-ból tartalékolva.

Az alapítvány 2008. évben 53 625 Ft szja 1% támogatásban részesült, amelyet az előző évi szja 1%-ával kíván elkölteni. Az el nem költött összeg így összesen 198 173 Ft.

Az alapítvány a 2008. évben központi költségvetési szervtől, elkülönített állami pénzalaptól, helyi önkormányzattól, kisebbségi települési önkormányzattól, települési önkormányzatok társulásától és mindezek szerveitől támogatásban nem részesült.

Az alapítvány tisztségviselőinek semmiféle juttatást nem nyújtott.

Az alapítvány vállalkozási tevékenységet nem végez.

Egyenleg 2008. január 1-jén	297 126 Ft
Közhasznú tevékenység bevétele	109 153 Ft
Szja 1%	53 625 Ft
Támogatói befizetés	50 000 Ft
Kamatjováírás	5 528 Ft
Közhasznúsági tevékenység kiadásai	21 200 Ft
Bankköltség	11 200 Ft
A szervezet által nyújtott támogatás	10 000 Ft
Egyenleg 2008. december 31-én	385 079 Ft

Ezen jelentés melléklete még a 224/2000 (XII.19) Korm. rendelet szerinti egyéb szervezetek közhasznú egyszerűsített beszámolója.

Ezen közhasznúsági jelentés kuratóriumi elfogadás után teljes terjedelmében a Zrínyi Miklós Gimnázium honlapján a www.zmgzeg.sulinet.hu címen közzétételre kerül.

Zalaegerszeg, 2009. március 28.

Bogár Imre
a kuratórium elnöke

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány közhasznúsági jelentése a 2008. évről

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány közhasznú szervezeti jogállását 1999. október 20-án állapította meg a Zala Megyei Bíróság a 60083/1995/10. számú végzéssel.

Az alapítvány céljai:

- hozzájárul a szakkörök, felvételi előkészítők, fakultatív órák megtartásához,
- támogatást nyújt tanulmányi versenyek lebonyolításához, szervezéséhez, szükség esetén maga is szervez versenyeket, valamint anyagi támogatást nyújt a hazai és nemzetközi versenyeken való induláshoz,
- biztosítja a felkészítő tanárok továbbképzéseken, konferenciákon való részvételét,
- támogatást nyújt az iskola külföldi kapcsolatainak ápolásához,
- hozzájárul a tudományos tevékenységhez, kutatáshoz,
- hozzájárul a neveléshez és az oktatáshoz, a képességfejlesztéshez, az ismeretterjesztéshez,
- kulturális tevékenységet végez,
- hozzájárul a hátrányos helyzetű csoportok és egyének társadalmi esélyegyenlőségének elősegítéséhez.

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány 2008. évi bevétele a banki kamatokból és magánszemélyek általi (szakköri díj) befizetésekből származott.

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány a 2008. évben sem a központi költségvetéstől, sem az elkülönített állami pénzalapokból, sem a helyi önkormányzattól támogatást nem kapott. Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány a személyi jövedelemadóból az APEH által folyósított 1%-nak megfelelő jóváírást nem kapott.

A megfontolt gazdálkodást mi sem bizonyítja jobban, hogy a jelképes szakköri díjakat teljes mértékben nem használta fel az Alapítvány a szakkörök megtartása ellenértékének kifizetésére. A befizetett összegekből és a banki kamatokból jutott a tehetséges gyermekek támogatására, sőt a fizika jobb megértését szolgáló eszközök vásárlására is.

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány tisztségviselői (a kuratórium elnöke és tagjai) ezen munka ellátásáért a 2008. évben juttatást nem kaptak.

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért alapítvány a 2008. évben a következő tehetséggondozó és egyúttal beiskolázó jellegű csúcshozsakköröket indította:

4. osztályos magyar nyelvi csúcshozsakkört 35 tanulóval,
4. osztályos matematika-csúcshozsakkört 59 tanulóval,
7. osztályos matematika-csúcshozsakkört 39 tanulóval,
7. osztályos magyar csúcshozsakkör 12 tanulóval,
8. osztályos matematika-csúcshozsakkört 34 tanulóval.

A magyar nyelvi csúcshozsakkör továbbra is sikeres volt, hiszen az előző évinél több tanuló jelentkezett és járt szorgalmasan a szakkörre annak ellenére, hogy jelentősen csökkent a gyermeklétszám. A nagy létszámok azt is mutatják, hogy sokan szeretnék általános iskolai tanulmányaikat a szakkörök által nyújtott magasabb tudással kiegészíteni.

A támogatásokat 2008. évben a következő célokra nyújtottuk:

- A Veszprémi Egyetem Műszaki Informatikai Karán az Erdős Pál Tehetséggondozó Iskola programjában 2008. évben hat tanulót támogatott 71 880 Ft összegben az Alapítvány.
- A Zalai Matematikai Tehetségért Alapítvány keretében továbbképzésen résztvevő gyermekek költségeihez 40 000 Ft összegben járultunk hozzá.
- A Mikola Sándor Országos Tehetségkutató Fizika versenyen résztvevő 3 tanuló költségéhez Alapítványunk támogatást nyújtott (16 920 Ft összegben).
- A Jedlik Ányos Országos Fizikai versenyen egy tanuló részvételét támogattuk 11 600 Ft összeggel.
- Az Országos Diákklub rendezvényéhez 9 720 Ft-tal járultunk hozzá.
- Továbbá 12 400 Ft összegben kisebb támogatásokat nyújtottunk.

Megjegyezzük még, hogy több diáknak a szociális helyzete miatt elengedtük a szakköri díj befizetését. Ez az összeg azonban a támogatás összegében nem mutatható ki, mivel az bevételelmaradást okozott.

Az Oktatás Színvonalának Megőrzéséért Alapítvány 2008. éves mérlegének részletezése a következő:

Pénzeszközök:	2 040 ezer Ft
Eszközök összesen:	2 040 ezer Ft
Közhasznú tevékenység bevétele:	1 935 ezer Ft
Anyag jellegű ráfordítások	2 ezer Ft
A szervezet által nyújtott támogatások	162 ezer Ft
Egyéb ráfordítások	22 ezer Ft
Szakkörök tartásáért fizetett megbízási díj	1 223 ezer Ft
Bérfelrakások	151 ezer Ft
2008. évi eredmény	375 ezer Ft

A közhasznú szervezet a létesítő okiratában kitűzött célt teljes mértékben teljesítette, ugyanis annak ellenére, hogy a szakkörökért csupán jelképes díjat kér, a diákok magas színvonalú oktatásban részesülnek. Mivel a szakköröket nem csak zalaegerszegi, hanem a környező falvak iskoláiból is látogatják, tevékenyen részt vesz az Alapítvány az esélyegyenlőség biztosításában. Ezt bizonyítja az is, hogy a szakkörök egyre népszerűbbek, egyre többen jelentkeznek rá és a diákok elmondása szerint nagyon hasznos ismereteket szereznek.

A hátrányos helyzetű gyermekek mentesülnek a szakköri díjak fizetése alól.

A jelen beszámoló a 2008. évi éves közhasznúsági jelentés kiegészítésével kapcsolatos információkat tartalmazza.

Zalaegerszeg, 2009. május 20.

Héder Anna
a kuratórium elnöke

A Winterl József Jakab Természettudományi Díj Alapítvány közhasznúsági jelentése a 2008. évről

Az alapítvány a törvényi előírásoknak megfelelően a közhasznúsági jelentéskészítési kötelezettségének az alábbiak szerint tesz eleget.

Az alapítvány 2008-ban alapítványi befizetés révén 153 200 Ft támogatáshoz, az szja 1%-ának felajánlása révén 474 621 Ft összegű támogatást kapott, melyből 156 134 Ft-ot a 2008. évben elköltött. A fennmaradó összeget 2009-ben fogja elkölteni. Az alapítvány összes bevétele a meglévő pénzeszközök kamatbevétele mellett ennyi volt. A pénzeszközökön kívül más vagyontárggyal az alapítvány nem rendelkezik.

Az alapítvány a tárgyév során céljainak megfelelően folytatta tevékenységét. Működési célú kiadásait a tanulók tanulmányi versenyeken való részvételre, versenyekre való utaztatásra, tanárok szakmai továbbképzésére, szakmai anyagok vásárlására (CD, szakkönyv, folyóirat, kísérlethez eszköz, illetve anyag), oktatási eszközök vásárlására, a kémiai előkészítő terem további fejlesztésére, a kémiai előadóterem relaxájának cseréjére, valamint banki-számlavezetési kiadásokra fordított pénzeszközöket.

Az alapítvány a tisztségviselőinek semmiféle juttatást nem nyújtott, vállalkozási tevékenységet nem végzett.

Az alapítvány a 2008. évben az szja 1%-on kívül központi költségvetési szervtől, elkülönített állami pénzalapból, helyi önkormányzattól, kisebbségi települési önkormányzatok társulásától és mindezek szerveitől támogatásban nem részesült.

Egyenleg 2007. december 31-én	1 597 930 Ft
2008. január 1–december 31.	
Közhasznú tevékenység	
Bevételek	
Banki kamatbevétel és árfolyamnyereség	19 705 Ft
Alapítványi befizetések	153 200 Ft
Szja 1%-ának felajánlása	474 621 Ft
Összesen	647 526 Ft
Kiadások	
Kiemelkedő képességű tanuló ösztöndíjára	10 000 Ft
Folyóiratokra, szakkönyvekre, CD-re	66 210 Ft
Kémia és biológia versenyekkel kapcsolatos kiadásokra (étkezési díjra, szállás- és útiköltségre)	153 070 Ft
„Víz világa” vetélkedőre	52 200 Ft
Anyagokra és eszközökre a kémiai előkészítőhöz	59 587 Ft
Banki és számlavezetési díjakra	22 010 Ft
Ioncserélt vízre a kísérletekhez	7 714 Ft
Irodaszerekre, nyomtatványokra, fénymásolópapírra	75 408 Ft
Oktatási eszközök vásárlására	99 048 Ft
Eszközök javítása	132 586 Ft
Postaköltség	6 852 Ft

Aktivisták jutalmazása 4 770 Ft
Összesen: **689 455 Ft**

Egyenleg 2008. december 31-én **1 556 001 Ft**
Ebből folyószámlán van 319 537 Ft, értékpapírban 1 236 464 Ft.

Ennek a jelentésnek a melléklete a 224/2000 (XII.19.) Korm. rendelet szerinti egyéb szervezetek 2008.évről készült közhasznú egyszerűsített alapítványi beszámolója.

Az alapítvány 2007-ben 457 829 Ft összegű szja 1%-os támogatásban részesült, amelyet az alábbi célokra költött el:

2007. november 1-jétől 2007. december 31-ig **29 457 Ft-ot**

2008. január 1-jétől 2008. október 31-ig
Irodaszerek, fénymásolópapír és festék 16 417 Ft
Tanulmányi versenyek költségeire 147 670 Ft
Ösztöndíjra 10 000 Ft
Folyóirat, szakkönyvek és CD 66 210 Ft
Oktatási eszközökre 16 560 Ft
Ioncserélt vízre 6 568 Ft
Eszközök javítása 132 586 Ft
Anyagok és eszközök a kémiai előkészítőhöz 29 149 Ft
Postaköltség 3 212 Ft
Összesen: **428 372 Ft**

Az alapítvány 2008-ban 474 621 Ft összegű szja 1%-os támogatásban részesült, melyből 2008. november 1-je és 2008. december 31-e között az alábbi összegeket költötte el:

Irodaszer, fénymásolópapír és festék 58 691 Ft
Oktatási eszközök 82 488 Ft
Winkler-verseny költségeire 5 400 Ft
Aktivisták elismerése 4 770 Ft
Ioncserélt víz 1 146 Ft
Postaköltség 3 640 Ft
Összesen **156 135 Ft**

Ezen közhasznúsági jelentés teljes terjedelmében a Zrínyi Miklós Gimnázium honlapján www.zmgzeg.sulinet.hu címen közzétételre kerül.

Az szja 1%-os támogatási összeg elköltését nyilvánosságra hoztuk a ZalaEgerszeG című újságban történt közzététellel.

Zalaegerszeg, 2009. április 15.

Halmi László
a kuratórium elnöke

A Szobrokért Alapítvány közhasznúsági jelentése a 2008. évről

A szervezetre vonatkozó adatok

A szervezet neve: Szobrokért Alapítvány, Közhasznú Szervezet

Székhelye: Zalaegerszeg, Rákóczi u.30.

Közhasznúsági fokozata: közhasznú

Közhasznúságának jellege: kulturális

Alapításának ideje: 2008. június 12.

Nyilvántartásba vételt elrendelő bíróság: Zala Megyei Bíróság

Nyilvántartást elrendelő végzés száma: Pk. 60.046/2008/4.

Nyilvántartási szám: 1043.

A nyilvántartásba vétel jogerőre emelkedésének napja: 2008. július 11.

Alapítói kör: Horváth Attila, Kollaricsné Soós Erika, Németh László

Irányító szervezet: 3 tagú kuratórium

(dr. Vajda István, Szényi Zoltán, dr. Kocsis Gyula)

Képviselő: dr. Kocsis Gyula, a kuratórium elnöke

Számlavezető bank: UniCredit Bank Zalaegerszegi Fiók

Számlaszám: 10918001-00000060-03150010

Adószám: 19283540-1-20

I. Számviteli beszámoló

Közhasznú tevékenység bevétele: 3 780 ezer Ft

ebből

közhasznú célú működésre adott támogatás: 2 170 ezer Ft

egyéb (kölesön): 1 608 ezer Ft

A közhasznú működésre adott támogatásból

önkormányzattól kapott: 300 ezer Ft

magánszemélyektől, gazdasági társaságoktól: 1 870 ezer Ft

Közhasznú tevékenység ráfordításai: 1 830 ezer Ft

ebből

ráfordításként érvényesíthető kiadások: 222 ezer Ft

ráfordításként nem érvényesíthető kiadás: 1 608 ezer Ft

Eredmény: 1 950 ezer Ft

A ráfordításként érvényesíthető kiadásokból:

anyag jellegű kiadások: 153 ezer Ft

egyéb jellegű kiadások: 69 ezer Ft

Mérleg

Befektetett eszközök: 1 608 ezer Ft

ebből

tárgyi eszközök: 1 608 ezer Ft

Forgóeszközök: 2 000 ezer Ft

ebből

saját tőke: 2 000 ezer Ft

Eszközök összesen:	3 608 ezer Ft
Saját tőkéből:	
induló tőke (alapítói vagyon)	50 ezer Ft
tárgyévi eredmény:	1 950 ezer Ft
Kötelezettségek:	1 608 ezer Ft
ebből	
rövid lejáratú kötelezettség:	1 608 ezer Ft
Források összesen:	3 608 ezer Ft

2. Költségvetési támogatás felhasználására vonatkozó adatok
Alapítványunk költségvetési támogatást nem kapott.

3. Vagyon felhasználásával kapcsolatos kimutatás

Alapítványunk vagyona 2008. évi bevétele 3 780 ezer Ft volt, melyből 222 ezer Ft került kifizetésre akként, hogy a kibocsátott támogatási felhívások posta költségére kifizetett 153 ezer Ft-ot, mintegy 2000 levél kiküldésére. (Összesen több mint 5000 levél került kiküldésre, de ebből kb. 3000 db-ot az iskola diákja maguk vittek ki a volt zrínyi-seknek, a város gazdasági társaságainak, társas vállalkozásainak).

A többi 69 ezer Ft részben bankköltség, 3000 db csekk előállításával kapcsolatos költség, kisebb mértékben pedig levélpapír-, boríték-, pecsét- és nyomtatványköltség.

Kifizetésre került még 1 608 ezer Ft a szobrok és az „intelem” táblák alapanyagáért a Lasa Marmo Gmbh-nak euróban. Ennek fedezete magánszemélytől kapott kölcsön volt, miután a fizetési kötelezettség pillanatában még nem állt rendelkezésre az adományokból a megfelelő pénzeszeg.

Egyéb vagyonfelhasználás a 2008. gazdálkodási évben nem volt.

A 2008. december 31. napi vagyon így összesen 3 608 ezer Ft volt, melyből pénzbeli vagyon 2 000 ezer Ft (50 ezer Ft alapítói vagyon, 1 950 ezer Ft adományokból befolyt vagyon), és 1 608 ezer Ft értékű tárgyi eszköz, amely „lasa bianco ortles” típusú 2 db 50x50x160 cm-es márványtomb és 2 db 3x100x160-es csiszolt márványtábla.

A 3 608 ezer Ft tárgyi és pénzbeli vagyonnal szemben áll még 1 608 ezer Ft le nem járt követelés, azaz a kölcsön vett összeg visszafizetésének kötelezettsége.

4. Cél szerinti juttatásokra vonatkozó adatok

Alapítványunk 2008-ban célszerű juttatást nem nyújtott.

5. Központi költségvetési szervtől, elkülönített állami pénzalaptól, helyi önkormányzattól, települési önkormányzatok társulásától, és mindezek szerveitől kapott támogatás mértékére vonatkozó adatok

Alapítványunk 2008-ban Zalaegerszeg Megyei Jogú Város Közgyűlésétől kapott 300 ezer Ft támogatást közhasznúsági célja megvalósítására, 2009-beli elszámolási kötelezettséggel. Az összeg 2008-ban felhasználásra nem került.

6. A vezető tisztségviselőknek nyújtott juttatások értékére, illetve összegére vonatkozó adatok

Az alapítvány vezető tisztségviselői juttatásban nem részesültek, tevékenységüket társadalmi munkaként, anyagi ellenszolgáltatás nélkül végzik.

Költségeik megtérítésére vonatkozóan 2008-ban igény nem merült fel.

7. Rövid tartalmú beszámoló

Alapítványunkat a Zrínyi Miklós Gimnázium vezetése, igazgatója és két helyetese hozta létre 2008 májusában azzal a céllal, hogy az iskola épületének homlokzatán, jobb és bal oldalon található, az épület avatása (1896) óta üres falfülkékbe a hiányzó szobrokat elkészíttesse, és az ehhez szükséges anyagi eszközöket előteremtse. A feladatnak megfelelően alapítványunk kulturális céllal, közhasznú fokozatban közhasznú szervezetként is bejegyzésre került.

A szobrok gipszmodelljét felkérésre Szabolcs Péter Munkácsy-díjas szobrászművész készítette el ógörög karakterként. E szobrok a „Tudomány” és a „Művészet” alakjai, melyek a projekt részeként „intelem”-táblákon üzennek a ma és a holnap diákjainak.

Alapítványunk a volt zrínyisek és a város gazdasági szervezetei, társaságai körében, illetve a mai zrínyisek szülei körében gyűjtést szervezett a projekt megvalósítási költségének előteremtésére. Az önkormányzattól is kértünk támogatást.

A teljes bekerülés költsége 10 904 ezer Ft, s a 2008. év a gyűjtés szervezésével telt el.

A projekt megvalósítása kapcsán más előkészületeket is tettünk, a következők szerint:

- a) Alapítványunk megrendelte az olaszországi Lasaból a szobrokhoz és a táblákhoz szükséges márványt, mely 2008-ban kifizetésre került.
- b) Elkészítettük a projekt terveit és költségvetését.
- c) Az „intelem”-táblák szövegére és kialakítására tervezet készült.
- d) A feliratok betűire, s formájára tervezet készült.
- e) A szobrok és a táblák kivitelezésére ajánlatokat kértünk, és ezek alapján kiválasztottuk és megbíztuk a kivitelezéssel a Reneszánsz Kőfaragó Zrt-t, illetve annak zalaegerszegi székhelyű kft-jét.

Mindezek mellett folytattuk a gyűjtési tevékenységet annak érdekében, hogy 2009-ben alapítványunk célja megvalósuljon.

Zalaegerszeg, 2009. május 15.

A Tudomány és a Művészet allegorikus bronzszobra

Dr. Kocsis Gyula
a kuratórium elnöke

Az ünnepélyes szoboravatás tervezett időpontja: 2009. szeptember 25.
Az alapítvány kuratóriuma várja a további támogatásokat!

Pályázati kiírás

A Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma pályázatot hirdet a zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium diákjai számára, a tehetséges, továbbtanulni szándékozó tanulók támogatására.

A pályázat célja: az egyetemet, főiskolát kezdő, a gimnáziumban érettségizett diák anyagi támogatása, egyetemi, főiskolai tanulmánya első félévében.

A pályázat díja: 10 000 (tízezer) Ft/fő/hó öt hónapon keresztül.

A pályázat elnyerésének feltételei

A pályázatot azoknak a 11. N, illetve 12. A-B-C osztályos tanulóknak hirdetjük meg, akik közül az alapítvány a mindenkorai lehetőségeinek figyelembevételével legalább három fő nyerheti el az anyagi támogatást. Pályázhatnak azok az előző évfolyamot legalább 4,5-es átlageredménnyel végzett tanulók, akiknek eltökélt szándéka a továbbtanulás. Rendkívüli esetben az osztályfőnök támogató javaslata mellett végzős tanuló pályázatát is elfogadja a kuratórium.

A pályázat elnyerésének a fentiekén kívül alapvető feltétele az érvényes egyetemi vagy főiskolai felvételi igazolás.

Az azonos teljesítményű pályázók közül a kuratórium az anyagilag hátrányosabb helyzetű pályázók javára dönt. Ezt a döntést a kuratórium a tanári kar és a diákönkormányzat véleménye alapján hozza meg. E két testület egymástól függetlenül teheti meg javaslatát a kuratóriumnak.

A pályázat beadásának módja és ideje

A pályázat a tanuló saját kezűleg írt önéletrajzából álljon, amely térjen ki a diák addigi tanulmányi, sport, kulturális vagy egyéb tevékenységére, szülei anyagi helyzetére, és vázolja a választott felsőfokú szakterületről alkotott elképzeléseit, terveit.

A pályázatot minden tanév október 31-ig kell benyújtani a gimnázium igazgatójához, a kuratórium elnökének címezve.

Az a pályázó, aki időközben a pályázat beadása után egyéb anyagi támogatást biztosító ösztöndíjat is szerez felsőfokú tanulmányaihoz (pl. vállalati, intézményi, minisztériumi, más alapítványi stb.), a kuratórium igazságos szándéka szerint nem kaphatja meg alapítványunk ösztöndíját. Ezen kitévelt azért tesszük, hogy az azonosan jó képességű diákok közül minél többen juthassanak anyagi támogatáshoz. A kuratórium illendőnek tartaná, ha az ilyen pályázó visszalépési szándékát bejelentené.

A kuratórium fenntartja azt a jogát, hogy az alapítvány anyagi helyzetétől függően háromnál több pályadíjat is kiadjon, illetve a pályázati összeg emeléséről döntsön.

A kuratórium tagjai szívből remélik, hogy pályázatukkal is folyamatos és jó teljesítményre serkentik a gimnázium tanulóit, s szándékaik szerint hozzájárulnak az alma mater tehetséges diákjai eredményes munkájához, elismerésükhöz.

Dr. Lukács Zoltán
a kuratórium elnöke

A 2008/09. tanévben tizenkét tanuló pályázatát értékelte a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma:

Csizmadia Dorina, Varga Zsófia, Englert Péter és Hencz Ádám Tamás 12. N, Gelencsér Dóra, Kontler Zsófia és Pataki Ágnes 13. B osztályos tanulónak sikeres felvételi vizsgája esetén havi 10 000 Ft-os ösztöndíjat adományoz egyetemi-főiskolai tanulmányai első félévére.

Egyetemi tanulmányai megkezdéséhez egyszeri 35 000 Ft-os ösztöndíjat adományozott **Bokányi Eszter 12. N** osztályos tanulónak, aki kiemelkedő tanulmányi, közösségi munkája és versenyeredményei alapján megérdemelten kapta a Zrínyi-émlékérem elismerést. Az alapítvány kuratóriuma egyszeri 20 000 Ft-os ösztöndíjat adományozott **Jámbor Aliz Laura 13. B** osztályos tanulónak kiemelkedő tanulmányi, közösségi munkája, versenyeredményei és művészeti tevékenysége elismeréseként.

Dr. Boleratzky Gyula történelmi pályázat a 2009/2010-es tanévre

Téma: **Deák Ferenc és Zrínyi Miklós kultuszának ápolása Zala megyében**

Mindkét neves történelmi személyiség nevét viselte (viseli) iskolánk. A téma kiírása egyben tisztelgés a költő, hadvezér Zrínyi Miklós előtt halálának 345. évfordulóján.

A bőséges szakirodalom lehetőséget ad az összegzésre és a kultuszhelyek számbavételére. A képekkel és forrásrészletekkel illusztrált pályamunkákat (legalább 15–20 gépelt oldal) 2 példányban várja a munkaközösség.

Határidő: 2010. április 26.

Javasolt irodalom:

Deák Ferencről

1. Tanulmányok Deák Ferencről, Zalai Gyűjtemény 5. kötet, Zalaegerszeg.
2. 200 éve született Deák Ferenc, Pannon Tükör 2003/2. Benne sok tanulmány található (27–81. o.).
3. „Használd a jók benned vetett bizalmát” Deák Ferenc tisztelete és emlékezete Zala megyében.
4. Kiss Gábor: Deák Ferenc és Zalaegerszeg, Honismeret 2004/1. (54–56. o.).

Zrínyi Miklósról

1. Kovács Sándor Iván: „Syrena” és a szobor, Budapest, Pro Pannónia 1993.
2. Keresztury Dezső: A Zrínyiek öröksége
in: „Csak tettem a dolgom...” Keresztury Dezső a magyar művelődés szolgálatában, Zalaegerszeg 1998 (116–118. o.).
3. Borbás György: Zrínyire emlékezve, Zrínyi Miklós zalaegerszegi szobra, Művészet 1990/3.
4. Kovács Sándor Iván: Zrínyi tanulmányok, Budapest 1979.

Az irodalom a Deák Ferenc Megyei Könyvtár helytörténeti gyűjteményében megtalálható.

A humán tantárgyak munkaközössége

Nemzetközi, Magyarországon államilag elismert akkreditált nyelvvizsga

ECL nyelvvizsga időpontok 2009.

a Zrínyi Miklós Gimnáziumban
angol és német nyelvből

Október:

október 02.

B1,C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)

október 03.

B2 szint (államilag elismert középfok)

Jelentkezési határidő:

szeptember 03.

December:

december 03.

A2 szint (kezdő szint)

december 04.

B1,C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)

december 05.

B2 szint (államilag elismert középfok)

Jelentkezési határidő:

november 05.

Vizsgára jelentkezni a gimnázium gazdasági irodájában lehet.

Vizsgadíjak:

Teljes vizsga: 22.000 Ft - Írásbeli vizsga: 13.200 Ft - Szóbeli vizsga: 13.200 Ft

ON-LINE JELENTKEZÉS: WWW.ECL.HU

További információ:

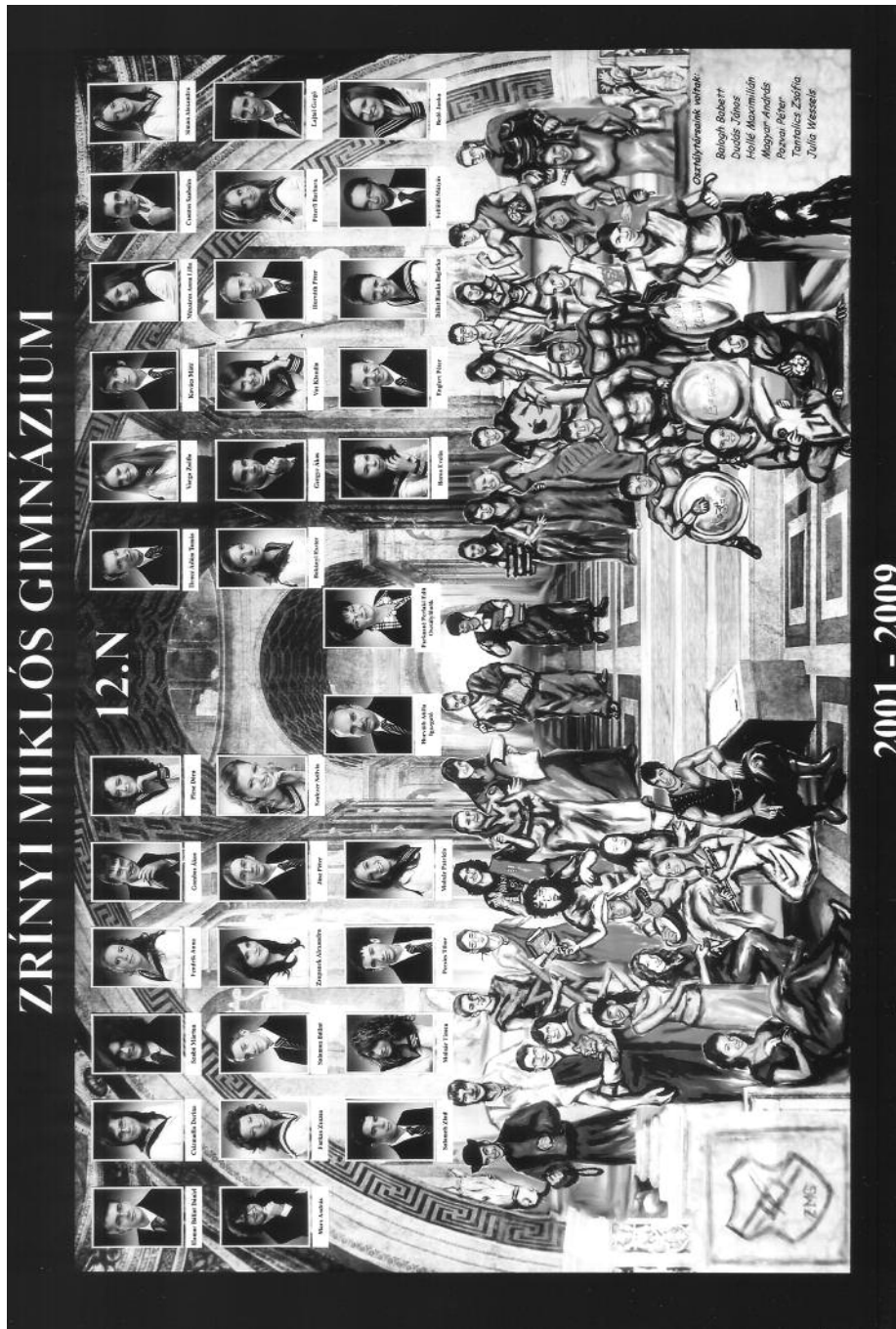
Zrínyi Miklós Gimnázium

Akkreditált ECL Nyelvvizsgahely

8900 Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30. Telefon: 92/313-490

Végzős osztályaink tablói

Az évgyűrűkről

A fát alkotó növényi szövet különböző alakú és feladatú sejtekből áll. A fatörzsben gyűrű alakban osztódó sejtekből álló kambiumréteg található. Az osztódó sejtek befelé a víz szállítására és szilárdításra szolgáló sejteket, kifelé pedig tápanyag szállítására alkalmas hánccsejteket hoznak létre.

A téli, nyugalmi időszakkal megszakított növekedés miatt növekedési rétegek (évgyűrűk) jönnek létre. Az évgyűrűk szemmel jól elkülöníthetők, mivel a vegetációs időszak kezdetén és végén eltérő méretű sejtiszövet keletkezik. Minden nyugalmi időszakkal rendelkező éghajlati területen az említett növekedési rétegek azonosak az évi növekedéssel, ezért ezeket évgyűrűknek nevezik. Az évgyűrűk száma a fa korára utal.

Az évgyűrűkön belül megkülönböztethetünk korai és késői pásztát. A tavasszal képződő korai pászta bő üregű, vékony falú sejtjei a vegetációs szakasz elejének gyors vízszállítását szolgálják, amíg a nyár folyamán fejlődő késői pászta szűk üregű, vastag falú sejtjeinek a feladata inkább a mechanikai szilárdítás. Az említett szerkezeti eltérés miatt a laza korai pászta világosabb, a sűrű késői pászta sötétebb.

Az évgyűrűk növekedését befolyásoló tényezők

Belső (genetikai) tényezők: azok az örökletes tényezők, amelyek az illető fafajtára jellemzők. Meghatározzák, hogy a fa milyen környezetben képes növekedni és szabályozzák a fa „választát” a környezeti tényezők hatására.

Külső (környezeti) tényezők:

- éghajlati tényezők (fény, hőmérséklet, csapadék)
- időjárási tényezők (tavaszi fagy, szárazság, szél hatása)
- termőhelyi tényezők (a fa mikrokörnyezetének hatása):
 - a) légnedvesség, talajvízszint, a talaj tápanyagtartalma,
 - b) kitettség (melyik égtáj felé eső domboldalon vagy völgyben nőtt a fa?)
- helyzet (Egymagában, erdő szélén, belsejében stb. nőtt? Erdőirtás volt-e? Erdőirtáskor a fa hirtelen magában marad, erőteljesen kezd növekedni.)

Kártevők (befolyásolják az évgyűrű vastagságát, például tömeges megjelenés esetén a cserebogarak a lombkorona jelentős részét eltávolítják, ezért vékonyabb évgyűrű nő).
Tengerszint feletti magasság (minél magasabban nő a fa, annál vékonyabb évgyűrű képződik)

Természeti katasztrófák: például a Krakatau (Indonézia) vulkán múlt századi kitörése következtében a légkörbe feljutott nagy mennyiségű por a sztratoszférában megkeverülte a Földet, és a hősugarakat (napfényt) kiszűrve csökkent az átlaghőmérséklet.

Földön kívüli tényezők (a napfolttevékenység a döntő): vannak fajok, amelyek növekedésére főként a napfolttevékenység van hatással, a termőhelyi tényezők alig befolyásolják azt (például jegenyefenyő). A tölgnél a helyzet éppen fordított. A napfolttevékenység az időjárást befolyásolja, így közvetlenül és közvetve is hathat.

Az évgyűrű vastagságának a kialakulása főként klimatikus tényezőktől függ. Kedvezőtlen időjárási körülmények esetén vékony, míg kedvező tényezők mellett vastag évgyűrű keletkezik. Ezért az évgyűrűknek a tanulmányozása nem csak a korára, hanem növekedése alatt változó klimatikus viszonyokra is nyújt információt. Egy körülhatárolt

földrajzi területen ugyanazon fafajta fája ugyanabban a növekedési időperiódusban hasonló évgyűrű-növekedési trendet mutat.

Összeállította: **Tölgyesné Kovács Katalin**

Dátumok és események

- 1902 A gimnázium első osztályának érettségi vizsgája.
- 1914 Négy éven át hadikórház működött a földszinten és az I. emeleten.
- 1923 Az intézmény Deák Ferenc nevét vette fel.
- 1924 Reálgimnáziumként működött az iskola.
- 1925 Az iskola előcsarnokában felavatták az I. világháborús emléktáblát.
- 1935 Fokozatosan általános gimnáziummá alakult az intézmény.
- 1944 Az iskola épületét kb. egy év időtartamra katonai kórházzá alakították (a tanítás a kereskedelmi iskolában folyt).
- 1949 Iskolánk négyosztályos gimnáziummá alakult át.
- 1950 Az intézmény Zrínyi Miklós nevét vette fel.
- 1952 Megkezdődött a felnőttoktatás.
- 1956 Diákjaink részt vettek a városi tüntetésen.
- 1960 A gimnáziumi mellett elindult az 1977-ig tartó szakközépiskolai képzés is.
- 1966 Az első tagozatos osztály beiskolázása.
- 1970 Ünnepszeg a gimnázium fennállása 75. évfordulója tiszteletére.
- 1972 Felavattuk az épület előtt Zrínyi Miklós vörös márvány szobrát.
- 1975 Elkezdődött a fakultatív oktatás. Keresztury Dezső felavatta a felújított iskolai könyvtárat.
- 1977 Megnyitottuk az első emeleti Folyosógalériát.
- 1980 Zalaegerszeg város Pro Urbe díjjal ismerte el iskolánk eredményes munkáját.
- 1986 Tantestületünk évente Zrínyi-emlékérmet adományoz az arra érdemes tanároknak és diákoknak. Egy matematika osztállyal elindult a 2004-ig tartó speciális oktatás, amit később az emelt szintű képzés váltott fel.
- 1990 Felavattuk a II. világháborúban elesettek emléktábláját.
- 1992 Megkezdte működését a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány.
- 1996 Az iskola fennállásának 100. évfordulóját ünnepeltük. Az iskola udvarán felavattuk Deák Ferenc bronzszobrát.
- 1997 Elindult a nyolcosztályos képzés.
- 1998 Az iskola új tornatermének és felújított alagsorának avatási ünnepsége.
- 2000 Iskolánk az Arany János Tehetséggondozó Program egyik alapító intézménye.
- 2001 Gimnáziumunk a Közép-európai Informatikai Diákolimpia egyik szervezőjeként helyet is adott a versenynek.
- 2004 Az első nyelvi előkészítő osztály indítása.
- 2006 A kidőlt hársfa helyére új fát ültettünk.

Az aulában elhelyezett fametszet jeles dátumai (a fotót lásd az évkönyv hátlapján)

Tartalomjegyzék

Szalagavató – 2009 (Farkasné Perlaki Edit, Jámbor Aliz)	5
Ballagás – 2009 (Horváth Attila, Bokányi Eszter, Agg Lili)	10
DSD vizsga a Zrínyi Miklós Gimnáziumban (Ferencz Boglárka, Takács Dóra)	17
LADIK vetélkedő 2009 (A 8. osztály csapata)	18
Feldegg-sólyom – tollrajz (Takács Zsanett)	19
A fák ajándéka (Sághegyi Diána)	20
Még nem szeretnék felnőtt lenni (Nauratyill Eszter)	21
Az én alma materem 2009 (Kovács Judit)	22
Perspektíva (Horváth Petra felvétele)	24
Elvisz minket a szél (Horváth Petra)	25
Hátakt – ceruzarajz (Pecsics Tibor)	25
Németország 2008 (Sőre Virág, Takács Aliz)	26
Tündér az erkélyen (Gróssinger Olivér)	27
Te iubesc! (Bakony Alexa)	28
Seprűnyélen Londonban (Sőre Virág, Tóth Fanni)	31
Képek a kerékpártúráról	32
kerék. pár (Karáth Anita)	33
Magyar nyelv és irodalom érettségi dolgozat (Molnár Patrícia)	34
Timpanon-terv – tusrajz (Szloszjár Valéria)	35
Történelem – emelt szintű érettségi dolgozat, részlet (Rákos Szabolcs)	36
Nyári modellek – akvarell (Kintli Borbála)	37
Fizika emelt szintű érettségi dolgozat, részlet (Lajtai Gergő)	38
Célpont: A Föld (Juhász Tibor)	40

A 2008/2009. iskolaév krónikája (Karáth Anita)	48
Akikre büszkék vagyunk (Németh László)	62
A tantestület névjegyzéke	89
A gimnázium társadalmi testületeinek vezetői	95
Iskolánk ügyviteli és technikai dolgozói	95
Kedves Edit! (Kollaricsné Soós Erika)	96
Interjú Edit nénivel (Farkas Zsuzsa, Varga Zsófia)	98
A tanulók névjegyzéke	101
A 2009/2010. tanévre felvett tanulóink	117
Statisztikai adatok (Németh László)	119
Felnőttoktatás (Halmi László)	122
Kompozíció (Horváth Petra felvétele)	125
Megtudtuk...	126
Rendkívüli érettségi találkozó (Németh László)	132
In memoriam Horváth Imre (Horváth Attila, Vajda László)	134
Megemlékezés Borbás Györgyről (Dr. Gyimesi Endre)	137
Emlékezünk Benkő Lászlóra (Kondor Zsuzsanna)	140
Az alapítványok közhasznúsági jelentései	141
Pályázati kiírások	143, 152, 153
ECL-nyelvvizsgák időpontjai	154
Végzős osztályaink tablói	155
Az évgyűről (Tölgyesné Kovács Katalin)	157
Dátumok és események	158

Hátsó borító →

